

רשומות

ספר החוקים

29 בדצמבר 2016

2592

כ"ט בכסלו התשע"ז

עמוד

217 חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי המדיניות הכלכלית לשנות התקציב 2017 ו־2018), התשע"ז-2016

תיקונים עקיפים:

פקודת מס הכנסה – מס' 234	חוק בית הדין לעבודה – מס' 50
חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה) – מס' 90	חוק הביטוח הלאומי – מס' 184
פקודת מס הכנסה – מס' 235	פקודת מס הכנסה – מס' 231
פקודת מס הכנסה – מס' 236	חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל) – מס' 18
פקודת האגודות השיתופיות – מס' 9	חוק העבירות המינהליות – מס' 20
חוק הביטוח הלאומי – מס' 186	פקודת מס הכנסה – מס' 232
חוק הביטוח הלאומי – מס' 187	פקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פטורין) – מס' 28
חוק הבטחת הכנסה – מס' 47	חוק שירות ביטחון – מס' 22
חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2015 ו־2016) – מס' 3	חוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גמלאות) – מס' 31
חוק גיל פרישה – מס' 5	חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) – מס' 37
חוק הביטוח הלאומי – מס' 188	חוק הנכים (תגמולים ושיקום) – מס' 29
חוק להסדר ההימורים בספורט – מס' 8	חוק הנוזקים האזרחיים (אחריות המדינה) – מס' 9
חוק העבירות המינהליות – מס' 21	חוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה) – מס' 5
חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל) – מס' 19	חוק משכן הכנסת, רחבתו ומשמר הכנסת – מס' 17
פקודת מס הכנסה – מס' 237	חוק שירות המדינה (גמלאות) – מס' 60
פקודת העיריות – מס' 141	פקודת המשטרה – מס' 31
חוק רשות שדות התעופה – מס' 10	חוק המשטרה (נכים ונספים)
חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2015 ו־2016) – מס' 4	חוק שירות בתי הסוהר (נכים ונספים)
חוק הרשויות המקומיות (מימון בחירות) – מס' 13	חוק תגמולים לחיילים ולבני משפחותיהם (חבלה שלא בעת מילוי תפקיד) – מס' 3
חוק הטבות לניצולי שואה – מס' 9	חוק ההתגוננות האזרחית – מס' 18
חוק נכי רדיפות הנאצים (תיקון מס' 19) – מס' 19	פקודת מס הכנסה – מס' 233
חוק יום חינוך ארוך ולימודי העשרה – מס' 9	חוק ביטוח בריאות ממלכתי – מס' 59
חוק לימוד חובה – מס' 36	חוק הביטוח הלאומי – מס' 185
חוק הביטוח הלאומי – מס' 189	חוק בתי משפט לעניינים מינהליים – מס' 106

תוכן העניינים

217	פרק א': מטרת החוק
217	פרק ב': חיסכון וסיוע לעצמאים
224	פרק ג': פיצויי פיטורים
226	פרק ד': קרן לצמצום פערים בין רשויות מקומיות
229	פרק ה': ביטחון
248	פרק ו': הוראות לעניין התחשבות בין בתי החולים לקופת החולים
261	פרק ז': עידוד השקעות הון
272	פרק ח': מסים
292	פרק ט': ביטוח לאומי
302	פרק י': דחיית גיל הפרישה לנשים
304	פרק י"א: הגבלת שוק ההימורים
305	פרק י"ב: מס ריבוי דירות
315	פרק י"ג: הוראות שונות
318	פרק י"ד: תחילה

חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2017 ו-2018), התשע"ז-2016*

פרק א': מטרת החוק

1. מטרה
חוק זה בא לתקן חוקים שונים ולקבוע הוראות נוספות כדי לשמור על מדיניות פסקלית אחראית ולעמוד בתקרת הגירעון ובמגבלת ההוצאה הממשלתית, להעמיק את גביית המסים ולהגדיל את הכנסות המדינה ואת תקבוליה, זאת תוך חיזוק הצמיחה במשק, שינוי סדרי העדיפויות הלאומיים וצמצום הפערים, והכול בהתאם ליעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות התקציב 2017 ו-2018.

פרק ב': חיסכון וסיוע לעצמאים

2. הגדרות – פרק ב' – בפרק זה –

"הכנסה חייבת בהפקדה" – הכנסה לפי סעיף 12(1) או (8) לפקודה לאחר הניכויים שהותרו ממנה לפי כל דין ולפני הקיזוזים והפטורים שהותרו ממנה לפי כל דין, ולמעט תשלומים ממרכיב חיסכון למצב אבטלה; לעניין הגדרה זו, "ניכוי" – למעט ניכוי כמפורט להלן:

(1) ניכוי לפי סעיפים 17(א5), 47 או 47א לפקודה;

(2) ניכוי שהותר לפי סעיף 32(14)(ב) לפקודה;

"הכנסה מבוטחת" – כהגדרתה בסעיף 47(א4) לפקודה;

"חוק קופות גמל" – חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל), התשס"ה-2005; "מצב אבטלה", לעניין עצמאי – מצב שבו עצמאי חדל לעסוק במשלח ידו או סגר את עסקו, או מצב שבו הגיע העצמאי לגיל פרישה כמשמעותו בחוק גיל פרישה, התשס"ד-2004, ואין לו הכנסה חייבת בהפקדה;

"מרכיב חיסכון למצב אבטלה" – סכומים שהפקיד עצמאי לקופת גמל לקצבה לפי הוראות סעיף 5 לשם משיכתם במצב אבטלה;

"עצמאי" – מי שיש לו הכנסה חייבת בהפקדה;

"הפקודה" – פקודת מס הכנסה¹;

"קופת גמל לקצבה" – כהגדרתה בחוק קופות גמל;

"השכר הממוצע במשק" – סכום השווה ל-12 פעמים השכר הממוצע כפי שהוא מחושב לצורך גמלאות ודמי ביטוח לפי סעיף 2(ב) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995⁴, כפי שמפרסם המוסד לביטוח לאומי;

"שכר מינימום", לחודש – כהגדרתו בחוק שכר מינימום, התשמ"ז-1987⁵;

"שנת מס" – כהגדרתה בפקודה;

"השר" – שר האוצר.

¹ התקבל בכנסת ביום כ"ב בכסלו התשע"ז (22 בדצמבר 2016) [בישיבה שהחלה ביום כ"א בכסלו התשע"ז (21 בדצמבר 2016)]; העצת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 1083, מיום כ"ט בתשרי התשע"ז (31 באוקטובר 2016), עמ' 433.

² ס"ח התשס"ה, עמ' 889.

³ ס"ח התשס"ד, עמ' 46.

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

⁵ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210.

⁶ ס"ח התשמ"ז, עמ' 68.

3. חובת הפקדה לקופת גמל לקצבה (א) עצמאי יפקיד תשלומים לקופת גמל לקצבה בשל הכנסה חייבת בהפקדה, בשנת מס, בשיעורים כמפורט להלן:
- (1) על חלק ההכנסה החייבת בהפקדה שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע במשק – 4.45%;
- (2) על חלק ההכנסה החייבת בהפקדה שעולה על מחצית השכר הממוצע במשק ואינו עולה על השכר הממוצע במשק – 12.55%.
- (ב) מתשלומים שחייב עצמאי להפקיד לקופת גמל לקצבה לפי הוראות סעיף קטן (א), ינוכו תשלומים שהפקיד העצמאי או שהופקדו בעדו בשל הכנסתו המבוטחת.
- (ג) תשלומים לקופת גמל לקצבה לפי סעיף זה יופקדו לא יאוחר מתום שנת המס שבשלה מופקדים התשלומים.
- (ד) בלי לגרוע מהוראת סעיף קטן (ג), הפקדת תשלומים לקופת גמל לקצבה לפי סעיף זה, לאחר תום שנת המס שבשלה מופקדים התשלומים, לא תקנה לעצמאי זכויות שתחולתן למפרע ויראו אותם כתשלומים שהופקדו במועד הפקדתם בפועל, והכול למעט לעניין חובת הפקדה לפי סעיף זה שבוצעה עד תום התקופה להפקדת התשלום לפי סעיף 6.
4. חובת הפקדה לקופת גמל לקצבה לפי סעיף 3, לא תחול על אלה:
- (1) עצמאי שמתקיים לגביו, בתום שנת המס, אחד מאלה:
- (א) טרם מלאו לו 21 שנים;
- (ב) הוא הגיע לגיל הפרישה המוקדמת, כמשמעותו בחוק גיל פרישה, התשס"ד-2004;
- (ג) טרם חלפו שישה חודשים מהמועד שבו העצמאי נרשם לראשונה כעוסק לפי סעיף 52 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975⁶;
- (2) עצמאי שמלאו לו 55 שנים ביום תחילתו של חוק זה.
5. מתשלומים שמפקיד עצמאי לקופת גמל לקצבה, בשנת מס, ייוחס למרכיב חיסכון למצב אבטלה הסכום הנמוך מבין שני אלה:
- (1) שליש מכל תשלום שהפקיד העצמאי לקופת גמל לקצבה;
- (2) הסכום הנקוב בסעיף 9(א7)(א)(2) לפקודה, לשנה.
6. (א) לא הפקיד עצמאי שחלה עליו חובת הפקדה לקופת גמל לקצבה לפי הוראות פרק זה, ושהכנסתו החייבת בהפקדה, בשנת מס, עולה על סכום השווה ל-12 פעמים שכר מינימום באותה שנת מס, תשלומים לקופת גמל לקצבה לפי הוראות סעיף 3, ישלח לו המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות התראה ולפיה אם לא יפקיד את התשלומים כאמור בתוך 90 ימים ממועד משלוח ההתראה (בפרק זה – התקופה להפקדת התשלום), יוטל עליו קנס כאמור בסעיף 7 (בסעיף זה – התראה); ההתראה תישלח לאחר שקיבל המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות מידע מרשות המסים לפי הוראות סעיף 9 ולאחר המועד הנקוב בו.
- (ב) בהתראה יפורטו כל אלה:
- (1) חובתו של העצמאי להפקיד את התשלומים לקופת גמל לקצבה לפי הוראות סעיף 3;
- (2) סכום התשלומים שעל העצמאי להפקיד כאמור;

⁶ ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

(3) המועד האחרון להפקדת התשלומים כאמור;

(4) גובה הקנס שיוטל על העצמאי אם לא יפקיד את התשלומים כאמור;

(5) האסמכתה לביצוע ההפקדה שעל העצמאי להמציא למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות.

(ג) התראה תישלח לעצמאי בדואר רשום, לפי מענו למשלוח דואר כפי שצוין בדוח שהגיש לפי סעיף 131 לפקודה; התראה שנשלחה בדואר רשום כאמור, יראו אותה כאילו הומצאה כדין אם חלפו 30 ימים מיום שנשלחה, אלא אם כן הוכיח העצמאי שלא קיבל את ההתראה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מקבלתה.

(ד) עצמאי שהומצאה לו התראה כאמור יפקיד, בתוך התקופה להפקדת התשלום, את סכום ההפרש שבין הסכום שהוא חייב להפקיד לקופת גמל לקצבה לפי הוראות פרק זה בשל שנת המס שלגביה נשלחה ההתראה, ובין הסכום שהפקיד בפועל לקופת גמל לקצבה בשל אותה שנה, וכן ימציא למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות אסמכתאות לביצוע ההפקדה כאמור לרבות אסמכתאות לביצוע הפקדות בשל אותה שנת מס שבוצעו טרם משלוח ההתראה.

7. הומצאה לעצמאי התראה לפי הוראות סעיף 6 ולא הפקיד העצמאי עד תום התקופה להפקדת התשלום את סכום ההפרש לפי הוראות סעיף קטן (ד) של אותו סעיף, דינו – קנס 500 שקלים חדשים.

אי-הפקדת תשלומים לקופת גמל לקצבה לאחר קבלת התראה – עבירה

8. סכום הקנס הקבוע בסעיף 7 יעודכן ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור שינוי המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ב־1 בינואר של השנה הקודמת; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה; שר המשפטים יפרסם בהודעה ברשומות את סכום הקנס המעודכן.

עדכון סכום הקנס

9. (א) רשות המסים תעביר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, עד יום 31 בדצמבר בכל שנה, מידע לגבי כל עצמאי שמתקיימים לגביו כל אלה:

העברת מידע מרשות המסים למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות

(1) חלה עליו חובת הפקדה לקופת גמל לקצבה לפי הוראות פרק זה;

(2) הכנסתו החייבת בהפקדה בשנת המס הקודמת עלתה על סכום השווה ל־12 פעמים שכר מינימום;

(3) הוא לא הפקיד בשנת המס הקודמת את התשלומים לקופת גמל לקצבה לפי הוראות סעיף 3, כולם או חלקם.

(ב) מידע שיועבר לפי סעיף קטן (א) יכלול את אלה בלבד:

(1) מספר זהותו של העצמאי;

(2) שמו הפרטי ושם משפחתו של העצמאי;

(3) מענו של העצמאי למשלוח דואר כפי שצוין בדוח שהגיש לפי סעיף 131 לפקודה;

(4) ההפרש בין הסכום שחייב העצמאי להפקיד לקופת גמל לקצבה לפי הוראות פרק זה בשל שנת המס הקודמת, לבין הסכום שהפקיד בפועל לקופת גמל לקצבה בשל אותה שנה.

<p>10. המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות יחזיק מידע שהתקבל לפי הוראות סעיף 9 בנפרד מכל מידע אחר, ולא יעשה בו שימוש אלא לשם משלוח התראה לפי סעיף 6 או לשם הטלת קנס כאמור בסעיף 7.</p>	<p>שמירת מידע שהתקבל מרשות המסים</p>
<p>11. המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות או כל מי שפועל מטעמו ישמור בסוד מידע שהועבר אליו בידי רשות המסים, לא יגלה אותו לאחר ולא יעשה בו כל שימוש, אלא לפי הוראות פרק זה או כל דין אחר או לפי צו של בית משפט.</p>	<p>חובת סודיות</p>
<p>12. השר ממונה על ביצועו של פרק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל עניין הנוגע לביצועו.</p>	<p>ביצוע ותקנות</p>
<p>13. בחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969⁷, בתוספת השנייה, בסופה יבוא: "פרק ב' לחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2017 ו-2018), התשע"ז-2016".</p>	<p>תיקון חוק בית הדין לעבודה – מס' 50</p>
<p>14. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995⁸, בלוח י', בטור ג' שכותרתו "אחוזים מההכנסה או מהשכר לפי סעיפים 337(א) ו-340(א)" – (1) בכותרת המשנה "על חלק העולה על 60% מהשכר הממוצע", בטור המשנה "לעובד עצמאי", במקום האחוזים שמפורטים בו יבוא:</p>	<p>תיקון חוק הביטוח הלאומי – מס' 184</p>
<p>0.94"</p>	
<p>–</p>	
<p>2.74</p>	
<p>0.78</p>	
<p>0.09</p>	
<p>–</p>	
<p>–</p>	
<p>2.12</p>	
<p>0.21</p>	
<p>5.95</p>	
<p>;"12.83</p>	
<p>(2) בכותרת המשנה "על החלק שאינו עולה על 60% מהשכר הממוצע", בטור המשנה "לעובד עצמאי", במקום האחוזים שמפורטים בו יבוא:</p>	
<p>0.24"</p>	
<p>–</p>	
<p>0.59</p>	
<p>0.17</p>	
<p>0.03</p>	
<p>–</p>	
<p>–</p>	
<p>0.47</p>	
<p>0.05</p>	
<p>1.32</p>	
<p>."2.87</p>	

⁷ ס"ח התשכ"ט, עמ' 70; התשע"ז, עמ' 8.
⁸ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשע"ז, עמ' 25.

- (1) בסעיף 1, אחרי ההגדרה "חוק הפיקוח על קופות גמל" יבוא:
"חוק ההתייעלות הכלכלית 2017 ו-2018" – חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2017 ו-2018), התשע"ז-2016";
- (2) בסעיף 3, אחרי סעיף קטן (ה7) יבוא:
"8ה) סכומים מקופת גמל לקצבה שמשך יחיד לפי סעיף 23(ב3) לחוק הפיקוח על קופות גמל, יראו אותם כהכנסה כאמור בסעיף 2(1) או 8) שהתקבלה בידי היחיד";
- (3) בסעיף 9, אחרי פסקה (א7) יבוא:
"7ב) (א) הסכום הנמוך מבין אלה:
(1) סכומים מקופת גמל לקצבה שמשך יחיד לפי סעיף 23(ב3) לחוק הפיקוח על קופות גמל;
(2) הסכום הנקוב בפסקה (א7)(א)2), כשהוא מוכפל במספר שנות העבודה שבהן הפקיד העצמאי תשלומים לקופת גמל לקצבה, ולאחר שהופחתו ממנו סכומים שמשך בפטור ממס לפי פסקה (א7) בגין אותן שנות עבודה.
(ב) המנהל יקבע כללים לדיווח ולחישוב הסכום הפטור לפי פסקה זו.
(ג) בפסקה זו –
"עצמאי" – בהגדרתו בסעיף 2 לחוק ההתייעלות הכלכלית 2017 ו-2018;
"שנת עבודה" – כל שנה החל משנת המס שבה החל עצמאי להפקיד למרכיב חיסכון למצב אבטלה לפי פרק ב' לחוק ההתייעלות הכלכלית 2017 ו-2018, לראשונה, או החל משנת המס שלאחר השנה שבה ביצע משיכה ללא חבות מס לפי פסקה זו, לפי המאוחר; ולעניין עצמאי שהחל להפקיד לקופת גמל לקצבה במעמד עצמאי לפני מועד תחילתו של החוק האמור – כל שנה החל משנת המס שבה החל להפקיד לראשונה כעצמאי, או החל משנת המס שלאחר השנה שבה ביצע משיכה בלא חבות מס, לפי המאוחר";
- (4) בסעיף 9א(ג)1), בהגדרה "מענקים פטורים", ברישה, לפני "סכום המענקים הפטורים" יבוא "סכומים פטורים לפי סעיף 9(ב7) שקיבל יחיד וכן";
- (5) בסעיף 17(א5), המילים "לאחר שהופחת מהם סכום השווה ל-2.5% מהכנסתו הקובעת; סכומים כאמור" – יימחקו;
- (6) בסעיף 45א, בסופו יבוא:
"ו) יחיד שלא נוכח לו סכומים בעד רכישת ביטוח מועדף מפני אבדן כושר עבודה לפי סעיף 32(14)ב), יזוכה ממס בשיעור של 35% מן הסכומים שהפקיד לקופת גמל לקצבה בעבור עצמו כעמית עצמאי ולא זוכה בשלהם ממס לפי סעיף קטן (ב). עד לשיעור של 0.5% מהכנסתו מעסק או ממשלח יד עד לסכום השווה

⁹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח התשע"ז, עמ' 46.

לפעמיים הסכום האמור בפסקה (1) להגדרה "הכנסה מזכה" שבסעיף 47(א)(1) בניכוי הכנסתו המבוטחת;

(7) בסעיף 235 –

(א) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), מותר להעביר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות מידע לפי סעיף 9 לחוק ההתייעלות הכלכלית 2017 ו-2018";

(ב) בסעיף קטן (ד), בסופו יבוא:

"(3) בביצוע פרק ב' לחוק ההתייעלות הכלכלית 2017 ו-2018."

16. בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל), התשס"ה-2005¹⁰ –

תיקון חוק הפיקוח
על שירותים
פיננסיים (קופות
גמל) – מס' 18

(1) בסעיף 1, אחרי ההגדרה "חברה מנהלת" יבוא:

"חוק ההתייעלות הכלכלית 2017 ו-2018" – חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2017 ו-2018), התשע"ז-2016";

(2) בסעיף 21, במקום "ותשלומים עבור פיצויים" יבוא "תשלומים בעבור פיצויים ותשלומי עמית-עצמאי למרכיב חיסכון למצב אבטלה כהגדרתו בסעיף 2 לחוק ההתייעלות הכלכלית 2017 ו-2018".

(3) בסעיף 23, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(3ב) (1) השר, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, יקבע את המועדים והתנאים שבהם רשאי עמית-עצמאי במצב אבטלה למשוך כספים מקופת גמל לקצבה שלא בדרך של קצבה או בדרך של היוון חלק מהקצבה לסכום חד-פעמי ומקופת גמל לתגמולים, ובלבד שהתקיימו התנאים המנויים בפסקאות משנה (א) או (ב) להלן:

(א) העמית-עצמאי הפקיד תשלומים לקופת גמל לקצבה לפי הוראות פרק ב' לחוק ההתייעלות הכלכלית 2017 ו-2018, בעבור שנתיים לפחות מתוך שלוש שנות המס האחרונות שקדמו למועד המשיכה; משיכת כספים לפי פסקת משנה זו תהיה בפריסה לשלושה תשלומים, ואולם לענין משיכה של עמית-עצמאי שהגיע לגיל פרישה – בתשלום אחד, והכול כפי שיקבע השר כאמור ובסכום שאינו עולה על הסכום הגבוה מבין אלה:

(1) שלוש פעמים שכר מינימום לחודש, כהגדרתו בחוק שכר מינימום, התשמ"ז-1987¹¹, ובלבד שלא נמשכו כספים בסכום כאמור יותר מפעמיים;

(2) הסכום הנמוך מבין אלה:

(א) הסכום הצבור במרכיב חיסכון למצב אבטלה;

(ב) הסכום הנקוב בסעיף 9(א7א)(א)(2) לפקודת מס הכנסה, כשהוא מוכפל במספר השנים שבהן הפקיד העמית תשלומים לקופת גמל לקצבה, כעמית-עצמאי החייב בהפקדה, או במספר השנים שבהן הפקיד

¹⁰ ס"ח התשס"ה, עמ' 889; התשע"ו, עמ' 1259.

¹¹ ס"ח התשמ"ז, עמ' 68.

העמית תשלומים לקופת גמל לקצבה כעמית-עצמאי החייב בהפקדה החל משנת המס שלאחר השנה שבה ביצע משיכה לפי סעיף קטן זה, לפי הנמוך;

(ב) העמית-עצמאי הפקיד תשלומים לקופת גמל לקצבה או לקופת גמל לתגמולים כעמית-עצמאי לפני המועד הקובע בעבור שנתיים לפחות מתוך ארבע שנות המס שקדמו למועד הקובע ובהתאם לתנאים הקבועים בחוק ההתייעלות הכלכלית 2017 ו-2018 אילו היה אותו חוק חל עליו במועדי ההפקדה (בפסקת משנה זו – התנאים הקבועים); משיכת כספים לפי פסקת משנה זו תהיה בפריסה לשלושה תשלומים, ואולם לעניין משיכה של עמית-עצמאי שהגיע לגיל פרישה – בתשלום אחד, והכול כפי שיקבע השר כאמור ובסכום שאינו עולה על הסכום הנמוך מבין אלה:

(1) שליש מהסכום הצבור בקופת הגמל, במועד הקובע;

(2) הסכום הנקוב בסעיף 9(א7א) (2) לפקודת מס הכנסה, כשהוא מוכפל במספר השנים שבהן הפקיד העמית תשלומים לקופת גמל כעמית-עצמאי החייב בהפקדה, לפני המועד הקובע ובהתאם לתנאים הקבועים, או במספר השנים שבהן הפקיד העמית תשלומים כאמור לפני המועד הקובע והחל משנת המס שלאחר השנה שבה ביצע משיכה בלא חבות מס בקופת הגמל, לפי הנמוך.

(2) בסעיף קטן זה –

“הכנסה חייבת בהפקדה” ו”מרכיב חיסכון למצב אבטלה” – כהגדרתם בסעיף 2 לחוק ההתייעלות הכלכלית 2017 ו-2018; “המועד הקובע” – יום תחילתו של חוק ההתייעלות הכלכלית 2017 ו-2018;

“מצב אבטלה”, לעניין עמית-עצמאי – מצב שבו עמית-עצמאי חדל לעסוק במשלח ידו או סגר את עסקו, או מצב שבו הגיע העמית-עצמאי לגיל פרישה כמשמעותו בחוק גיל פרישה, התשס”ד-2004 ואין לו הכנסה חייבת בהפקדה;

“עמית-עצמאי שחייב בהפקדה” – עמית-עצמאי שחלה עליו חובה להפקיד תשלומים לקופת גמל לקצבה לפי פרק ב’ לחוק ההתייעלות הכלכלית 2017 ו-2018.”;

17. בחוק העבירות המינהליות, התשמ”ו-1985¹², בתוספת הראשונה, בטור א’, בסופו יבוא:
“פרק ב’ לחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2017 ו-2018), התשע”ז-2016.”

18. (א) תחילתו של סעיף 7 ביום ג’ בכסלו התשע”ף (1 בדצמבר 2019) והוא יחול על הפקדות לפי סעיף 3, בשל שנת המס 2018 ואילך.
(ב) תחילתו של סעיף 9 ביום י”ג בכסלו התשע”ח (1 בדצמבר 2017).
(ג) תחילתם של סעיפים 3(ה), 9(ז) ו-9א(ג) (1) לפקודה, כנוסחם בסעיף 15(2), (3) ו-4 לחוק זה, ביום י”ד בטבת התשע”ח (1 בינואר 2018).

¹² ס”ח התשמ”ו, עמ’ 31; התשע”ו, עמ’ 176.

(ד) על אף האמור בסעיף 8, לא יראו את יום ג' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017) כיום עדכון כמשמעותו בסעיף האמור.

(ה) תקנות ראשונות לפי סעיף 23(ב3) לחוק קופות גמל, כנוסחו בסעיף 16 לחוק זה, יובאו לאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, עד יום ז' בתמוז התשע"ז (1 ביולי 2017).

19. דיווח לכנסת – הוראת שעה
בתום שלוש שנים מיום תחילתו של חוק זה ימסור השר לוועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת דיווח על יישום הוראות פרק זה.

פרק ג': פיצויי פיטורים

20. תיקון פקודת מס הכנסה – מס' 232
בפקודת מס הכנסה¹⁵ –
(1) בסעיף 3(ה3) –

(א) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(א1) (א) סכומים ששילמו כל מעבידיו של עובד, בעבורו, לקופות גמל

לקצבה, על חשבון מרכיב הפיצויים, העולים על תקרת הפיצויים, יראו אותם כהכנסת עבודה של העובד, במועד שבו שולמו לקופות הגמל; סכומים ששולמו כאמור, לקופות הגמל, אשר אינם עולים על תקרת הפיצויים, יראו אותם כהכנסה של העובד, במועד שקיבל אותם.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), סכומים ששילמו כל מעבידיו של עובד, בעבורו, לקרן ותיקה, העולים על תקרת הפיצויים, יראו אותם כהכנסה של העובד, במועד שקיבל אותם.

(ג) החל משנת המס 2018 וב-1 בינואר של כל שנת מס שלאחר מכן, יתואם הסכום הנקוב בתקרת הפיצויים לפי שיעור עליית השכר הממוצע במשק, כשהוא מעוגל ל-100 שקלים חדשים.

(ב1) סכומים ששילמו כל מעבידיו של עובד, בעבורו, לקופות גמל לקצבה על חשבון השלמה לפיצויים, העולים על תקרת ההשלמה לפיצויים, יראו אותם כהכנסת עבודה של העובד, במועד שבו שולמו לקופות הגמל; סכומים ששולמו כאמור לקופות הגמל, אשר אינם עולים על תקרת ההשלמה לפיצויים, יראו אותם כהכנסה של העובד, במועד שקיבל אותם;"

(ב) בפסקה (2) –

(1) אחרי ההגדרה "השיעור להפקדה" יבוא:

"מרכיב הפיצויים" – כמשמעותו לפי סעיף 21 לחוק הפיקוח על קופות גמל;"

(2) אחרי ההגדרה "סכום התקרה" יבוא:

"סכומים צבורים החייבים במס" – סכומים שנצברו במרכיב הפיצויים של עובד בקופת גמל לקצבה, אף אם נמשכו בידי העובד, אשר רואים אותם כהכנסה של העובד לפי פסקה (א1) או (ב1), במועד שקיבל אותם;

"שנות העבודה" – השנים או החלק היחסי מתוכן, שבהם היה העובד מועסק;"

¹⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח התשע"ז, עמ' 223.

(3) אחרי ההגדרה "תקרת הכנסה מזכה" יבוא:

"תקרת השלמה לפיצויים" – הסכום המתקבל מהכפלת תקרת הפיצויים בשנות העבודה אצל אותו מעביד, בניכוי סכומים צבורים החייבים במס ששולמו בידי כל מעבידיו של העובד, בעד שנות העבודה כאמור;

"תקרת הפיצויים" – משכורת העובד ביום ההפקדה או 32,000 שקלים חדשים, לפי הנמוך";

(2) בסעיף 9(דא) –

(א) אחרי פסקת משנה (א) יבוא:

"(1א) סכומים שראו אותם כהכנסת עבודה של העובד במועד שבו שולמו לקופת גמל לקצבה, לפי סעיף 3(ה)3(א1) או (ב1), אשר התקבלו כמענק הון עקב פרישה, ויחולו הוראות אלה:

(1) על ריבית ורווחים אחרים שמקורם בסכומים האמורים, אשר נמשכו מהקופה בידי העובד או בעקבות פטירתו, יוטל מס בשיעור הקבוע לפי סעיף 125ג(ג);

(2) בכל משיכה מהקופה בידי העובד של חלק מהסכומים האמורים יראו כאילו נמשכו גם ריבית ורווחים אחרים כאמור בפסקת משנה (1), בהתאם לחלקם היחסי ביתרה הצבורה;

(3) הסכומים האמורים וכן ריבית ורווחים אחרים שמקורם בסכומים אלה, אשר נמשכו מהקופה בידי המעביד, יחויבו במס כהכנסה בידי המעביד וינוכה מהם סכום השווה לסכום המתקבל מהכפלת שיעור המס המרבי לפי סעיף 121 בסכומים שנמשכו;

(4) סכום שנוכה כאמור בפסקת משנה (3) –

(א) יישאר במרכיב הפיצויים בקופת הגמל של העובד;

(ב) יראו אותו כסכום שהופקד בידי העובד במועד שבו נמשכו הסכומים בידי המעביד;

(ג) יראו אותו כמס שנוכה במקור לפי סעיף 164, על ידי הקופה, מהכספים ששולמו למעביד";

(ב) אחרי פסקת משנה (ב) יבוא:

"(ב1) סכומים שראו אותם כהכנסת עבודה של העובד במועד שבו שולמו לקופת גמל לקצבה, לפי סעיף 3(ה)3(א1) או (ב1), אשר התקבלו כמענק הון עקב מוות, וכן ריבית וכל רווח אחר הנובעים מהם";

(ג) אחרי פסקת משנה (ז) יבוא:

"(ז1) לעניין פסקת משנה (ז), יראו עובד שפרש והסכומים העומדים לזכותו במרכיב הפיצויים בכל קופות הגמל לקצבה בשל עבודתו אצל אותו מעביד אינם עולים על 360,000 שקלים חדשים או על תקרת הפיצויים כהגדרתה בסעיף 3(ה)2 לכל שנת עבודה – לפי הגבוהה, כאילו הודיע למנהל, בעת פרישתו, על רצונו להמשיך ולהשאירם למטרת תשלום קצבה, אלא אם כן הודיע למנהל אחרת";

(3) בסעיף 9א(א), בהגדרה "תשלומים פטורים" –

(א) בפסקה (1), אחרי פסקת משנה (ב) יבוא:

(ג) על ידי מעבידיו של עובד, בעבור העובד, על חשבון מרכיב הפיצויים, אשר ראו אותם כהכנסת עבודה של העובד במועד שבו שולמו לקופת גמל לקצבה לפי סעיף 3(ה3)(א1) או (ב1);

(ב) בהגדרות "מרכיב תגמולי העובד" ו"מרכיב תגמולי המעביד", לפני "מרכיב תגמולי העובד" יבוא "מרכיב הפיצויים";

(4) בסעיף 120א, בהגדרה "הנחות סוציאליות", במקום "סכומי הפטור של מענק פרישה או מענק מוות על פי סעיף 9(א7)" יבוא "הסכומים הנקובים בסעיף 9(א7)".

פרק ד': קרן לצמצום פערים בין רשויות מקומיות

הגדרות – פרק ד' 21. בפרק זה –

"מדד הפריפריאליות" – אשכול הפריפריאליות של רשויות מקומיות לפי פרסומי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, לגבי כל רשות מקומית;

"המדרג החברתי-כלכלי" – אפיון רשויות מקומיות וסיווגן באשכול לפי הרמה החברתית-כלכלית של האוכלוסייה לפי פרסומי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה לגבי כל רשות מקומית ולגבי יישוב במועצה אזורית – לפי פרסומי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה לגבי כל יישוב במועצה האזורית או לגבי המועצה האזורית;

"עיר עולים" – רשות מקומית ששר הפנים הכריז עליה שהיא עיר עולים או יישוב עולים בהתאם לסמכותו לפי סעיף 3 או 5א לפקודה, ערב יום תחילתו של חוק זה;

"הפקודה" – פקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פטורין), 1938¹⁴;

"פרסומי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה" – הנתונים המופיעים בפרסומי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה הידועים ב-31 בדצמבר בשנה שקדמה לשנת הכספים שבה מחולקים כספי הקרן;

"הקרן" – הקרן שהוקמה לפי סעיף 22;

"רשות מקומית" – עירייה, מועצה מקומית או מועצה אזורית, לרבות באזור יהודה ושומרון.

22. מוקמת בזה קרן במשרד הפנים שמטרתה צמצום פערים בין רשויות מקומיות.

קרן לצמצום פערים בין רשויות מקומיות

23. תקציב הקרן ייקבע בתכנית נפרדת בסעיף תקציב משרד הפנים בחוק התקציב השנתי ויעודכן מדי שנה ב-60% משיעור העדכון בהגדרתו בסעיף 7 לחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג-1992¹⁵; בסעיף זה, "תכנית" ו"סעיף תקציב" – בהגדרתם בחוק תקציב שנתי, כמשמעותו בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985¹⁶.

תקציב הקרן ועדכונו

24. (א) תקציב הקרן במלואו, יוקצה בכל שנת כספים לרשויות מקומיות, בהתאם לכללי חלוקה שיקבעו שר האוצר ושר הפנים, בהתחשב, בין השאר, באלה:

חלוקת כספי הקרן

(1) האפיון והסיווג של הרשות המקומית באשכול בהתאם למדרג החברתי-כלכלי וכן האפיון והסיווג של יישובים בתחום הרשות המקומית, ככל שישנם, בהתאם למדרג החברתי-כלכלי;

¹⁴ ע"ר 1938, תוס' 1, עמ' (ע) 27, (א) 31.

¹⁵ ס"ח התשנ"ג, עמ' 10.

¹⁶ ס"ח התשמ"ח, עמ' 60.

- (2) אשכול הפריפריאליות של הרשות המקומית בהתאם למדד הפריפריאליות, כפי שהוא מתעדכן מזמן לזמן;
- (3) גודל האוכלוסייה ברשות המקומית;
- (4) מצבה הפיננסי של הרשות המקומית;
- (5) היקף שטח הנכסים שבתחום הרשות המקומית שאינם מבני מגורים לצורך חישוב ארנונה;
- (6) שיעור התושבים ברשות המקומית שעלו לישראל בחמש עשרה השנים שקדמו לשנת הכספים שבה מחולקים כספי הקרן וכן מספר התושבים כאמור שעלו מאתיופיה לאחר יום כ"ו בטבת התשמ"ד (1 בינואר 1984);
- (7) עיוותים כלכליים בתקצובה של רשות מקומית שנגרמו בשל ביטול ההכרזה עליה כעל עיר עולים ובשל הקצאת תקציב הקרן לפי סעיף 25(א) ו-1(ג).
- (8) לעניין כללי החלוקה שיקבעו שר האוצר ושר הפנים בהתאם לסעיף קטן (א), יחולו הוראות אלה:

(1) 75% מתקציב הקרן יוקצה בכל שנת כספים לרשויות מקומיות שמתקיים בהן לפחות אחד מאלה:

- (א) רשויות מקומיות שהאשכול במדרג החברתי-כלכלי שלהן הוא 1 עד 5 או יישובים בתחומי רשויות מקומיות כאמור;
- (ב) רשויות מקומיות שהאשכול במדד הפריפריאליות שלהן הוא 1 עד 5;
- (ג) רשויות מקומיות שהאשכול במדרג החברתי-כלכלי שלהן הוא 1 עד 7 שמבין תושביהן עלו לישראל בחמש עשרה השנים שקדמו לשנת הכספים שבה מחולקים כספי הקרן או עלו לישראל מאתיופיה לאחר יום כ"ו בטבת התשמ"ד (1 בינואר 1984); שר האוצר ושר הפנים יקבעו כללים לגבי שיעור העולים וחלוקת התקציב בהתאם לשיעור התושבים העולים;
- (2) בכל שנת כספים יוקצו כספי הקרן כמפורט להלן:

- (א) 10% לפחות מתקציב הקרן יוקצו לרשויות מקומיות מבין הרשויות שמתקיים בהן האמור בפסקה (1)(א);
- (ב) 10% לפחות מתקציב הקרן יוקצו לרשויות מקומיות מבין הרשויות שמתקיים בהן האמור בפסקה (1)(ב);
- (ג) 13% מתקציב הקרן יוקצו לרשויות מקומיות מבין הרשויות שמתקיים בהן האמור בפסקה (1)(ג).

25. (א) על אף האמור בסעיף 24, בתקופה שמיום תחילתו של חוק זה עד יום ל' בכסלו התשפ"ה (31 בדצמבר 2024), יוקצה חלק מתקציב הקרן בהתאם למפורט בטבלה שבתוספת לפרק זה.

(ב) נותרו כספים לאחר הקצאת הכספים כאמור בסעיף קטן (א), יחולקו הכספים בהתאם לכללי החלוקה שקבעו שר האוצר ושר הפנים לפי הוראות סעיף 24.

(ג) שר האוצר ושר הפנים, בהסכמת ראש הממשלה, רשאים להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (א) לתקופה אחת נוספת של שנתיים לגבי הרשויות המקומיות הזכאיות להקצאת כספים מכספי הקרן בשנים 2023 ו-2024 בהתאם לתוספת; ואולם הסכום שיוקצה לכל אחת מהרשויות המקומיות האמורות לא יעלה על הסכום הקבוע לגבי אותן רשויות מקומיות בתוספת לעניין שנת 2024.

פרק ד' – הוראת מעבר

26. בפקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פטורין), 1938¹⁷ -

- (1) בסעיף 3ג), המילים "ובתחום עירייה אחרת שהכריז עליה שר הפנים, לאחר התייעצות בשר האוצר, שהיא עיר עולים" - יימחקו;
- (2) בסעיף 5(י) -
- (א) בפסקה (1) -

(1) המילים "שאינו מוסד חינוך כאמור בסעיף 4 או 5ג" - יימחקו;

(2) במקום "בבחינת קיום הוראות כל דין החלות על פעולתו" יבוא "בקיומו של רישוי; הוראות פסקה זו לעניין מוסד שעיקר פעילותו בענייני חינוך כאמור, יחולו גם על מוסד חינוך כמשמעותו בסעיף 4 או 5 שאינו מקבל פטור מארנונה לפי אותם סעיפים, בשל אי-עמידה בתנאים שנקבעו בהם; לעניין זה, "רישוי" - כל אחד מאלה: רישיון או פטור כמשמעותו בחוק פיקוח על בתי ספר, התשכ"ט-1969¹⁸, אכרזה או הוראת פטור - לפי חוק לימוד חובה, התש"ט-1949¹⁹, רישיון או הכרה - לפי חוק מוסדות תרבותיים יחודיים, התשס"ח-2008²⁰, ורישום או פטור - לפי פקודת החינוך [נוסח חדש], התשל"ח-1978²¹;

(ב) אחרי פסקה (2) יבוא:

(3) "הוראות סעיף קטן זה יחולו לגבי כל הרשויות המקומיות המתוקצבות בתקציב המדינה";

(3) בסעיף 5א, הסיפה החל במילים "אולם על אף האמור" - תימחק.

תוספת לפרק ד'

(סעיף 25)

תשלום שנתי (באל"ח)							שם הרשות	
שנת 2025	שנת 2023	שנת 2022	שנת 2021	שנת 2020	שנת 2019	שנת 2018	שנת 2017	
-	-	-	-	18	28	39	49	אופקים
-	-	-	-	7	11	15	19	אור יהודה
-	-	-	-	7	12	16	20	אור עקיבא
-	-	-	-	-	-	-	-	אזור
-	-	-	-	2,944	4,205	5,467	6,728	אילת
-	-	-	-	1,513	2,420	3,328	4,235	אשדוד
-	-	-	-	2,377	3,396	4,415	5,434	אשקלון
-	-	-	-	527	3,165	5,802	8,440	באר טוביה
-	-	-	-	4,482	8,964	13,445	16,134	באר יעקב
19,691	29,537	39,382	49,228	55,791	59,073	62,355	65,637	באר שבע
-	-	-	-	60	360	659	959	בית דגן
-	-	-	-	540	771	1,002	1,233	בית שאן
-	-	-	-	243	389	535	681	בית שמש
-	-	-	-	2,791	5,582	8,373	10,048	ברנר
-	-	-	-	8	33	73	114	גן יבנה
10,244	15,366	20,488	25,610	29,025	30,732	32,440	34,147	דימונה
6,513	9,769	13,025	16,282	18,453	19,538	20,623	21,709	חבל אילות
-	-	-	-	209	1,251	2,294	3,336	חוף הכרמל
-	-	-	-	8	13	18	23	חצור
-	-	-	-	714	1,021	1,327	1,633	טבריה
-	-	-	3,317	4,975	6,633	8,292	9,950	טירת הכרמל
-	-	-	-	52	84	115	147	יבנה
-	-	-	-	-	-	-	-	יחוד-שוה אפרים
-	-	-	-	10	42	94	146	יקנעם עלית
1,682	2,523	3,364	4,205	4,765	5,045	5,326	5,606	ירוחם

¹⁷ ע"ר 1938, תוס' 1, עמ' (ע) 27, (א) 31; ס"ח התשע"ז, עמ' 25.

¹⁸ ס"ח התשכ"ט, עמ' 180.

¹⁹ ס"ח התש"ט, עמ' 287.

²⁰ ס"ח התשס"ח, עמ' 742.

²¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 31, עמ' 607.

תשלום שנתי (באל"ש"ח)							שם הרשות
שנת 2025	שנת 2023	שנת 2022	שנת 2021	שנת 2020	שנת 2019	שנת 2018	
-	-	-	-	1,005	2,680	4,355	6,030
-	-	-	-	255	408	560	713
-	-	-	-	1,330	1,900	2,470	3,040
1,486	2,228	2,971	3,714	4,209	4,457	4,704	4,952
-	-	-	-	85	136	187	237
-	-	-	-	75	453	830	1,208
3,093	4,639	6,185	7,732	8,762	9,278	9,793	10,309
5,761	8,642	11,523	14,404	16,324	17,284	18,245	19,205
-	-	-	-	1,513	2,162	2,810	3,459
-	-	-	-	207	1,242	2,277	3,313
-	-	-	-	3,080	4,399	5,719	7,039
-	-	-	-	43	172	386	601
-	-	-	-	45	71	98	125
-	-	-	-	900	1,285	1,671	2,056
-	-	-	-	610	3,657	6,705	9,752
-	-	-	-	2,268	3,240	4,212	5,184
-	-	-	-	341	910	1,479	2,048
-	-	-	-	746	1,065	1,385	1,704
-	-	-	2,899	4,348	5,798	7,247	8,697
-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	21	83	186	290
-	-	-	-	71	113	156	198
-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	1,661	2,373	3,084	3,796
-	-	-	-	601	858	1,116	1,373
-	-	-	-	621	1,656	2,691	3,726
-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	3,706	5,295	6,883	8,472
10,800	16,199	21,599	26,999	30,599	32,399	34,199	35,999
-	-	-	-	3,578	9,541	15,505	21,468
-	-	-	-	129	184	239	295
-	-	-	-	20	32	43	55
-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	8	32	72	112
-	-	-	-	34	54	74	94

פרק ה': ביטחון

27. פרק זה נועד לקבוע הוראות שיהוו בסיס לקביעת תקציב הביטחון בחוקי התקציב כמפורט בפרק זה, במטרה ליישם תכנית רבי-שנתית לצבא הגנה לישראל ולעודד התייעלות במערכת הביטחון כדי למקד את פעילות הצבא בליבת עיסוקו.

סימן א': יישום החלטת הממשלה בעניין תקציב הביטחון

הגדרות – סימן א'

28. בסימן זה –

"אזור" – החלפת תקן של חייל המשרת לפי התחייבות לשירות קבע, בתקן של מי שהוא אזור עובד צבא הגנה לישראל או עובד משרד הביטחון;

"גמלאות" – גמלה לפי חוק שירות הקבע, לרבות קצבת גישור;

"החלטת הממשלה" – החלטת ועדת שרים לענייני ביטחון לאומי מס' 136/ מיום ז' באב התשע"ז (11 באוגוסט 2016), לרבות נספחיה;

"הצעת תקציב הביטחון" – הצעת התקציב המפורטת של משרד הביטחון, שהונחה על שולחן הוועדה המשותפת לתקציב הביטחון לפי הוראות סעיף 3(ב)3 לחוק-יסוד: משק המדינה²²;

"הוועדה המשותפת לתקציב הביטחון" – הוועדה המשותפת לוועדת הכספים וועדת החוץ והביטחון של הכנסת כמשמעותה בסעיף 18 לחוק יסודות התקציב;

"ותק" – ותק בשל שירות קבע בצבא הגנה לישראל בפועל;

²² ס"ח התשל"ה, עמ' 206.

- “חוק יסודות התקציב” – חוק יסודות התקציב, התשמ”ה-1985²³;
- “חוק שירות ביטחון” – חוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ”ו-1986²⁴;
- “חוק שירות הקבע” – חוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גמלאות) [נוסח משולב], התשמ”ה-1985²⁵;
- “חייל” – כהגדרתו בסעיף 1 לחוק השיפוט הצבאי, התשט”ו-1955²⁶;
- “חייל במתכונת העסקה מיוחדת” – כל אחד מאלה:
- (1) חייל המאייש תפקיד שהתקן שלו ממומן על ידי גורם מחוץ לצבא הגנה לישראל;
 - (2) חייל שמשרת שירות סדיר לפי הוראות פרק ג’ לחוק שירות ביטחון ומזוכה בתנאי קבע;
 - (3) חייל מילואים, כהגדרתו בחוק שירות המילואים, התשס”ח-2008²⁷, שהתנדב לשירות מילואים בתנאי קבע;
 - (4) חייל שחייב בשירות סדיר לפי חוק שירות ביטחון שהתנדב לתקופת שירות סדיר נוספת על התקופה שהוא חייב בה, לפי סעיף 17(ב) לחוק האמור;
- “קצבת גישור” – כהגדרתה בסעיף 67א לחוק שירות הקבע;
- “שכר” – תשלום שמשלם צבא הגנה לישראל לחייל המשרת לפי התחייבות לשירות קבע, או תשלום שמשלם משרד הביטחון לאזרח עובד צבא הגנה לישראל, בעד שירות או עבודה ובמשך השירות או העבודה, או בעד סיום שירות או עבודה, וכן תשלומים והחזרי הוצאות המפורטים בתלוש המשכורת, ולרבות תשלומי מסים, דמי ביטוח לאומי, דמי ביטוח בריאות, והפרשות מעסיק לקופת גמל, ובכלל זה קרן השתלמות, קופת גמל לקצבה, קרן פנסיה או קופת ביטוח, והכול למעט גמלאות; “השרים” – שר האוצר ושר הביטחון.
29. (א) השרים יפעלו ליישום הוראות החלטת הממשלה, בשים לב למטרות המנויות בסעיף 27, בנושאים אלה:
- (1) שיאי כוח האדם שייקבעו בהצעת תקציב הביטחון לשנים 2019 עד 2020 יהיו בהתאם להוראות החלטת הממשלה;
 - (2) מספר ימי השירות של חיילים המשרתים לפי התחייבות לשירות קבע, שישולם תמורתם שכר בשנת 2017, כשהוא מחולק ב־365 ימים, למעט ימי שירות של חיילים במתכונת העסקה מיוחדת, יהיה בהתאם להוראות החלטת הממשלה;
 - (3) מספר החיילים בדרגת אלוף משנה ומעלה, החל בשנת 2017 ועד שנת 2040, יהיה בהתאם להוראות החלטת הממשלה;
 - (4) מספר החיילים בדרגת רב סרן, שלהם ותק שעולה על 14 שנים, החל בשנת 2023 ועד שנת 2040, יהיה בהתאם להוראות החלטת הממשלה;
 - (5) תקציב השכר של צבא הגנה לישראל שייקבע בהצעת תקציב הביטחון לשנים 2019 עד 2025, יהיה בהתאם להוראות החלטת הממשלה;
 - (6) תקציב השכר של אזרחים עובדי צבא הגנה לישראל שייקבע בהצעת תקציב הביטחון לשנים 2019 עד 2020, יהיה בהתאם להוראות החלטת הממשלה;

²³ ס”ח התשמ”ה, עמ’ 60.

²⁴ ס”ח התשמ”ו, עמ’ 107.

²⁵ ס”ח התשמ”ה, עמ’ 142.

²⁶ ס”ח התשט”ו, עמ’ 171.

²⁷ ס”ח התשס”ח, עמ’ 502.

(7) תקציב הגמלאות של צבא הגנה לישראל שייקבע בהצעת תקציב הביטחון לשנים 2019 עד 2025, יהיה בהתאם להוראות החלטת הממשלה;

(8) מספר הקצינים והנגדים המשרתים לפי התחייבות לשירות קבע, שיפרשו בכל שנה ויהיו זכאים לקצבה לפי חוק שירות הקבע, לרבות קצבת גישור, החל בשנת 2017 ועד לשנת 2040, יהיה בהתאם להוראות החלטת הממשלה, לפי העניין (בסימן זה – מכסת פרישה שנתית);

(9) (א) ראש המטה הכללי של צבא הגנה לישראל יעשה את כל הפעולות הנדרשות לשם אזורח 32 תקני קבע לפחות בכל אחת מהשנים 2017 עד 2023 בהתאם לרשימת מקצועות שבהחלטת הממשלה, שמאוישים על ידי קצינים המשרתים לפי התחייבות לשירות קבע, שלהם ותק שעולה על 14 שנים, והכול בהתאם להוראות החלטת הממשלה;

(ב) אזורח תקנים לפי סעיף קטן (א) לתקנים של עובדי משרד הביטחון בכל שנה מהשנים כאמור באותו סעיף קטן לא יעלה על 10% מסך התקנים שמיועדים לאזורח באותה שנה, ואילו שאר התקנים באותה שנה יאזורחו לתקנים של אורחים עובדי צבא הגנה לישראל, והכול בהתאם להוראות החלטת הממשלה;

(ג) שר הביטחון, בהסכמת שר האוצר, רשאי לשנות את רשימת המקצועות שנקבעה בהחלטת הממשלה כאמור בסעיף קטן (א), בהתאם להוראות החלטת הממשלה.

(ב) הונחה הצעת חוק התקציב לשנת 2018 לפי הוראות סעיף 3(ו2) לחוק יסוד: תקציב המדינה לשנים 2017 ו-2018 (הוראות מיוחדות) (הוראת שעה)²⁸, יחולו הוראות פסקאות (1) ו-(5) עד (7) לסעיף קטן (א) גם על הצעת תקציב הביטחון לשנת 2018.

30. (א) החל בשנת 2017 ועד שנת 2023 יהיה ראש המטה הכללי של צבא הגנה לישראל רשאי להעביר יתרת מכסת פרישה שנתית לקצינים או לנגדים, לפי העניין, שלא נוצלה בשנה מסוימת, למכסת הפרישה השנתית של השנה העוקבת.

(ב) החל בשנת 2024 ועד שנת 2040 יהיה ראש המטה הכללי של צבא הגנה לישראל רשאי להעביר יתרת מכסה כאמור בסעיף קטן (א), ובלבד שלא תעלה על 10% מהמכסה שנקבעה בהחלטת הממשלה לגבי השנה החולפת, לגבי קצינים או נגדים, לפי העניין, אלא אם כן ניתן לכך אישור שר האוצר.

31. (א) השרים רשאים, בהסכמה, לסטות מהוראות החלטת הממשלה בעניינים הקבועים בסעיף 29(א)(1) או (5), אם ראו כי מצב ביטחוני או כלכלי מיוחד מחייב זאת; על אף האמור בכל דין, סטייה כאמור תתאפשר רק עד יום 31 בדצמבר בשנה שבה אירע המצב הביטחוני או הכלכלי המיוחד.

32. השרים ממונים על ביצוע הוראות סימן זה, והם רשאים, בהסכמה, להתקין תקנות לביצועו; תקנות כאמור יותקנו באישור הוועדה המשותפת לתקציב הביטחון.

33. אין באמור בסימן זה כדי לגרוע –

(1) מהוראות סעיף 3 לחוק יסוד: משק המדינה;

(2) מהוראות חוק יסודות התקציב;

(3) מסמכות הוועדה המשותפת לתקציב הביטחון לפי הוראות כל דין.

²⁸ ס"ח התשע"ו, עמ' 1182.

השרים יגישו לוועדה המשותפת לתקציב הביטחון, לא יאוחר מ־1 בנובמבר בכל שנה, דוח על יישום הוראות החלטת הממשלה בהתאם לסימן זה, ובכלל זה בעניינים המפורטים להלן:

- (1) היעדים שנקבעו לפי סעיפים 29 ו־30, מידת העמידה בהם בשנה שקדמה למועד הדיווח והתחזית לשנים הבאות;
- (2) השלכות יישום הוראות החלטת הממשלה על מערך משרתי הקבע, לרבות שינויים בהיקף ההתחייבות לשירות קבע בשנה שקדמה למועד הדיווח;
- (3) השלכות יישום הוראות החלטת הממשלה על הצרכים הביטחוניים והמקצועיים של צבא הגנה לישראל, וכן על יכולותיו למלא את המשימות המוטלות עליו;
- (4) השלכות יישום הוראות החלטת הממשלה על ההתייעלות הכלכלית של מערכת הביטחון;
- (5) השלכות יישום הוראות החלטת הממשלה על חלוקת הסכום המוקצב בתקציב הביטחון שאושר לפי הוראות סעיף 18 לחוק יסודות התקציב לעניינים אלה: כוח אדם, שוטף ואחזקה, פעילות והתעצמות.

סימן ב': שירות ביטחון

35.	תיקון חוק שירות ביטחון – מס' 22	בחוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו–1986 ²⁹ (בסימן זה – חוק שירות ביטחון), בסעיף 15(1), במקום "שלושים ושנים" יבוא "שלושים".
36.	חוק שירות ביטחון – תחילה	תחילתו של סעיף 15(1) לחוק שירות ביטחון, כנוסחו בסעיף 35 לחוק זה, ביום ט' בתמוז התש"ף (1 ביולי 2020).

סימן ג': תיקון חוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גמלאות)

37.	תיקון חוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גמלאות) – מס' 31	בחוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גמלאות) [נוסח משולב], התשמ"ה–1985 ³⁰ (בסימן זה – חוק שירות הקבע) –

(1) בסעיף 10 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום פסקה (5) יבוא:

"(5) מי שפוטר משירות קבע מסיבה שאינה מנויה בפסקאות (2) עד (4), לאחר שהשלים עשר שנות שירות קבע לפחות, והוא אחד מאלה:

(א) קצין שהגיע לגיל 42;

(ב) נגד שהגיע לגיל 47;

(ג) נגד שהגיע לגיל 42, אם אישר ראש אגף כוח אדם בצבא הגנה לישראל שמתקיימים בו התנאים שקבע שר הביטחון, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדה משותפת לוועדת החוץ והביטחון ולוועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת; תנאים כאמור ייקבעו כך שגיל הפרישה הממוצע לנגדים לא יפחת, בשנים הקבועות בתוספת הרביעית, מהגילאים הקבועים באותה תוספת.;"

(ב) סעיף קטן (ג) – בטל;

²⁹ ס"ח התשמ"ו, עמ' 107; התשע"ו, עמ' 262.

³⁰ ס"ח התשמ"ה, עמ' 142; התשע"ו, עמ' 1262.

(2) בסעיף 13, במקום "הקבוע לגביו בחלק א'1 בתוספת השלישית בהתאם לסוג השירות שאליו הוא משויך לפי התנאים שנקבעו לפי סעיף 10(ג); יבוא 42 אם הוא קצין, ואם הוא נגד – גיל 47 או גיל 42 אם התקיימו בו התנאים לפי סעיף 10(א)(5)(ג);"

(3) בסעיף 54(ב), במקום "הקבוע לגביו בחלק ד' בתוספת השלישית, בהתאם לסוג השירות שאליו הוא משויך לפי התנאים שנקבעו לפי סעיף 10(ג); יבוא 50 אם הוא קצין ו-55 אם הוא נגד";

(4) בסעיף 67א, אחרי ההגדרה "קופת גמל לקצבה" יבוא:

"קצבת גישור" – תשלום חודשי מאוצר המדינה לחייל חדש שישולם ביום הראשון של כל חודש, החל בחודש השני שאחרי החודש שבו הסתיים שירותו עד החודש שבו תחל להשתלם לו קצבה מקופת הגמל לקצבה שבה היה החייל החדש עמית, אך לא יאוחר ממועד הגיעו לגיל פרישת חובה כמשמעותו בחוק גיל פרישה, התשס"ד-2004³¹;

(5) אחרי סעיף 67ה יבוא:

1. חלק מהסכומים המשולמים על ידי צבא הגנה לישראל לקופת גמל לקצבה לפי סעיף 67ד(א)(1), בעבור חייל חדש שאינו מבוטח בכיסוי ביטוחי מוות או בכיסוי ביטוחי לסיכונים נכות, בקופת הגמל לקצבה שבה הוא עמית, ישויכו לצורך רכישת כיסויים ביטוחיים כאמור; שר הביטחון יקבע הוראות ליישום סעיף זה;"

(6) במקום סעיף 167 יבוא:

167. (א) שר הביטחון ושר האוצר (בסעיף זה – השרים), באישור ועדה משותפת לוועדת החוץ והביטחון ולוועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת (בסעיף זה – הוועדה), יקבעו זכאות לקצבת גישור לחייל חדש שפוטר עד יום י"א בטבת התשפ"ו (31 בדצמבר 2025) ומתקיימים בו התנאים לפי סעיף קטן (ב), ואת תנאי קצבת הגישור; לעניין חייל חדש שהחל לשרת בשירות קבע לפני יום ג' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017) יכללו התקנות כאמור הוראות ותנאים בדבר תשלום סכום חד-פעמי נוסף על קצבת הגישור שישולם לקופת הגמל לקצבה של החייל החדש, סמוך לפני תחילת זכאותו לקצבה מקופת הגמל לקצבה.

(ב) מצא הרמטכ"ל כי מתקיימים בחייל חדש כאמור בסעיף קטן (א) כל אלה, יאשר כי תשלום לחייל לקצבת גישור כאמור באותו סעיף קטן;

(1) הוא פוטר משירות קבע מסיבה שאינה מנויה בפסקאות (2) עד (4) של סעיף 10(א);

(2) הוא השלים 15 שנות שירות קבע לפחות, ואם התקיים בו אחד מאלה – השלים עשר שנות שירות קבע לפחות:

(א) הוא נגד;

³¹ ס"ח התשס"ד, עמ' 46.

(ב) הוא קצין שעד יום כ' בטבת התשע"ו (1 בינואר 2016) הוחלט שיימנה עם המשרתים במערך הקבע המובהק כמשמעותו בפקודות הצבא כהגדרתן בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, זולת אם השתחרר ממועד זה ואילך משירות קבע ושב אליו במועד מאוחר יותר;

(ג) הרמטכ"ל החליט אחרת לגביו;

(3) הוא הגיע לגיל הקבוע לגביו בסעיף 10(א)5;

(4) פרישתו אינה חורגת ממכסת הפרישה השנתית שנקבעה לפי סעיף 29(א)8 לחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2017 ו-2018), התשע"ז-2016.³²

(ג) שר הביטחון יגיש לוועדה עד יום י"ט בשבט התשפ"א (1 בפברואר 2021) דיווח בדבר כל אלה:

(1) ממוצע הקצבאות ששולמו לפי חוק זה, ובכלל זה קצבת גישור, בכל אחת מהשנים 2017 עד 2020 לכלל הקצינים שפרשו בשנים אלה;

(2) תוצאות סקרים בעניין הרצון להצטרף לשירות הקבע ושביעות רצון המשרתים בשירות קבע בשנים 2017 עד 2020, והשוואתן לתוצאות סקרים כאמור בשנים קודמות;

(3) נתונים על אודות מאפייני כוח האדם בשירות הקבע ואיכותו;

(4) הפעולות שנקטו והפעולות שיינקטו כדי להבטיח עמידה בתנאי סעיף קטן (ה)1;

(5) הערכה בדבר מידת היתכנות העמידה בתנאי סעיף קטן (ה)1.

(ד) (1) השתכנה הוועדה מהנתונים שהוצגו לפנייה כי התנאים המפורטים בסעיף קטן (ה)1 צפויים להתקיים, תודיע על כך לשרים.

(2) לא השתכנה הוועדה מהנתונים שהוצגו לפנייה כי התנאים המפורטים בסעיף קטן (ה)1 צפויים להתקיים, תודיע על כך לשרים עד יום י"ח בניסן התשפ"א (31 במרס 2021), והם יציגו לוועדה עד יום כ"ג באב התשפ"א (1 באוגוסט 2021) תכנית חלופית להבטחת העמידה בתנאי אותו סעיף קטן.

(ה) (1) מצאו השרים כי התקיימו כל התנאים שבפסקאות משנה (א) ו-(ב) שלהלן, יתקנו את התקנות לפי סעיף קטן (א). כך שהן יחולו גם לגבי חיילים חדשים שפוטרו משירות קבע לאחר יום י"א בטבת התשפ"ו (31 בדצמבר 2025) ומתקיימים בהם התנאים לפי סעיף קטן (ב). בשינויים שרשאים השרים לקבוע:

³² ס"ח התשע"ז, עמ' 217..

(א) ממוצע הקצבאות ששולמו לפי חוק זה, ובכלל זה קצבת גישור, מיום כ' בטבת התשפ"ד (1 בינואר 2024) עד יום י"א בטבת התשפ"ו (31 בדצמבר 2025), לכלל הקצינים שפרשו באותן שנים, לא עלה על 13,000 שקלים חדשים לחודש;

(ב) ממוצע הקצבאות ששולמו לפי חוק זה, ובכלל זה קצבת גישור, מיום א' בטבת התשפ"ה (1 בינואר 2025) עד יום י"א בטבת התשפ"ו (31 בדצמבר 2025), לכלל הקצינים שפרשו באותה שנה, לא עלה על 12,000 שקלים חדשים לחודש.

(2) תקנות לפי סעיף קטן זה טעונות אישור של הוועדה ויובאו לאישורה עד יום י"ג בניסן התשפ"ו (31 במרס 2026).

(1) מצא שר האוצר כי לא התקיימו התנאים שבפסקאות משנה (א) ו-(ב) של סעיף קטן (ה)(1), יקבע שר האוצר, באישור הוועדה, הסדר לתשלום קצבת גישור לחייל חדש שפוטר מיום י"ב בטבת התשפ"ו (1 בינואר 2026) ואילך ומתקיימים בו התנאים לפי סעיף קטן (ב), כך שממוצע תשלומי הקצבאות שמשולמים בכל שנה לקצינים שפורשים באותה שנה מכוח חוק זה והתקנות שיותקנו לפי סעיף קטן זה לא יעלה על 12,000 שקלים חדשים לחודש; תקנות לפי סעיף קטן זה יובאו לאישור הוועדה עד יום י"ג בניסן התשפ"ו (31 במרס 2026).

(2) שר הביטחון יבחר עד יום ט"ו באב התשע"ז (7 באוגוסט 2017) קופת ביטוח, כהגדרתה בחוק הפיקוח על קופות גמל, שבה יהיה מבוטח מי שמשולמת לו קצבת גישור, לשם תשלום קצבה לשאייריו כהגדרתם לפי תקנון קופת הביטוח במקרה של פטירתו, כמפורט להלן:

(1) אם בשל פטירתו שאיריו אינם זכאים לקצבה ממקור אחר – קצבת שאירים;

(2) אם משולמת לשאייר בשל הפטירה קצבה ממקור אחר – קצבה בסכום ההפרש שבין קצבת השאירים כאמור בפסקה (1) ובין הקצבה המשולמת לשאייר מהמקור האחר.

(ח) הסכומים הנקובים בסעיפים קטנים (ה) ו-(ו) יתעדכנו בהתאם לשינוי מדד השכר למשרת שכיר במשרדי הממשלה (ממשלה מרכזית) שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, לעומת המדד כאמור שהיה ידוע ביום י"ט בטבת התשע"ז (31 בדצמבר 2015);

(7) בסעיף 167, במקום פסקה (4) יבוא:

"(4) חייל חדש שביום כ"ו בתמוז התשע"ו (1 באוגוסט 2016), לא היה מבוטח בכיסוי ביטוחי לסיכוני מוות או נכות, והמשיך שלא להיות מבוטח בכיסוי ביטוחי כאמור, ואשר התקיימו בו התנאים המזכים במענק או בקצבה לפי סעיפים 10(א) (2) או (3), 22, 23, 23א או 24; הוראה זו תחול בתקופה שמיום תחילתו של חוק

ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2017 ו־2018), התשע"ז–2016, ועד יום ט"ו באב התשע"ז (7 באוגוסט 2017);³⁵

(8) בתוספת השלישית –

(א) בכותרת, במקום "סעיפים 10(א) ו־(4) ו־(5) ו־(ג), 12(2), 13" יבוא "סעיפים 10(א) ו־(4), 12(2) ובמקום "34(ה)1, 54(ב) יבוא "34(ה)1";
 (ב) חלק א' וחלק ד' – בטלים;

(9) אחרי התוספת השלישית יבוא:

"תוספת רביעית

(סעיף 10(א)5(ג))

גיל פרישה ממוצע לנגדים

השנה	גיל הפרישה הממוצע לנגדים
2021	48
2022	49
2023	48
2024	49
2025	49
2026	50
2027	49
2028	49
2029	49
2030	50
2031	51
2032 ואילך	53.

38. תקנות ראשונות לפי סעיפים 10(א)5(ג) ו־167(א) לחוק שירות הקבע, כנוסחם בסעיף 37 לחוק זה, יותקנו עד יום ז' בסיוון התשע"ז (1 ביוני 2017).

סימן ד': תגמולים ושיקום

39. בחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), התש"י–1950³⁵ (להלן – חוק משפחות חיילים) –
 (1) בסעיף 1 –
 תיקון חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) – מס' 37

(א) אחרי ההגדרה "שירות צבאי" ו"שירות" יבוא:

"שירות קבע" – שירות צבאי על פי התחייבות לשירות קבע;

(ב) אחרי ההגדרה "חייל" יבוא:

"חייל בשירות קבע" – חייל המשרת בשירות קבע;

(ג) במקום ההגדרה "חייל שנספה במערכה" ו"נספה" יבוא:

³⁵ ס"ח התשי"ג, עמ' 162; התשע"ד, עמ' 812.

”חייל שנספה במערכה” ו”נספה” – חייל או חייל משוחרר שמת כתוצאה של אחת מאלה:

- (1) חבלה שאירעה בתקופת שירותו ועקב שירותו, ואולם לענין חייל בשירות קבע – חבלה כאמור שהיא חבלת שירות;
 - (2) מחלה או החמרת מחלה שאירעו בתקופת שירותו ועקב שירותו, ואולם לענין חייל בשירות קבע – מחלת שירות או החמרת מחלת שירות שאירעו בתקופת שירותו ועקב שירותו;”;
- (ד) אחרי ההגדרה ”חייל שנספה במערכה” ו”נספה” יבוא:

”חבלה” – נזק אנטומי לגוף שנגרם במישרין מגורם פיזי חיצוני באירוע מסוים, לרבות מכת חום, מכת קור, או מוות פתאומי על רקע אירוע לבבי תוך כדי האירוע (Sudden Cardiac Death), וכן הפרעות בתר חבלתיות (Post-Traumatic Stress Disorder);

”חבלת שירות” – חבלה שנגרמה בפעילות מבצעית או באימון לפעילות כאמור או באירוע אחר שאופיו, מהותו ונסיבותיו ייחודיים לשירות הצבאי;

”מחלה” – כל מחלה, ליקוי, מוגבלות, תסמונת או הפרעה, גופנית, נפשית או שכלית, לרבות קוגניטיבית, והכול למעט חבלה;

”מחלת שירות” – כל אחת מאלה, ובלבד שנגרמה עקב אירוע שאופיו, מהותו ונסיבותיו ייחודיים לשירות הצבאי, או עקב תנאי שירות שאופיים ומהותם ייחודיים לשירות הצבאי;

(1) מחלה כתוצאה מחשיפה לחומר מסוכן שקבע שר הביטחון בצו, לקרינה מייננת או לקרינה אינפרא-אדומה;

(2) הידבקות במחלה כתוצאה מחשיפה למוצרי דם ונוזלי גוף במסגרת טיפול רפואי בתנאי שדה;

(3) מחלה אחרת שקבע שר הביטחון, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, בצו, בתנאים ובנסיבות שקבע כאמור;

”מיועד לשירות ביטחון” – כהגדרתו בחוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ”ו-1986³⁴;

(2) בסעיף 2 –

(א) האמור בו יסומן (א), ובו, במקום הסיפה החל במילים ”אולם הוראה זו לא תחול” יבוא ”ואולם הוראה זו תחול על חייל בשירות קבע לענין מחלת שירות בלבד”;

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

”(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו אלא אם כן הוגשה בקשה לתגמול מחמת מותו של החייל או החייל משוחרר לפני תום שישה חודשים מיום המוות.”;

(3) במקום סעיף 2ב יבוא:

³⁴ ס”ח התשמ”ו, עמ’ 107.

ב.2. (א) לעניין חוק זה, חייל שמת כתוצאה מחבלה שאירעה בתקופת שירותו, רואים אותו כמי שמת עקב שירותו, ואם היה חייל בשירות קבע, רואים אותו כמי שמת עקב שירותו ובשל חבלת שירות, והכול זולת אם הוכח היפוכו של דבר.

(ב) לעניין חוק זה, חייל שמת כתוצאה ממחלה או מהחמרת מחלה שאירעו בתקופת שירותו, רואים אותו כמי שמת עקב שירותו, ואם היה חייל בשירות קבע, רואים אותו כמי שמת עקב שירותו רק אם המחלה היתה מחלת שירות, והכול זולת אם הוכח היפוכו של דבר⁵⁵;

מוות בשירות
בחוקת מוות עקב
שירות

(4) אחרי סעיף 2ב יבוא:

ג.2. (א) לעניין חוק זה, רואים מיועד לשירות ביטחון שהתנדב להשתתף בהכשרה קדם-צבאית או שנקרא למבחנים ליחידת התנדבות, כחייל שאינו חייל בשירות קבע, ורואים את ההכשרה הקדם-צבאית או המבחנים ליחידת התנדבות, לפי העניין, כשירות צבאי.

(ב) בסעיף זה –

מיועדים לשירות
ביטחון בהכשרה
קדם-צבאית או
בעת מבחנים
ליחידת התנדבות

”הכשרה קדם-צבאית” – הכשרה שמקיים צבא הגנה לישראל למיועד לשירות ביטחון, לפני תחילת שירותו בצבא הגנה לישראל, ולמעט הכשרה לנהיגה;

”מבחנים ליחידת התנדבות” – מבחנים שנערכים למיועדים לשירות ביטחון לבחינת כושרם לשירות ביחידת התנדבות של צבא הגנה לישראל.

ד.2. לעניין חוק זה, חייל בשירות קבע, המשרת בשירות קבע ברציפות לשירות החובה כהגדרתו בחוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גמלאות), התשמ”ה-1985⁵⁶, רואים אותו, בששת החודשים הראשונים של שירות הקבע כאמור, כחייל שאינו חייל בשירות קבע⁵⁷;

משרת בשירות
קבע ברציפות
לשירות החובה

(5) בסעיף 23(ב), אחרי ”ככל האפשר” יבוא ”ולא יאוחר מהמועדים שקבע השר”.

40. בחוק הנכים (תגמולים ושיקום), התשי”ט-1959⁵⁶ [נוסח משולב] (להלן – חוק הנכים) –

(1) בסעיף 1 –

תיקון חוק הנכים
(תגמולים ושיקום)
מס’ 29 –

(א) במקום ההגדרה ”נכות” יבוא:

”נכות” – איבוד הכושר לפעול פעולה רגילה, גופנית, נפשית או שכלית, לרבות קוגניטיבית, או פחיתתו של כושר זה, שנגרמו לחייל או לחייל משוחרר כתוצאה של אחת מאלה:

- (1) חבלה שאירעה בתקופת שירותו ועקב שירותו, ואולם לעניין חייל בשירות קבע – חבלה כאמור שהיא חבלת שירות;
- (2) מחלה או החמרת מחלה שאירעו בתקופת שירותו ועקב שירותו, ואולם לעניין חייל בשירות קבע – מחלת שירות או החמרת מחלת שירות שאירעו בתקופת שירותו ועקב שירותו⁵⁷;

⁵⁵ ס”ח התשמ”ה, עמ’ 142.

⁵⁶ ס”ח התשי”ט, עמ’ 276; התשע”ד, עמ’ 66.

(ב) אחרי ההגדרה "נכות" יבוא:

"חבלה" – נזק אנטומי לגוף שנגרם במישרין מגורם פיזי חיצוני באירוע מסוים, לרבות מכת חום, מכת קור, או מוות פתאומי שנמנע על רקע אירוע לבבי תוך כדי האירוע (Aborted Sudden Cardiac Death), וכן הפרעות בתר חבלתיות (Post-Traumatic Stress Disorder);

"חבלת שירות" – חבלה שנגרמה בפעילות מבצעית או באימון לפעילות כאמור, או באירוע אחר שאופיו, מהותו ונסיבותיו ייחודיים לשירות הצבאי;

"מחלה" – כל מחלה, ליקוי, מוגבלות, תסמונת או הפרעה, גופנית, נפשית או שכלית, לרבות קוגניטיבית, והכול למעט חבלה;

"מחלת שירות" – כל אחת מאלה, ובלבד שנגרמה עקב אירוע שאופיו, מהותו ונסיבותיו ייחודיים לשירות הצבאי, או עקב תנאי שירות שאופיים ומהותם ייחודיים לשירות הצבאי;

(1) מחלה כתוצאה מחשיפה לחומר מסוכן שקבע שר הביטחון בצו, לקרינה מייננת או לקרינה אינפרא-אדומה;

(2) הידבקות במחלה כתוצאה מחשיפה למוצרי דם ונוזלי גוף במסגרת טיפול רפואי בתנאי שדה;

(3) פגיעה באיברי השמיעה כתוצאה מאירועי רעש או מחשיפה לרעש, ובלבד שמקור הרעש הוא באמצעי לחימה;

(4) מחלה אחרת שקבע שר הביטחון, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת העבודה הרוחה והבריאות של הכנסת, בצו, בתנאים ובנסיבות שקבע כאמור;

"מיועד לשירות ביטחון" – כהגדרתו בחוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986⁵⁷;

(2) אחרי סעיף 2 יבוא:

א.2. (א) לענין חוק זה, רואים מיועד לשירות ביטחון שהתנדב להשתתף בהכשרה קדם-צבאית או שנקרא למבחנים ליחידת התנדבות, כחיל שאינו חיל בשירות קבע, ורואים את ההכשרה הקדם-צבאית או המבחנים ליחידת ההתנדבות, לפי העניין, כשירות צבאי.

(ב) בסעיף זה –

"הכשרה קדם-צבאית" – הכשרה שמקיים צבא הגנה לישראל למיועד לשירות ביטחון, לפני תחילת שירותו בצבא הגנה לישראל, ולמעט הכשרה לנהיגה;

"מבחנים ליחידת התנדבות" – מבחנים שנערכים למיועדים לשירות ביטחון לבחינת כושרם לשירות ביחידת התנדבות של צבא הגנה לישראל.

⁵⁷ ס"ח התשמ"ו, עמ' 107.

משרת בשירות קבע ברציפות לשירות החובה
ב.2. לעניין חוק זה, חייל בשירות קבע המשרת בשירות קבע ברציפות לשירות החובה (גמלאות), התשמ"ה-1985³⁸, רואים אותו, בששת החודשים הראשונים של שירות הקבע כאמור, כחייל שאינו חייל בשירות קבע";

(3) בסעיף 31(א), בסופו יבוא "ולא יאוחר מהמועדים שקבע השר".

41. תיקון חוק הנויקים האזרחיים (אחריות המדינה) – מס' 9
בחוק הנויקים האזרחיים (אחריות המדינה), התשי"ב-1952³⁹, במקום סעיפים 6 ו-7 יבוא:
6. (א) "חבלה, מחלה או החמרת מחלה שאירעו בשירות צבאי
(א) אין המדינה אחראית בנויקים על חבלה שנחבל חייל בתקופת שירותו ועקב שירותו, ואולם לעניין חייל בשירות קבע – אין המדינה אחראית בנויקים על חבלה כאמור שהיא חבלת שירות.

(ב) אין המדינה אחראית בנויקים על מחלה או החמרת מחלה שנגרמו לחייל בתקופת שירותו ועקב שירותו, ואולם לעניין חייל בשירות קבע – אין המדינה אחראית בנויקים על מחלה או על החמרת מחלה כאמור שהיא מחלת שירות.

(ג) בסעיף זה –

"חבלה", "חבלת שירות", "מחלה", "מחלת שירות", "שירות צבאי" ו"שירות" – כהגדרתם בחוק הנכים;

"חוק הנכים" – חוק הנכים (תגמולים ושיקום), התשי"ט-1959 [נוסח משולב]⁴⁰;

"חייל בשירות קבע" – חייל בשירות קבע כהגדרתו בחוק הנכים, למעט חייל כאמור המשרת בשירות קבע ברציפות לשירות החובה, כמשמעותו בסעיף 22 לחוק האמור, במהלך התקופה האמורה באותו סעיף.

7. מוות שאירע בשירות צבאי
(א) אין המדינה אחראית בנויקים על מותו של חייל כתוצאה מחבלה שנחבל בה בתקופת שירותו ועקב שירותו, ואולם לעניין חייל בשירות קבע – אין המדינה אחראית בנויקים על מותו כתוצאה מחבלה כאמור שהיא חבלת שירות.

(ב) אין המדינה אחראית בנויקים על מותו של חייל, כתוצאה ממחלה או החמרת מחלה שנגרמו לחייל בתקופת שירותו ועקב שירותו, ואולם לעניין חייל בשירות קבע – אין המדינה אחראית בנויקים על מותו כתוצאה ממחלה או החמרת מחלה כאמור שהיא מחלת שירות.

(ג) בסעיף זה –

"חבלה", "חבלת שירות", "מחלה", "מחלת שירות", "שירות צבאי" ו"שירות" – כהגדרתם בחוק משפחות חיילים;

³⁸ ס"ח התשמ"ה, עמ' 142.

³⁹ ס"ח התשי"ב, עמ' 339; התשע"ב, עמ' 522.

⁴⁰ ס"ח התשי"ט, עמ' 276.

"חוק משפחות חיילים" – חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), התש"י-1950⁴¹;
"חייל בשירות קבע" – חייל בשירות קבע כהגדרתו בחוק משפחות חיילים, למעט חייל כאמור המשרת בשירות קבע ברציפות לשירות החובה, כמשמעותו בסעיף 2 לחוק האמור, במהלך התקופה האמורה באותו סעיף.

42. בחוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה), התשכ"א-1961⁴², אחרי סעיף 15 יבוא:
- תיקון חוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה) – מס' 5
- 15 ב. על אף האמור בסעיף 15 א, שומר שנגרמה לו חבלה תוך כדי ועקב פעילות מבצעית של לחימה מול אויב לשם הגנה על יישוב מפני פעולת איבה, או שמת עקב חבלה כאמור, יהיה דינו כדין חייל בשירות קבע לפי חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), התש"י-1950⁴³, או לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום), התשי"ט-1959 [נוסח משולב]⁴⁴, לפי העניין, ויראו את החבלה כחבלת שירות כהגדרתה בחוקים האמורים, לפי העניין.

43. בחוק משכן הכנסת, רחבתו ומשמר הכנסת, התשכ"ח-1968⁴⁵, במקום סעיף 21 יבוא:
- תיקון חוק משכן הכנסת, רחבתו ומשמר הכנסת – מס' 17
21. (א) אירעה לאיש משמר הכנסת פגיעה מזכה לפי חוקי השיקום, יהיה דין איש משמר הכנסת, לעניין חוק המשטרה (נכים ונספים), התשמ"א-1981, כדין שוטר ודין בני משפחתו של איש משמר הכנסת שנפטר כדין בני משפחתו של שוטר שנפטר, בשינויים המחויבים לפי העניין ובתיאומים שקבע יושב ראש הכנסת, וסמכות הניתנת בחוק האמור לשר הפנים תהיה נתונה ליושב ראש הכנסת.

(ב) אירעה לאיש משמר הכנסת, תוך כדי השירות ועקב השירות, פגיעה שאינה פגיעה מזכה לפי חוקי השיקום ואינה פגיעת איבה, יחולו לעניין זה הוראות פרק ה' לחוק הביטוח הלאומי וכן יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיפים 295א(ה) עד (ח) ו-295ב לחוק האמור.

(ג) בסעיף זה –

"חוק הביטוח הלאומי" – חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995⁴⁶;

"פגיעה מזכה לפי חוקי השיקום" – כהגדרתה בסעיף 295א(א) לחוק הביטוח הלאומי;

"פגיעת איבה" – כהגדרתה בחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התש"ל-1970⁴⁷.

⁴¹ ס"ח התש"י, עמ' 162.

⁴² ס"ח התשכ"א, עמ' 169; התשס"ב, עמ' 90.

⁴³ ס"ח התש"י, עמ' 162.

⁴⁴ ס"ח התשי"ט, עמ' 276.

⁴⁵ ס"ח התשכ"ח, עמ' 197; התשע"ו, עמ' 925.

⁴⁶ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210.

⁴⁷ ס"ח התש"ל, עמ' 126.

44. בחוק שירות המדינה (גמלאות) [נוסח משולב], התש"ל-1970⁴⁸ -
- (1) בסעיף 163(ב), במקום "בחייל, בחייל המשרת בצבא-הגנה לישראל על פי התחייבות לשירות קבע" יבוא "בחייל שהוא חייל בשירות קבע";
- (2) בסעיף 163(ב), אחרי "שמדובר בו בחייל" יבוא "שהוא חייל בשירות קבע";
- (3) אחרי סעיף 163 יבוא:

1. תחולה על עובדים זמניים. הוראות סעיפים 163 ו-163 ח יחולו גם על מי שמועסק בשירותי הביטחון במסגרת יחסי עבודה ולא התמנה לפי חוק המינויים, ובלבד שהוא מועסק כאמור בהרשאה להעסקה לשעה או בכתב העסקה, כמשמעותם בסעיף 108(א2)(2), או בחוזה מיוחד כמשמעותו בסעיף 40 לחוק המינויים, ואולם לענין פגיעה תוך כדי השירות ועקב השירות, שאינה פגיעה מזכה לפי חוקי השיקום כהגדרתה בסעיף 295א לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995⁴⁹, יחולו עליו הוראות פרק ה' לחוק האמור, וכן יחולו עליו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיפים 295א(ה) עד (ח) ו-295ב לאותו חוק.

45. בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971⁵⁰ -
- (1) בסעיף 49א, לפני ההגדרה "פגיעת איבה" יבוא:
- "חוק הביטוח הלאומי" - חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995;
- "פגיעה מזכה לפי חוקי השיקום" - כהגדרתה בסעיף 295א(א) לחוק הביטוח הלאומי;
- (2) בסעיף 49ד, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) על אף האמור בסעיף קטן (א), אירעה לחבר המשמר פגיעה מזכה לפי חוקי השיקום, יהיה דין חבר המשמר לענין חוק המשטרה (נכים ונספים), התשמ"א-1981, כדין שוטר, ודין בני משפחתו של חבר המשמר שנפטר כדין בני משפחתו של שוטר שנפטר, ולענין פגיעה תוך כדי השירות במשמר ועקב השירות, שאינה פגיעה מזכה לפי חוקי השיקום ואינה פגיעת איבה - יחולו הוראות פרק י"ג לחוק הביטוח הלאומי, וכן יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיפים 295א(ה) עד (ח) ו-295ב לחוק האמור"

46. בחוק המשטרה (נכים ונספים), התשמ"א-1981⁵¹ -
- (1) בסעיף 2 -
- (א) בפסקה (1), אחרי "שמדובר בו בחייל" יבוא "שהוא חייל בשירות קבע" ואחרי "בשוטר" יבוא "שכללי הגיוס והפיטורים הקבועים בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971⁵², חלים עליו";
- (ב) פסקה (3) - תימחק;
- (2) בסעיף 3, במקום הסיפה החל במילים "ולענין זה" יבוא "ובו, לענין זה -

⁴⁸ ס"ח התש"ל, עמ' 65; התשע"ו, עמ' 1143.

⁴⁹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210.

⁵⁰ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 17, עמ' 390; ס"ח התשע"ו, עמ' 266.

⁵¹ ס"ח התשמ"א, עמ' 163.

⁵² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 17, עמ' 390.

(1) כל מקום שמדובר בו בחייל שהוא חייל בשירות קבע ייקרא כאילו מדובר בשוטר שכללי הגיוס והפיטורים הקבועים בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, חלים עליו;

(2) כל מקום שמדובר בו בשירות או בשירות צבאי ייקרא כאילו מדובר בשירות במשטרה.

תיקון חוק שירות
בתי הסוהר (נכים
ונספים)

47. בחוק שירות בתי הסוהר (נכים ונספים), התשמ"א-1981⁵³ –

(1) בסעיף 2, במקום "בחייל, בחייל המשרת בצבא-הגנה לישראל על פי התחייבות לשירות קבע" יבוא "בחייל שהוא חייל בשירות קבע" ואחרי "בסוהר או" יבוא "בשירות";

(2) בסעיף 3, אחרי "בחייל" יבוא "שהוא חייל בשירות קבע".

תיקון חוק
תגמולים לחיילים
ולבני משפחותיהם
(חבלה שלא בעת
מילוי תפקיד) –
מס' 3

48. בחוק תגמולים לחיילים ולבני משפחותיהם (חבלה שלא בעת מילוי תפקיד), התשמ"ח-1988⁵⁴ –

(1) בסעיף 1, אחרי ההגדרה "חייל" יבוא:

"פקודות הצבא" – כהגדרתן בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955⁵⁵;

(2) בסעיף 2 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) בפסקה (א2)(3), ההגדרה "פקודות הצבא" – תימחק;

(2) אחרי פסקה (א2) יבוא:

"(ב2) החבלה לא אירעה בתאונת דרכים שבשלה היתה נשללת זכאותו של החייל לפיצוי לפי סעיף 7 לחוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975⁵⁶, ולעניין פסקה (5) של הסעיף האמור – בכפוף להוראות סעיף 7א לחוק האמור;

(ג2) החבלה לא אירעה כתוצאה מייצור של סם מסוכן כהגדרתו בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973⁵⁷, או של חומר אסור בהפצה כמשמעותו בסעיף 5 לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, התשע"ג-2013⁵⁸, מסחר בהם או שימוש בהם, או אגב ביצוע עבירה בהשפעת חומר אלוהולי;

(ד2) החבלה לא אירעה כתוצאה מביצוע מעשה הכרוך בנטילת סיכון בלתי סביר מצד החייל, מתוך כוונה לגרימת החבלה, מתוך שוויון נפש לאפשרות גרימת החבלה או מתוך תקווה להצליח למנעה;

(ה2) החבלה לא אירעה מחוץ לשטח מדינת ישראל ואזור יהודה והשומרון, למעט אם אירעה בחופשה שאושרה לחייל בודד לצורך ביקור משפחתו, כהגדרתם בפקודות הצבא.;

(ב) בסעיף קטן (ב), אחרי "התש"י-1950" יבוא "להלן – חוק משפחות חיילים" ובמקום הסיפה החל במילה "בנסיבות" יבוא "מחבלה שאירעה בתקופת שירותו, אף שלא עקב שירותו, ובלבד שהתקיימו כל הנסיבות כאמור בסעיף קטן (א)(1) עד (א2) ר'(ג2) עד (ה2)";

⁵³ ס"ח התשמ"א, עמ' 165.

⁵⁴ ס"ח התשמ"ח, עמ' 26; התשע"ב, עמ' 479.

⁵⁵ ס"ח התשט"ו, עמ' 171.

⁵⁶ ס"ח התשל"ה, עמ' 234.

⁵⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 27, עמ' 526.

⁵⁸ ס"ח התשע"ג, עמ' 221.

(ג) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) קצין התגמולים שמונה לפי חוק הנכים או חוק משפחות חיילים, לפי העניין, לא יקבע כי חבלה התרחשה בנסיבות כאמור בסעיף קטן (א)(ב) עד (ד2), אלא אם כן הובא לפניו אחד מאלה:

(1) פסק דין של בית משפט או בית דין המרשיע את החייל בעבירה בקשר לנסיבות כאמור;

(2) אם לא ניתן פסק דין בהליך פלילי נגד החייל בשל נסיבות כאמור – מסמך של גוף המוסמך לפי כל דין לחקור עבירה בקשר לנסיבות אלה או להעמיד לדין בגינה, המעיד על קיומן של ראיות לכאורה לקיומן של הנסיבות כאמור"

49. בחוק ההתגוננות האזרחית, התשי"א-1951⁵⁹ –

תיקון חוק
ההתגוננות
האזרחית – מס' 18

(1) בסעיף 8, במקום סעיף קטן (ז) יבוא:

(1) (ז) מי שהתקבל להגא כמתנדב, ונחבל בחבלת שירות או חלה במחלת שירות, בשעת שירותו בתפקיד בהגא עקב מילוי תפקידו זה, או שמת כתוצאה מחבלת שירות או ממחלת שירות שאירעו בנסיבות כאמור, יחולו עליו ועל בני משפחתו חוקי השיקום, ולעניין חוקי השיקום יראו אותו כחייל שהוא חייל בשירות קבע, את שירותו בתפקיד בהגא כשירות צבאי, ואת יום גמר התפקיד – כיום שחרורו מהשירות הצבאי.

(2) מי שהתקבל להגא כמתנדב, ונחבל בחבלה שאינה חבלת שירות או חלה במחלה שאינה מחלת שירות, שאירעו בנסיבות כאמור בפסקה (1) ואינן פגיעת איבה, יחולו עליו הוראות פרק י"ג לחוק הביטוח הלאומי.

(ח) בסעיף זה ובסעיף 8 –

"חבלה", "חבלת שירות", "חייל בשירות קבע", "מחלה" ו"מחלת שירות" – כהגדרתם בחוקי השיקום, לפי העניין;

"חוק הביטוח הלאומי" – חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995⁶⁰;

"חוקי השיקום" – חוק הנכים (תגמולים ושיקום), התשי"ט-1959 [נוסח משולב]⁶¹, וחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), התש"י-1950⁶²;

"פגיעת איבה" – כהגדרתה בחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התש"ל-1970⁶³;

(2) בסעיף 8(ג), במקום "או חלה" יבוא "בחבלת שירות או חלה במחלת שירות", במקום "מחבלה או ממחלה" יבוא "מחבלת שירות או ממחלת שירות", במקום "חוק הנכים (תגמולים ושיקום)", התשי"ט-1959 [נוסח משולב], וחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), התש"י-1950; לעניין חוקים אלה" יבוא "חוקי השיקום; לעניין חוקי השיקום" ואחרי "יראו" יבוא "אותו כחייל שהוא חייל בשירות קבע".

⁵⁹ ס"ח התשי"א, עמ' 78; התשע"ב, עמ' 740.

⁶⁰ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210.

⁶¹ ס"ח התשי"ט, עמ' 276.

⁶² ס"ח התש"י, עמ' 162.

⁶³ ס"ח התש"ל, עמ' 126.

(1) בפסקה (5)(א), בסיפה, בפסקה (א), במקום פסקת משנה (6) יבוא:

"(6) פרקים ה', ט', י"ג או י"ג לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995";

(2) במקום פסקה (ג6) יבוא:

"(ג6) קצבת נכות המשתלמת לפי סימן ה' לפרק ה', פרק ט', פרק י"ג או פרק י"ג לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, קצבת זקנה וקצבת שאירים המשתלמות לפי פרק י"א לחוק האמורה וקצבת תלויים המשתלמת לפי פרקים ה', י"ג או י"ג לאותו חוק";

51. בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994⁶⁵, בסעיף 8(2א)(4), אחרי "לחוק הביטוח הלאומי" יבוא "או בשל פגיעה שחלות לגביה הוראות פרקים י"ג או י"ג לחוק האמור".

52. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995⁶⁶ –

(1) בסעיף 50(ב)(1), במקום "פרק י"ג" יבוא "פרקים י"ג או י"ג";

(2) אחרי סעיף 295 יבוא:

"פרק י"ג: תגמולים לנפגעי כוחות הביטחון

הזכאות לגמלאות 295א. (א) בפרק זה –

"חבלת שירות", "חייל בשירות קבע", "מחלה" ו"מחלת שירות"

– כהגדרתם בחוקי השיקום, לפי העניין;

"חוקי השיקום" – חוק הנכים וחוק משפחות חיילים, לפי העניין;

"פגיעה מזכה לפי חוקי השיקום" – חבלה, מחלה או החמרת מחלה, כמשמעותן בחוקי השיקום, שבשלהן מוכר חייל בשירות קבע כנכה או כנספה לפי חוקי השיקום.

(ב) על אף האמור בסעיף 75, הוראות פרק ה' וכן הוראות סעיפים 296 עד 298, 301 עד 304, 306, 308 עד 312, 315 עד 318, 320 עד 322, 324, 325 עד 333, 335, 383א, 385 ו-386 יחולו, בשינויים המחויבים, על שוטר כהגדרתו בחוק המשטרה, סוהר כהגדרתו בחוק שירות בתי הסוהר ועובד שירותי הביטחון כהגדרתו בסעיף 63א לחוק שירות המדינה, וכן על חייל בשירות קבע (בפרק זה – משרת כוחות הביטחון), אם הפגיעה שאירעה להם, תוך כדי השירות ועקב השירות, אינה פגיעה מזכה לפי חוקי השיקום ואינה החמרה של פגיעה כאמור שהוכרה, וכן על התלויים בכל אחד מאלה, שנפטר; ואולם לא ישולמו גמלאות בעין כמשמעותן בסימן ג' לפרק ה' ודמי פגיעה כמשמעותם בסימן ד' לאותו פרק לחייל בשירות קבע כל עוד הוא בשירות כאמור.

⁶⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח התשע"ו, עמ' 224.

⁶⁵ ס"ח התשנ"ד, עמ' 156; התשע"ו, עמ' 1178.

⁶⁶ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשע"ו, עמ' 220.

(ג) על אף הוראות כל דין, לצורך קביעת זכאות לגמלה לפי פרק זה, יראו במשרת כוחות הביטחון כמבוטח שהוא עובד כאמור בסעיף 75(1), ולעניין חייל בשירות קבע – אף שאין מתקיימים לגביו יחסי עבודה, ויראו את השירות כאמור כעבודה.

(ד) לצורך חישוב זכאות לגמלה לפי פרק זה למשרת כוחות הביטחון, שכר העבודה הרגיל לא יפחת מגובה התגמול המזערי כהגדרתו בסעיף 270.

(ה) סבר המוסד כי משרת כוחות הביטחון או התלוי בו, שהגיש תביעה לפי פרק זה, עשוי להיות זכאי בשל אותה פגיעה להכרה לפי חוקי השיקום, יערוך המוסד בירור עם קצין תגמולים שמונה לפי חוקי השיקום (בפרק זה – קצין תגמולים) וישהה את החלטתו עד לסיום הבירור.

(ו) הוגשה תביעה למוסד לפי פרק זה, והוגשה גם תביעה בשל אותה פגיעה לפי חוקי השיקום, לא יבחן המוסד את התביעה עד לקבלת החלטה חלוטה של קצין תגמולים בתביעה לפי חוקי השיקום, ואם הוגש ערעור על החלטת קצין התגמולים, עד לקבלת החלטה חלוטה בערעור; לעניין זה, "החלטה חלוטה" – החלטה, לרבות פסק דין, שאין עליהם ערעור עוד.

(ז) הוגשה תביעה למוסד לפי פרק זה, לאחר שניתנה החלטה של קצין תגמולים בתביעה בשל אותה פגיעה שהוגשה לפי חוקי השיקום או לאחר שניתנה החלטה בערעור על החלטת קצין התגמולים בתביעה כאמור, יחולו הוראות אלה:

(1) נדחו התביעה או הערעור מהטעם שהחבלה אינה חבלת שירות או שהמחלה אינה מחלת שירות, לא תימנה לעניין סעיף 296 התקופה שממועד הגשת התביעה לקצין התגמולים עד מועד מתן החלטת קצין התגמולים או מועד ההחלטה בערעור, לפי העניין;

(2) אושרה התביעה או נדחתה התביעה מכל טעם אחר, לא תקום עילה לתביעה לפי פרק זה; הוראת פסקה זו לא תחול על תביעה שנדחתה מחמת התיישנות לפי סעיף 26 לחוק משפחות חיילים, או שנדחתה מחמת התיישנות לפי סעיף 32 לחוק הנכים על אף קיומה של חבלה רשומה כמשמעותה בסעיף 32 לאותו חוק.

(ח) בלי לגרוע מהוראות סעיפים קטנים (ה) עד (ז), אושרה תביעה לפי פרק זה, לא תקום עילה לתביעה לפי חוקי השיקום.

295.ב. (א) גוף שאליו משתייך משרת כוחות הביטחון שהוא או התלוי בו הגישו תביעה לפי פרק זה ימסור לעובד המוסד שהמינהלה הסמיכה לכך (בסעיף זה – עובד מוסמך), לפי בקשתו, כל מידע הנדרש לשם החלטה בתביעה לפי פרק זה, לרבות תיקו הרפואי של אותו משרת כוחות הביטחון, והכול במידה הנדרשת לשם כך.

מסירת מידע לשם החלטה בתביעה

(ב) משרד הביטחון ימסור לעובד מוסמך, לפי בקשתו, מידע בדבר תביעה באותו עניין, לגבי משרת כוחות הביטחון כאמור בסעיף קטן (א), שהוגשה לקצין תגמולים, וכן את חומרי הבדיקה שנאספו לעניין אותה תביעה וההחלטות שניתנו בה. (ג) מידע כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) יימסר למוסד בתוך 21 ימי עבודה מהמועד שבו ביקש העובד המוסמך את המידע, ויכול שיימסר כמסר אלקטרוני, כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001.

(ד) המוסד לא יעשה כל שימוש במידע שנמסר לפי סעיף זה אלא לשם החלטה בתביעה לפי פרק זה, ולא יעבירו לאח.

(ה) השה, באישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי לקבוע הוראות לעניין אופן מסירת המידע ואבטחתו בעת המסירה; לא נקבעו הוראות כאמור, יחולו לעניין זה, בשינויים המחויבים, הוראות שנקבעו לפי סעיף 123 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981⁶⁷, לעניין אבטחת מידע, נוהל מסירה וטיפול במידע עודף.

(ו) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 384 או מהוראות כל דין אחר.

מימון 295ג. (א) אוצר המדינה, במסגרת תקציב הגוף שאליו משתייך משרת כוחות הביטחון, ישפה את המוסד בשל כל הוצאה שהוציא לתשלום גמלאות לפי פרק זה ובשל החלק היחסי מההוצאות המינהליות של המוסד הנובעות מביצוע הוראות פרק זה.

(ב) סכומי השיפוי כאמור בסעיף קטן (א) ויתרת זכות או חובה בשל יישום הוראות פרק זה, ינוהלו בחשבון נפרד, והוראת סעיף 28(ב) לא תחול לגביהם;

(3) בסעיף 310 –

(א) בסעיף קטן (א)(1), בכל מקום, במקום "לפי פרק ה' או פרק י"ג" יבוא "לפי פרקים ה', י"ג או י"ג";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "פרק ה' או י"ג" יבוא "פרקים ה', י"ג או י"ג";

(ג) בסעיף קטן (ג), במקום "לפי פרק ה' או פרק י"ג" יבוא "לפי פרקים ה', י"ג או י"ג";

(4) בסעיף 315א, בהגדרה "גמלה", במקום "או י"ג" יבוא "י"ג או י"ג";

(5) בסעיף 315ב(א), בטבלה, בטור א', בכל מקום, במקום "פרק ה' או י"ג" יבוא "פרקים ה', י"ג או י"ג";

(6) בסעיף 321(א), במקום "או י"ג" יבוא "י"ג או י"ג".

53. (א) תחילתו של סימן זה ביום א' באייר התשע"ז (27 באפריל 2017) (בסעיף זה – יום התחילה).

סימן ד' – תחילה, תחולה, הוראות מעבר וצווים ראשונים

⁶⁷ ס"ח התשמ"א, עמ' 128.

(ב) הוראות סימן זה יחולו על תביעה להכרה לפי חוק משפחות חיילים או חוק הנכים, לפי העניין, בשל חבלה שאירעה מיום התחילה ואילך ועל תביעה כאמור בשל מחלה או החמרת מחלה, שהוגשה מיום התחילה ואילך.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), הוראות סימן זה לא יחולו על אלה:

(1) תביעה להכרה בשל מחלה או החמרת מחלה שהתגלו לפני יום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014);

(2) על החמרה של נכות שהוכרה לפי חוק הנכים.

(ד) הוגשה לפני יום התחילה תביעה להכרה לפי חוק משפחות חיילים או חוק הנכים, לפי העניין, בשל מחלה או החמרת מחלה, ימשיך לחול, לגבי אותה המחלה או החמרת מחלה, לפי העניין, הדין שחל לגביה ערב יום התחילה, ולא יחולו לגביה הוראות סימן זה.

(ה) צווים ראשונים לפי פסקה (3) להגדרה "מחלת שירות" שבסעיף 1 לחוק משפחות חיילים כנוסחו בסעיף 39(1)(ד) לחוק זה ולפי פסקה (4) להגדרה "מחלת שירות" שבסעיף 1 לחוק הנכים כנוסחו בסעיף 40(1)(ב) לחוק זה יובאו לאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, בתוך 60 ימים מיום פרסומו של חוק זה.

פרק ו': הוראות לעניין התחשבות בין בתי החולים לקופות החולים

סימן א': התחשבות בעד שירותי בריאות בבתי חולים ציבוריים כלליים

הגדרות – סימן א' 54. בסימן זה –

"בית חולים ציבורי כללי" – כל אחד מאלה:

(1) בית חולים ממשלתי כללי, לרבות תאגיד בריאות הפועל במסגרתו (בסימן זה – בית חולים ממשלתי כללי);

(2) בית חולים כללי שבבעלות קופת חולים (בסימן זה – בית חולים כללי שבבעלות קופת חולים);

(3) בית חולים כללי שבבעלות רשות מקומית, לרבות תאגיד בריאות הפועל במסגרתו (בסימן זה – בית חולים כללי שבבעלות רשות מקומית);

(4) בית חולים כללי שהוא תאגיד שהוא מוסד ציבורי כהגדרתו בסעיף 9 לפקודת מס הכנסה⁶⁸;

(5) בית חולים כללי שאינו בית חולים כאמור בפסקאות (1) עד (4), שבתעודת רישומו לפי פקודת בריאות העם, 1940⁶⁹, כלולות עמדות לרפואה דחופה (מיון);

"בסיס ההתחשבות" – ממוצע של מחצית העלויות של שירותי הבריאות שצרכה קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי בשנת 2013 ושל סך העלויות של שירותי הבריאות כאמור בשנים 2014 עד 2015, במחיר ברוטו לאותה שנה, כשהן מעודכנות למחירי שנת 2017 לפי שיעורי העדכון לאותן שנים, בתוספת שיעורי הקידום;

"הוראת מינהל" – הוראת מינהל שקבע המנהל הכללי של משרד הבריאות או מי שהוא הסמיך לעניין זה;

"הנחת מחזור" – הנחה בעבור שירותי בריאות שקופות החולים רוכשות בבתי החולים, הממשלתיים הכלליים או בבתי החולים הכלליים שבבעלות רשות מקומית, שנקבעה בהוראת מינהל;

⁶⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

⁶⁹ ע"ר 1940, תוס 1, עמ' (ע) 191, (א) 239.

“הנחת תעריף” – הנחה בעבור שירות בריאות מסוים שקופת חולים רוכשת בבית חולים ציבורי כללי, מעבר להנחת מחזור ולכל הנחה אחרת שאינה בעבור שירות בריאות מסוים;

“חוק ביטוח בריאות ממלכתי” – חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ”ד–1994⁷⁰;

“חוק הפיקוח” – חוק פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים, התשנ”ו–1996⁷¹;

“מחיר ברוטו” – מחיר מלא בניכוי הנחת מחזור והנחת תעריף שניתנו בעבור אותו שירות בשנים 2013 עד 2015;

“מחיר מלא” – מחירו המרבי של שירות בריאות, כפי שנקבע בצו לפי חוק הפיקוח, ולעניין בית חולים ממשלתי כללי ובית חולים כללי שבבעלות רשות מקומית – מחיר כאמור בניכוי הנחת מחזור;

“מספר המבוטחים המשוקלל” – כהגדרתו בסעיף 17 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי;

“סכום מופחת” – סכום המשתלם בעד צריכה שהיא מעבר לתקרת צריכה ברוטו כוללת ומעבר לתקרת צריכה ברוטו לסוג שירות בריאות;

“צריכה” או “רכישה”, של שירותי בריאות בידי קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי – למעט צריכה או רכישה של שירותי בריאות בידי קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי שבבעלותה, ולמעט צריכה או רכישה של שירותי בריאות המנויים בסעיף 71(א);

“שיעור הקידום” – שיעור כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) משנת 2013 לשנת 2015 – 3.12%;

(2) משנת 2014 לשנת 2015 – 1.4%;

(3) משנת 2015 לשנת 2017 – שיעור כמפורט להלן, לפי העניין:

(א) בעד שירות דיפרנציאלי – שיעור הגידול באוכלוסייה בפועל בשנים 2015 ו-2016, כפי שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

(ב) בעד שירות אשפוז במחלקות פנימיות – 2.82%;

(ג) בעד שירות בריאות אחר – 3.12%;

“שיעור העדכון” – שיעור העדכון של מחיר יום אשפוז שקבעו השרים, בצו, לפי חוק הפיקוח;

“שיעור הקפיטציה”, של קופת חולים – שיעור חלקה של קופת חולים מתוך הסכום לחלוקה שקובע המוסד לביטוח לאומי לפי הוראות סעיפים 17 ו-18 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי;

“שירות אשפוז במחלקות פנימיות” – שירותי אשפוז במחלקות שהקוד שלהם ברשימת תעריפי האשפוז והשירותים האמבולטוריים שמפרסם משרד הבריאות באתר האינטרנט שלו, המשקפת את התעריפים המעודכנים מזמן לזמן כפי שנקבעו בצווים לפי חוק הפיקוח, הוא: GooM1, GooM2, GooM3, GooM4, GooM5, GooM6, או במחלקה אחרת שיקבעו השרים, באישור ועדת הכספים של הכנסת; “סוגי שירות בריאות” – שירות בריאות שהוא שירות אשפוז במחלקות פנימיות, שירות דיפרנציאלי או שירות בריאות אחר;

⁷⁰ ס”ח התשנ”ד, עמ’ 156.

⁷¹ ס”ח התשנ”ו, עמ’ 192.

"שירות דיפרנציאלי" – שירות בריאות שנקבע לו מחיר פרטני הכולל את ביצוע הפעולה הרפואית, ימי האשפוז, והשירותים הרפואיים האחרים הניתנים במסגרתו, כפי שיפרסמו השרים עד יום ג' באדר התשע"ז (1 במרס 2017) בהודעה ברשומות; השרים רשאים לעדכן את ההודעה ב-1 בינואר בכל אחת מהשנים 2018 עד 2019, ובלבד שפרסמו הודעה מראש על כך ברשומות עד 30 בספטמבר של השנה שקדמה לאותה שנה; ואולם לגבי שירותי בריאות חדשים שייכנסו לסל שירותי הבריאות כהגדרתו בסעיף 7 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, רשאים הם לעדכן את ההודעה לעניין הגדרה זו בלא פרסום הודעה מראש;

"השרים" – שר הבריאות ושר האוצר;

"תאגיד בריאות" – כהגדרתו בסעיף 21 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985⁷²;

"תוספת ריאלית", "שיעור קידום" או "שיעור עדכון" – לרבות תוספת ריאלית, שיעור קידום או שיעור עדכון בשיעור שלילי;

"תוספת ריאלית" – כמשמעותה בסעיף 61;

"תקרת צריכה ברוטו כוללת" ו"תקרת צריכה ברוטו לסוג שירות בריאות" – כמשמעותן בסעיף 55(ג).

55. (א) תקרת הצריכה ברוטו היא היקף הצריכה של שירותי בריאות, בידי כל קופות החולים בכל בית חולים ציבורי כללי, אשר בעבור צריכה שתחושב במחיר מלא של שירותי בריאות מעבר להיקף זה תשלם קופת החולים לבית החולים הציבורי הכללי סכום מופחת כאמור בפסקאות (1) עד (3) של סעיף 62(א)(3)(א) (בסימן זה – תקרת צריכה ברוטו).

תקרת צריכה ברוטו

(ב) תקרת הצריכה ברוטו של כל קופת חולים בכל בית חולים ציבורי כללי בכל אחת מהשנים 2017 עד 2019 תהיה כמפורט להלן:

(1) בשנת 2017 – 99% מבסיס ההתחשבות;

(2) בכל אחת מהשנים 2018 ו-2019 – תקרת הצריכה ברוטו בשנה הקודמת, בתוספת שיעור העדכון לאותה שנה ותוספת ריאלית.

(ג) תקרת הצריכה ברוטו לפי סעיף קטן (ב)(1) ו-(2) תחושב לכלל שירותי הבריאות (בסימן זה – תקרת צריכה ברוטו כוללת) ולכל אחד מסוגי שירותי הבריאות בנפרד (בסימן זה – תקרת צריכה ברוטו לסוג שירות בריאות).

56. תקרת הצריכה נטו לכל אחת מקופות החולים בכל בית חולים ציבורי כללי בכל אחת מהשנים 2017 עד 2019, תהיה 81.5% מתקרת הצריכה ברוטו לאותה שנה.

תקרת צריכה נטו

57. (א) היקף הצריכה המזערי, של שירותי בריאות, אשר גם בעבור צריכה שתחושב במחיר מלא של שירותי בריאות מתחת להיקף זה תשלם קופת החולים לבית החולים הציבורי הכללי תשלום מזערי כאמור בסעיף 58 (בסימן זה – רצפת צריכה ברוטו), בכל אחת מהשנים 2017 עד 2019, יהיה כמפורט להלן:

רצפת צריכה ברוטו

(1) בשנת 2017 – 93.5% מתקרת הצריכה ברוטו לאותה שנה;

(2) בשנים 2018 ו-2019 – כמפורט להלן, לפי העניין.

(א) אם היקף שירותי הבריאות שצרכה קופת החולים בבית החולים הציבורי הכללי בשנה הקודמת היה נמוך מ-92% מתקרת הצריכה ברוטו לשנה הקודמת – 92% מתקרת הצריכה ברוטו לשנת 2018 או 2019, לפי העניין;

⁷² ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

(ב) אם היקף שירותי הבריאות שצרכה קופת החולים בבית החולים הציבורי הכללי בשנה הקודמת היה גבוה מ-92% ונמוך מ-95% מתקרת הצריכה ברוטו לשנה הקודמת – מכפלת שיעור הצריכה בפועל בשנה הקודמת בתקרת הצריכה ברוטו לשנת 2018 או 2019, לפי העניין;

(ג) אם היקף שירותי הבריאות של קופת החולים בבית החולים הציבורי הכללי בשנה הקודמת היה גבוה מ-95% מתקרת הצריכה ברוטו לשנה הקודמת – 95% מתקרת הצריכה ברוטו לשנת 2018 או 2019, לפי העניין.

(ב) בסעיף זה, "השנה הקודמת" – השנה שקדמה לשנה שלגביה נקבעת רצפת הצריכה ברוטו.

58. סכום התשלום המזערי שתשלם כל קופת חולים לכל בית חולים ציבורי כללי, בכל אחת מהשנים 2017 עד 2019 (בסימן זה – רצפת צריכה נטו), יהיה 81.5% מרצפת הצריכה ברוטו לאותה שנה.

59. התקבלה החלטת ממשלה על הגדלת עלות סל שירותי הבריאות כמשמעותה בחוק ביטוח בריאות ממלכתי למטרת רכש בבתי חולים (בסימן זה – עלות סל שירותי הבריאות) ועל הגדלת תקרת הצריכה ברוטו בהתאמה, באחת מהשנים 2017 עד 2019, יקבעו השרים, בצו, תקרת צריכה ברוטו הגבוהה מהתקרה הקבועה בסעיף 55, ובלבד שהסכום שיווסף לסך תקרות הצריכה נטו של כל קופות החולים בבתי החולים הציבוריים הכלליים כתוצאה מהעלאת תקרת הצריכה ברוטו כאמור, לא יעלה על הסכום שבו גדלה עלות סל שירותי הבריאות; תקרת הצריכה נטו, רצפת הצריכה ברוטו ורצפת הצריכה נטו יהיו בהתאם לתקרת הצריכה ברוטו שהוגדלה כאמור; קבעו השרים תקרת צריכה ברוטו בצו כאמור, תחול קביעתם לגבי השנה שלאחר השנה שבה קבעו כאמור.

60. (א) השרים יודיעו לכל בית חולים ציבורי כללי ולכל קופת חולים, עד יום 1 במרס של כל אחת מהשנים 2017 עד 2019, מהי תקרת הצריכה ברוטו הכוללת ומהי תקרת הצריכה ברוטו לשירותי הבריאות, לאותה שנה, וכן מהן תקרת הצריכה נטו, רצפת הצריכה ברוטו ורצפת הצריכה נטו לאותה שנה.

(ב) השרים יודיעו לכל בית חולים ציבורי כללי ולכל קופת חולים, עד יום 1 בספטמבר של כל אחת מהשנים 2018 ו-2019, מהן רצפת הצריכה ברוטו ורצפת הצריכה נטו המעודכנות שנקבעו להם לאותה שנה בהתאם להוראות סעיפים 57(א) ו-58.

(ג) (1) על אף האמור בסעיפים 54 ו-61, השרים רשאים לחשב, לגבי קופת חולים ובית חולים ציבורי כללי מסוימים, שיעור קידום ותוספת ריאלית לתקרות הצריכה ברוטו, השונים משיעור הקידום והתוספת הריאלית, בהתחשב, בין השאר, בשיקולים המפורטים להלן:

(א) שינוי בשיעור הקפיטציה של קופות החולים;

(ב) מיטות אשפוז נוספות או מכשירים מיוחדים נוספים שאושרו לבית חולים על פי כל דין; לעניין זה, "מכשירים מיוחדים" – כהגדרתם לפי סעיף 65 לפקודת בריאות העם, 1940;

(ג) שינוי בצריכת שירותי בריאות כתוצאה מפתחתו של בית החולים שיוקם מכוח חוק בית חולים באשדוד (הקמה והפעלה), התשס"ב-2002⁷⁵ (בסימן זה – בית החולים באשדוד).

⁷⁵ ס"ח התשס"ב, עמ' 124.

(2) החישוב כאמור בפסקה (1) ייעשה באופן שהיחס בין סך תקרות הצריכה ברוטו ותקרות הצריכה נטו של כל קופות החולים בכל בתי החולים באותה שנה, בניכוי שיעור העדכון, לבין סך תקרות הצריכה ברוטו ותקרות הצריכה נטו של כל קופות החולים בכל בתי החולים, בשנה הקודמת, לא יעלה על שיעור הקידום והתוספת הריאלית לאותה שנה; ואולם בחישוב שנעשה בהתחשב בשיקול כאמור בפסקה (1)(ג), יראו, לעניין סך תקרות הצריכה ברוטו ותקרות הצריכה נטו באותה שנה, את בית החולים באשדוד כאילו נקבעו לו תקרות צריכה כאמור אף אם הן לא נקבעו לו.

(ד) השרים יודיעו לכל בית חולים ציבורי כללי ולכל קופת חולים, עד יום ג' באדר התשע"ז (1 במרס 2017), מהו שווי הנחות התעריף לפי סעיף 62(א)(3)(א)(א).

61. תוספת ריאלית (א) התוספת הריאלית לכל אחת מהשנים 2018 ו-2019, תהיה כמפורט להלן, לפי העניין:

- (1) בעבור שירות דיפרנציאלי – תוספת בהתאם לשיעור הגידול באוכלוסייה בפועל בשנה הקודמת, כפי שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;
- (2) בעבור שירות אשפוז במחלקות פנימיות – 0.8%;
- (3) בעבור כל שירות בריאות אחר – 1.2%.

(ב) השרים, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאים לשנות את שיעורי התוספת הריאלית לגבי סוגי שירותי הבריאות השונים, ובלבד שלא יהיה בכך כדי לשנות את הכמות המצטברת של השירותים לפני השינוי.

62. תשלום בעד שירותי בריאות (א) קופת חולים תשלם בעבור שירותי בריאות שרכשה בכל בית חולים ציבורי כללי, בכל אחת מהשנים 2017 עד 2019, סכומים כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) אם קופת החולים רכשה שירותי בריאות עד לרצפת הצריכה ברוטו – רצפת הצריכה נטו לאותה שנה, ובלבד שבית החולים הציבורי הכללי הסכים לספק לקופת החולים, באותה שנה, על פי בקשתה, שירותי בריאות הדומים בהיקפם הכספי, בזמינותם ובתמהיל שלהם לשירותי הבריאות שסיפק בית החולים לקופת החולים בשנה הקודמת, ומתקיימים תנאים נוספים שקבעו השרים לעניין זה, ככל שקבעו;

(2) אם קופת החולים רכשה שירותי בריאות מעבר לרצפת הצריכה ברוטו ועד לתקרת הצריכה ברוטו – רצפת הצריכה נטו לאותה שנה בתוספת לא יותר מ-81.5% מהמחיר המלא בעבור שירותי הבריאות שנרכשו מעבר לרצפת הצריכה ברוטו;

(3) (א) אם קופת החולים רכשה שירותי בריאות מעבר לתקרת הצריכה ברוטו הכוללת – תקרת הצריכה נטו בתוספת סכום מופחת כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) בעבור רכישת שירות אשפוז במחלקות פנימיות, מעבר לתקרת הצריכה ברוטו שנקבעה לשירות כאמור – 20% מהמחיר המלא של השירות;

(2) בעבור רכישת שירות דיפרנציאלי מעבר לתקרת הצריכה ברוטו שנקבעה לשירות כאמור – סכום מופחת כמפורט להלן, לפי העניין:

(א) בעבור רכישת שירות דיפרנציאלי עד ל-108% מתקרת הצריכה ברוטו שנקבעה לשירות כאמור – לא יותר מ-55% מהמחיר המלא של השירות;

(ב) בעבור רכישת שירות דיפרנציאלי מעבר ל-108% מתקרת הצריכה ברוטו שנקבעה לשירות כאמור – לא יותר מ-33% מהמחיר המלא של השירות;

(3) בעבור רכישת שירות בריאות אחה, מעבר לתקרת הצריכה ברוטו שנקבעה לשירות כאמור – סכום מופחת כמפורט להלן, לפי העניין:

(א) בעבור רכישת שירות בריאות אחר עד לסכום שהוא צירוף של סכום תקרת הצריכה ברוטו שנקבעה לשירות ושל שווי הנחות התעריף לאותו שירות – לא יותר מ-55% מהמחיר המלא של השירות; בפסקה זו, "שווי הנחות התעריף" – ממוצע השווי של מחצית מהנחות התעריף שניתנו על ידי בית החולים הציבורי הכללי לקופת החולים בעבור אותו שירות בשנת 2013 ושל מלוא הנחות התעריף שניתנו כאמור בשנים 2014 עד 2015, ובתוספת שיעור העדכון, שיעור הקידום והתוספת הריאלית לאותן שנים;

(ב) בעבור רכישת שירות בריאות אחר מעבר לסכום שהוא צירוף של סכום תקרת הצריכה ברוטו שנקבעה לשירות ושל שווי הנחות התעריף לאותו שירות – לא יותר מ-35% מהמחיר המלא של השירות כאמור.

(ב) על אף האמור בפסקת משנה (א) –

(1) רכשה קופת חולים סוג שירות בריאות בבית חולים ציבורי כללי, באחת מהשנים 2017 עד 2019, בסכום הנמוך מתקרת הצריכה ברוטו לאותו סוג שירות, ייוסף ההפרש שבין הרכש בפועל של אותו סוג שירות ובין תקרת הצריכה ברוטו לאותו סוג שירות, לתקרת הצריכה ברוטו של סוג שירות הבריאות שבעבורו משולם הסכום המופחת הגבוה ביותר באותה שנה; לעניין זה, "סוג שירות הבריאות שבעבורו משולם הסכום המופחת הגבוה ביותר" – סוג שירות הבריאות שרכשה קופת החולים מעבר לתקרת הצריכה ברוטו, אשר הסכום המופחת בעבור רכישתו לפי פסקת משנה (א) הוא בשיעור הגבוה ביותר;

(2) נקבעה תקרת צריכה ברוטו בהתאם להוראות פסקת משנה (1), ישולם הסכום המופחת לפי פסקת משנה (א), באותה שנה, רק בעד רכישת שירותי בריאות מעבר לתקרה האמורה; ואולם לא יהיה בכך כדי להשפיע על קביעת תקרת הצריכה בשנים אחרות.

(ב) קופת חולים תעביר לבית חולים ציבורי כללי, לא יאוחר מ-60 ימים מה-1 בחודש שבו קיבלה מבית החולים הודעת חיוב חודשית, את הסכום הגבוה מבין הסכומים כמפורט להלן:

(1) 8.33% מרצפת הצריכה נטו לאותה שנה שנקבעה לקופת החולים באותו בית חולים ציבורי כללי, אלא אם כן קיבלה קופת החולים אישור מהשרים או מעובדי משרדיהם שהוסמכו לכך שלא להעביר את הסכום האמור בשל כך שבית החולים לא הסכים לספק לקופת החולים שירותי בריאות הדומים לשירותי הבריאות שסיפק לה בשנה הקודמת כאמור בסעיף קטן (א)(1):

(2) הסכום שאינו שנוי במחלוקת בהודעת החיוב;

(3) 97% מהסכום נטו הנדרש על פי הודעת החיוב לעניין השירותים המובאים בחשבון בתקרת הצריכה ברוטו ושירותי רפואה דחופה (מיון), אלא אם כן ערעה קופת החולים על הודעת החיוב בהתאם למנגנון ברור לפי הוראת מינהל, ובית החולים לא השיב לערעור זה בהתאם להוראת המינהל כאמור.

(ג) סכומים עודפים ששילמה קופת חולים לבית חולים ציבורי כללי בשל הוראות סעיף קטן (ב) או סכומים שהיה על קופת חולים לשלם לבית חולים ציבורי כללי ולא שולמו בשל הוראות הסעיף הקטן האמור, יוחזרו או ישולמו, לפי העניין, בתוספת ריבית לפי הוראות צו הפיקוח על מחירי מצרכים ושירותים (תוספת ריבית – בתי חולים), התשס"ה-2005⁷⁴, בתוך 30 ימים מתום הליך הברור לפי הוראת המינהל האמורה בסעיף קטן (ב)(3).

(ד) אין בהוראת סעיף קטן (ב) כדי לגרוע מחובת קופת חולים לשלם לבית חולים ציבורי כללי כל תשלום אחר שבו היא חייבת.

63. (א) התקבלה החלטת הממשלה על הגדלת עלות סל שירותי הבריאות, כנגד הפחתה מקבילה בתקצוב הישיר לבתי החולים הממשלתיים הכלליים, שחלות עליהם הוראות סימן זה ובכספי התמיכות המועברים לבתי החולים הציבוריים הכלליים שחלות עליהם הוראות סימן זה ושאין בתי חולים ממשלתיים כלליים, לגבי אחת מהשנים 2017 עד 2019, רשאים השרים לקבוע, בצו, לגבי אותה שנה, תשלום קבוע שישלמו קופות החולים לבתי החולים הציבוריים הכלליים, מעבר לתשלומים לפי סעיף 62, ובלבד שסך התשלום הקבוע שישולם כאמור לא יעלה על הסכום שבו הוגדלה עלות הסל כאמור והופחתו התקצוב הישיר וכספי התמיכות המועברים לבתי החולים הציבוריים הכלליים.

(ב) בצו לפי סעיף קטן (א) יקבעו השרים את תנאי התשלום לפי אותו סעיף קטן, אופן התשלום ומועד התשלום, וכן הוראות לעניין הבטחת ביצוע התשלום.

64. (א) משרד הבריאות יפרסם בהוראת מינהל עד יום ט"ז בשבט התשע"ח (1 בפברואר 2018) ומדי שנה לאחר מכן, מדד הלימת אשפוז לבתי חולים ציבוריים כלליים, שיכלול מדדים שונים אשר לפיהם יימדדו וידורגו כלל בתי החולים הציבוריים הכלליים לפי נתוני השנה הקודמת, ובהם, בין השאר, משך אשפוז ממוצע, שיעור אשפוזים חוזרים, שיעור אשפוזים לאחר ביקור בחדר המיון ושיעור אשפוזים בני יום אחד, וישוקלל בהתאם לגודלם של בתי החולים (בסימן זה – מדד הלימת אשפוז).

(ב) על אף האמור בסעיף 62(א)(3)(א) השרים רשאים לקבוע, בצו, עד יום י"ד באדר התשע"ח (1 במרס 2018) כי קופת חולים תשלם בעבור שירות אשפוז במחלקות פנימיות 25% מהמחיר המלא של השירות שרכשה מעבר לתקרת הצריכה ברוטו, לבתי חולים ציבוריים כלליים שידורגו בשליש העליון על פי מדד הלימת אשפוז.

65. (א) השרים רשאים לקבוע, בצו, עד יום ג' באדר התשע"ז (1 במרס 2017), כי קופת חולים תשלם מחיר מלא בעבור שירותי אשפוז של מטופל המיועד להעברה בבית חולים ציבורי כללי, החל מהמועד שיקבעו השרים לעניין זה ובהתאם לתנאים ולכללים שיקבעו.

תשלום קבוע

תשלום מוגדל בעבור צריכת שירות אשפוז בבתי חולים בדירוג גבוה במדד הלימת אשפוז

מטופל המיועד להעברה

⁷⁴ ק"ת התשס"ה, עמ' 959.

(ב) עד מועד תחילתו של צו לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיף 1 לצו לשינוי סדרי עדיפויות לאומיים (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנים 2013 ו-2014) (תשלום מוגדל בעד אשפוז של מטופל המיועד להעברה), התשע"ד-2014⁷⁵, ויראו אותו כאילו ניתן לפי הוראות סעיף זה לגבי השנים 2017 עד 2019.

(ג) בסעיף זה –

"בית חולים גריאטרי" – מחלקה לאשפוז גריאטרי פעיל;

"חלופת אשפוז" – אשפוז, שיקום או שירותי הנשמה ממושכת הניתנים בביתו של המטופל;

"מטופל המיועד להעברה" – מי שמאושפז בבית חולים ציבורי כללי יותר מ-30 ימים ברציפות והוא בהנשמה ממושכת, או מי שמאושפז בבית חולים ציבורי כללי ומוגדר בהתאם להוראת מינהל חולה סיעודי מורכב או חולה שיקומי גריאטרי, ובלבד שמתקיימים לגביו כל אלה:

(1) הוחלט כי ניתן להעבירו מחוץ לבית החולים הציבורי הכללי בהתאם להוראת מינהל ובהתחשב בצורך בשמירת הרצף הטיפולי;

(2) קופת החולים לא הציעה מקום אחר להעברתו אליו, העומד בהוראות חוק ביטוח בריאות ממלכתי, ובכלל זה בדרישות סעיף 3(ד) לחוק האמור;

(3) במרחק סביר ממקום מגוריו יש בית חולים גריאטרי המתאים לאשפוזו, ובו מיטת אשפוז פנויה, או שהוא נמצא מתאים לאשפוז בחלופת אשפוז לפי המלצתם של הרופא המטפל בו בבית החולים הציבורי הכללי ורופא מקופת החולים וניתנה הסכמתו והסכמת משפחתו לחלופת האשפוז שהוצעה; היתה מחלוקת לגבי התקיימותם של התנאים כאמור בפסקה זו, יכריע בדבר ראש מינהל רפואה במשרד הבריאות.

66. (א) על אף האמור בסעיפים 16 עד 18 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, צרכה קופת חולים שירות אשפוז במחלקות פנימיות מעבר לסך תקרות הצריכה ברוטו שנקבעו לה בכל בתי החולים הציבוריים הכלליים (בסעיף זה – צריכה עודפת), יחולו הוראות אלה:

חלוקה מחדש של סכומים בעבור צריכת שירות אשפוז במחלקות פנימיות מעבר לתקרת הצריכה ברוטו

(1) עד יום 1 בנובמבר בכל אחת מהשנים 2018 עד 2020 ייחשבו השרים או עובדי משרדיהם שהוסמכו לכך, לכל קופת חולים, לאחר שנתנו לה הזדמנות לטעון את טענותיה, את סכום הצריכה העודפת ואת חלקה היחסי של כל קופת חולים בסך תקרות הצריכה ברוטו של שירות האשפוז במחלקות הפנימיות בשנה הקודמת (בסעיף זה – חלקה היחסי של קופת החולים); לענין זה, "השנה הקודמת" – השנה שקדמה לשנה שבה מבוצע החישוב;

(2) השרים יודיעו למוסד לביטוח לאומי על הסכומים והחלקים היחסיים שחושבו לפי פסקה (1) לכל קופת חולים, עד המועד הקבוע באותה פסקה; בתוך 30 ימים מהודעת השרים, יקוו המוסד לביטוח לאומי מחלקה של כל קופת חולים בסכום לחלוקה בהתאם לסעיפים 17 ו-18 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, 40% מסכומי הצריכה העודפת שתחושב במחיר מלא (בסעיף זה – סכומי הקיזוז) ויחלק את סכומי הקיזוז בהתאם לחלקה היחסי של קופת החולים;

(3) חלוקה כאמור בפסקה (2) תיעשה תוך שמירה על כך שאם כל קופות החולים רכשו באותה שנה שירותי אשפוז במחלקות פנימיות מעבר לתקרת הצריכה ברוטו בשיעור שווה, תקבל כל קופת חולים את הסכום שקוזז לה בהתאם להוראות אותה פסקה.

⁷⁵ ק"ת התשע"ה, עמ' 1492.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם על צריכה של קופת חולים בבית חולים כללי שבבעלותה, ולצורך סעיף זה בלבד תחושב לקופת החולים ככל בית חולים כללי שבבעלותה תקרת צריכה לשירות אשפוז במחלקות פנימיות.

(ג) היו מאפייני האשפוז במחלקות פנימיות של מבוטחי קופת חולים מסוימת בבית חולים ציבורי כללי שבבעלות קופה אחרת, שונים ממאפייני האשפוז של מבוטחי קופת החולים שבית החולים הוא בבעלותה, וכתוצאה מכך היתה לאותה קופת חולים צריכה עודפת של שירות אשפוז במחלקות פנימיות, לא יחולו הוראות סעיף קטן (א) על הצריכה העודפת כאמור; בסעיף זה, "מאפייני אשפוז" – מאפייני האשפוז כפי שנקבעו במדד הלימת אשפוז, אלא אם כן קבעו השרים הוראות אחרות לעניין מאפייני אשפוז.

67. על אף האמור בסעיף 71(א)(7), בעד צריכת שירותי רפואה דחופה (מיון), תשלם קופת חולים לבית חולים ציבורי כללי סכום שלא יעלה על 81.5% מהמחיר המלא של שירותים אלה.

תשלום בעד שירותי רפואה דחופה (מיון)

68. השרים, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאים לקבוע, בצו, הסדר אחר מהקבוע בסימן זה להתחשבות בעד צריכת שירותי בריאות בידי קופת חולים בבתי חולים ציבוריים כלליים במסגרת שירותי רפואה פרטית, לרבות קביעת שיעורים שונים לתקרות צריכה ברוטו, תקרות צריכה נטו, רצפות צריכה ברוטו ורצפות צריכה נטו, שיעורים שונים לשיעור הקידום, לתוספת הריאלית, ולסכום מופחת וכן תנאי תשלום שונים; קבעו השרים הסדר אחר בצו כאמור תחול קביעתם לגבי השנה שלאחר השנה שבה קבעו כאמור.

תשלום בעד שירותי רפואה פרטית

69. בבית חולים ממשלתי כללי או בבית חולים כללי שבבעלות רשות מקומית, שבו פועל תאגיד בריאות, לא יפחת היקף החשבונות שבעדם משולם סכום מופחת כאמור בסעיף 62(א)(3) שיוחס לתאגיד הבריאות, מסכום השווה ל-48.67% מכלל החשבונות שבעדם משולם סכום מופחת כאמור; השרים רשאים לקבוע, בצו, ביחס לבית חולים ולתאגיד בריאות הפועל בתחומו, לכל אחת מהשנים 2017 עד 2019, שיעור אחר מכלל החשבונות שבעדם משולם סכום מופחת כאמור, לאחר שנתנו לבית החולים ולתאגיד הזדמנות לטעון את טענותיהם.

התחשבות בין בית חולים לבין תאגיד בריאות

70. (א) על אף האמור בסימן זה, רשאים כל בית חולים ציבורי כללי וכל קופת חולים לקבוע בהסכם בכתב ביניהם הסדר אחר להתחשבות בעד רכישת שירותי בריאות בבית החולים, ובלבד שההסכם ימלא אחר תנאים אלה:

הסכמים בין קופת חולים לבית חולים בדבר שיטת ההתחשבות ביניהם

(1) בית החולים וקופת החולים יתחייבו בהסכם כי בבית החולים יינתנו לחברי הקופה שירותים ברמה נאותה ובאיכות וזמינות כמתחייב מהוראות חוק ביטוח בריאות ממלכתי;

(2) ההסכם יקבע כי אם יחול גידול בסך היקף צריכת השירותים של קופת החולים בבית החולים, בכל שנה משנות ההסדר, לעומת תקרת הצריכה ברוטו שנקבעה לאותה שנה, בשיעור העולה על 6%, תהיה שיטת ההתחשבות ביניהם בשנה שלאחר מכן, לפי הוראות סימן זה;

(3) ההסכם יכלול מנגנון לבירור חילוקי דעות בין הצדדים ביחס להתחשבות ביניהם;

(4) תקופת ההסכם לא תעלה על שלוש שנים או תהיה עד תום התקופה שבה יחולו הוראות סימן זה, לפי המוקדם;

(5) ההסדר המוצע לא ייצור הפליה מצד בית החולים בין חברים שונים בקופת החולים שעמה נחתם ההסכם או בינם לבין חברים בקופת חולים אחרת;

6) במסגרת ההסדר יהיה רשאי בית החולים לתת לקופת החולים הנחות על תעריף של שירותי בריאות המהווים לא יותר ממחצית ממחזור ההתחשבות בין בית החולים לקופת החולים; לעניין זה, "מחזור ההתחשבות" – סך כל ההיקף הכספי של השירותים שמובאים בחשבון בתקרת הצריכה ברוטו, שרוכשת קופת החולים מבית החולים;

7) ההסכם יכלול את הוראות סעיפים 62(א)(3)(א) ו-67, ולא יתנה על ההוראות כאמור.

ב) הגיעו בית חולים ציבורי כללי וקופת חולים להסכם כאמור בסעיף קטן (א), יעבירו הצדדים העתק מההסכם שנחתם לעניין זה, לאישור השרים בהקדם האפשרי; סברו השרים כי ההסכם אינו עומד בהוראות אותו סעיף קטן, יודיעו על כך לקופת החולים ולבית החולים בתוך 60 ימים מהמועד שבו הועבר אליהם ההסכם, ורשאים השרים, לאחר שנתנו לצדדים להסכם הזדמנות לטעון את טענותיהם, לבטל את ההסכם, מנימוקים שיירשמו; החליטו השרים לבטל הסכם כאמור, ימסרו לצדדים את החלטתם בצירוף הנימוקים לה.

ג) לא נחתם הסכם בין הצדדים כאמור בסעיף קטן (א), לא הועבר ההסכם לשרים בתוך שישה חודשים מיום שניתנה לצדדים הודעה כאמור בסעיף 60, או שההסכם בוטל כאמור בסעיף קטן (ב), תהיה ההתחשבות בין בית החולים לקופת החולים בהתאם להוראות סימן זה.

71. א) הוראות סימן זה לא יחולו על –

אי-תחולה על שירותי בריאות מסוימים

1) שירות בריאות הניתן לנפגע, כהגדרתו בחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התש"ל-1970;⁷⁶

2) שירות בריאות הניתן לקטין שאינו תושב, לפי הסכם בין המדינה לבין קופת חולים או לפי כל הסדר משפטי אחר; לעניין זה, "תושב" – כהגדרתו בחוק ביטוח בריאות ממלכתי;

3) שירות בריאות הניתן לעובד זה, כהגדרתו בחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991,⁷⁷ הכולל במסגרת סל השירותים שקבע שר הבריאות לפי החוק האמור, אך למעט שירות הניתן לעובד זר השוהה בישראל לפי אשרה ורישיון לישיבת ארעי מסוג א/1, כאמור בתקנה 6(א) לחקנות הכניסה לישראל, התשל"ד-1974;⁷⁸

4) שירות בריאות הניתן לחייל לפי הסכם בין קופת חולים לבין צבא הגנה לישראל; לעניין זה, "חייל" – כהגדרתו בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955;⁷⁹ למעט חייל בשירות חובה בתקופת שירות בלא תשלום, כאמור בסעיף 55 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי;

5) שירות בריאות הניתן למטופל לפי הסכם בין קופת חולים ובין גוף אחר האחראי למתן השירות למטופל, על פי חוק, הסכם או חוזה ביטוח;

6) שירות בתחום בריאות הנפש שנוסף לתוספת השנייה לחוק ביטוח בריאות ממלכתי לפי צו ביטוח בריאות ממלכתי (שינוי התוספות השנייה והשלישית לחוק), התשע"ב-2012;⁸⁰

⁷⁶ ס"ח התש"ל, עמ' 126.

⁷⁷ ס"ח התשנ"א, עמ' 112.

⁷⁸ ק"ת התשל"ד, עמ' 1517.

⁷⁹ ס"ח התשט"ו, עמ' 171.

⁸⁰ ק"ת התשע"ב, עמ' 1600.

- (7) שירותי רפואה רחופה (מיון), בכפוף להוראות סעיפים 62(ב) ו-67;
- (8) שירותי בריאות הניתנים בבית החולים באשדוד, אלא אם כן קבעו השרים, בצו, אחרת, ובכפוף להוראות סעיף 60(ג); קבעו השרים כאמור, יחולו הוראות סימן זה על שירותי בריאות הניתנים בבית החולים באשדוד בשנה שלאחר השנה שבה קבעו השרים כאמור;
- (9) שירות בריאות נוסף שקבעו השרים בצו ההסדרים במשק המדינה (קביעת שירותים מוחרגים וקביעת הפחתות), התשע"ג-2013⁸¹;
- (10) שירות בריאות נוסף שקבעו השרים בצו בשנים 2017 עד 2019; צו כאמור ייקבע לא יאוחר מיום 1 במרס בשנה שבה חל יום תחילתו.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), השרים רשאים לקבוע, בצו, שיעורי תשלום הנמוכים מהמחיר המלא בעבור צריכת שירותים כאמור באותו סעיף קטן שהם פעולות ניתוחיות בעלות מאפיינים מיוחדים.
- (ג) הוראות סימן זה לא יחולו על שירותי בריאות הניתנים בבית החולים מעייני הישועה, אלא משנת 2019 ואילך; השרים יקבעו את השנה שלפיה יחושב בסיס ההתחשבות לעניין שירותי בריאות כאמור.

סימן ב': התחשבות בעד שירותי בריאות הנפש

הגדרות – סימן ב' 72. בסימן זה –

- "בסיס ההתחשבות" – סכום המכפלות של כל שירותי האשפוז הפסיכיאטרי שצרכו קופות חולים בבתי חולים פסיכיאטריים במחיר המלא של כל שירות כאמור, אף אם שולם בעבורו סכום מופחת;
- "בית חולים פסיכיאטרי" – בית חולים פסיכיאטרי או מחלקה פסיכיאטרית בבית חולים ציבורי כללי, שכל אחד מהם הוא אחד מאלה:
- (1) בית חולים ממשלתי, לרבות תאגיד בריאות הפועל במסגרתו;
 - (2) בית חולים בבעלות קופת חולים;
 - (3) בית חולים בבעלות רשות מקומית, לרבות תאגיד בריאות הפועל במסגרתו;
 - (4) בית חולים שהוא תאגיד שהוא מוסד ציבורי, כהגדרתו בסעיף 9 לפקודת מס הכנסה;
 - (5) בית חולים שאינו בית חולים כאמור בפסקאות (1) עד (4), שבתעודת רישומו לפי פקודת בריאות העם, 1940, כלולות עמדות לרפואה רחופה (מיון);
- "חוק ביטוח בריאות ממלכתי", "חוק הפיקוח", "השרים", "שיעור הקפיטציה" ו"תאגיד בריאות" – כהגדרתם בסימן א';
- "מחיר מלא" – מחירו המרבי של שירות אשפוז פסיכיאטרי, כפי שנקבע בצו לפי חוק הפיקוח;
- "מספר המיטות המתוקנן", בבית חולים פסיכיאטרי – הסכום של שני אלה כשהוא מחולק ב-365:
- (1) מספר מיטות האשפוז או מיטות אשפוז היום, הרשומות בתעודת הרישום של בית החולים הפסיכיאטרי בתחילת השנה, כשהוא מוכפל ב-365;

⁸¹ ק"ת התשע"ג, עמ' 1268.

(2) מספר מיטות האשפוז או מיטות אשפוז היום, המתוכננות להיווסף לתעודת הרישום של בית החולים הפסיכיאטרי באותה שנה, כשהוא מוכפל במספר הימים שנותרו באותה שנה מהמועד המתוכנן להוספתן;

"צריכה" או "רכישה", של שירותי אשפוז פסיכיאטריים בידי קופת חולים בבית חולים פסיכיאטרי – לרבות צריכה או רכישה של שירותים כאמור בידי קופת חולים, בבית חולים פסיכיאטרי שהוא תאגיד שבבעלות הקופה ולמעט צריכה או רכישה כאמור בבית חולים פסיכיאטרי הפועל במסגרת אותה קופה;

"תקרת הצריכה הבסיסית לשירותי אשפוז בבית חולים פסיכיאטרי", בשנה מסוימת – הסכום של שני אלה:

(1) הסכום הכולל שהתקבל מחישוב המחיר המלא, באותה שנה של יום אשפוז פסיכיאטרי, כשהוא מוכפל ב-365 וב-95% ממספר המיטות המתוקנן של מיטות האשפוז;

(2) הסכום הכולל שהתקבל מחישוב המחיר המלא, באותה שנה של אשפוז יום פסיכיאטרי, כשהוא מוכפל ב-252 ובמספר המיטות המתוקנן של מיטות אשפוז היום;

לעניין הגדרה זו יחושב המחיר המלא של יום אשפוז פסיכיאטרי ושל אשפוז יום פסיכיאטרי, לפי סוג המיטה שלה הוא מיוחס.

73. (א) תקרת הצריכה הפרטנית לשירותי אשפוז של קופת חולים בבית חולים פסיכיאטרי (בסימן זה – תקרת הצריכה הפרטנית לשירותי אשפוז פסיכיאטריים), בכל אחת מהשנים 2017 עד 2019 תהיה הסכום המתקבל ממכפלת תקרת הצריכה הבסיסית לשירותי אשפוז בבית חולים פסיכיאטרי, ביחס שבין בסיס ההתחשבות של אותה קופה באותו בית חולים בשנת 2014 (בסימן זה – שנת הבסיס), ובין סך בסיסי ההתחשבות של כלל קופות החולים באותו בית חולים בשנת הבסיס; השרים יפרסמו, בהודעה ברשומות, את תקרת הצריכה הפרטנית לשירותי אשפוז פסיכיאטריים של כל קופת חולים בכל בית חולים פסיכיאטרי; הודעה כאמור תפורסם עד יום 1 במרס של כל אחת מהשנים 2017 עד 2019.

תקרת הצריכה הפרטנית לשירותי אשפוז פסיכיאטריים לשנים 2017 עד 2019

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), השרים, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאים לקבוע, בצו, ששנת הבסיס לעניין סעיף קטן (א) תהיה שנת 2016 או חלק ממנה.

74. (א) בכל אחת מהשנים 2017 עד 2019, תשלם כל קופת חולים בעבור שירותי אשפוז פסיכיאטריים שרכשה בכל בית חולים פסיכיאטרי, סכומים כמפורט להלן:

תשלום בעד שירותי אשפוז פסיכיאטריים

(1) עד לתקרת הצריכה הפרטנית לשירותי אשפוז פסיכיאטריים – לא יותר ממחירים המלא של שירותי האשפוז הפסיכיאטריים;

(2) מעבר לתקרת הצריכה הפרטנית לשירותי אשפוז פסיכיאטריים – לא יותר מ-30% ממחירים המלא של שירותי האשפוז הפסיכיאטריים.

(ב) לעניין סעיף זה, תחושב צריכת שירותי האשפוז הפסיכיאטריים שרכשה קופת חולים בבית חולים פסיכיאטרי לפי מחירים המלא.

75. בבית חולים ממשלתי כללי ובבית חולים בבעלות רשות מקומית, שבהם פועל תאגיד בריאות המפעיל שירותי אשפוז פסיכיאטריים, לא יפחת היקף החשבונות שבעדם משולם סכום מופחת, כאמור בסעיף 74(א), שיוחס לתאגיד הבריאות, מסכום השווה ל-95% מכלל החשבונות שבעדם משולם סכום מופחת כאמור.

התחשבות בין בית חולים לבין תאגיד בריאות המפעיל שירותי אשפוז פסיכיאטריים

הסכמים בין קופת חולים לבית חולים פסיכיאטרי בדבר שיטת ההתחשבות ביניהם

76. (א) על אף האמור בסימן זה, רשאים כל בית חולים פסיכיאטרי וכל קופת חולים, לקבוע בהסכם בכתב ביניהם הסדר אחר להתחשבות בעד רכישת שירותי אשפוז פסיכיאטריים בבית החולים, ובלבד שההסכם ימלא אחר תנאים אלה:

(1) בית החולים וקופת החולים יתחייבו בהסכם כי בבית החולים יינתנו לחברי הקופה שירותים ברמה נאותה ובאיכות ובזמינות כמתחייב מהוראות חוק ביטוח בריאות ממלכתי;

(2) ההסכם יקבע כי אם יחול שינוי בסך היקף צריכת השירותים של קופת החולים בבית החולים, בכל שנה משנות ההסדר, לעומת השנה שקדמה לה, מעבר לשינוי בשיעור הקפיטציה של הקופה ולשיעור השינוי במחיר המלא של השירותים, בשיעור העולה על 6%, תהיה שיטת ההתחשבות ביניהם בשנה שלאחר מכן לפי הוראות סימן זה;

(3) ההסכם יכלול מנגנון לבירור חילוקי דעות בין הצדדים ביחס להתחשבות ביניהם;

(4) תקופת ההסכם לא תעלה על שלוש שנים או תהיה עד תום התקופה שבה יחולו הוראות סימן זה, לפי המוקדם;

(5) ההסדר המוצע לא ייצור הפליה מצד בית החולים בין חברים שונים בקופת החולים שעמה נחתם ההסכם או בינם לבין חברים בקופת חולים אחרת.

(ב) הגיעו בית חולים פסיכיאטרי וקופת חולים להסכם כאמור בסעיף קטן (א), יעבירו הצדדים העתק מההסכם שנחתם לעניין זה, לאישור השרים בהקדם האפשרי; סברו השרים כי ההסכם אינו עומד בהוראות אותו סעיף קטן, יודיעו על כך לקופת החולים ולבית החולים בתוך 60 ימים מהמועד שבו הועבר אליהם ההסכם, ורשאים השרים, לאחר שנתנו לצדדים להסכם הזדמנות לטעון את טענותיהם, לבטל את ההסכם, מנימוקים שיירשמו; החליטו השרים לבטל הסכם כאמור, ימסרו לצדדים את החלטתם בצירוף הנימוקים לה.

(ג) לא נחתם הסכם בין הצדדים כאמור בסעיף קטן (א), לא הועבר ההסכם לשרים בתוך שישה חודשים מיום שפורסמה הודעה כאמור בסעיף 73, או שההסכם בוטל כאמור בסעיף קטן (ב), תהיה ההתחשבות בין בית החולים לקופת החולים בהתאם להוראות סימן זה.

77. (א) הוראות סימן זה לא יחולו על שירותים המנויים בפסקאות (1) עד (5) שבסעיף 71(א) ועל שירותים במרפאות פסיכיאטריות שאינן מעניקות שירותי אשפוז או שירותי אשפוז יום.

איתחולה על שירותי אשפוז פסיכיאטרי מסוימים

(ב) הוראות סימן זה לא יחולו על בית החולים מעייני הישועה אלא משנת 2019 ושנת הבסיס לחישוב תקרת הצריכה הפרטנית תהיה שנת 2018.

סימן ג': הוראות שונות

78. הוראות פרק זה יחולו על שירותי בריאות ושירותי אשפוז פסיכיאטריים שרכשה קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי או בבית חולים פסיכיאטרי, לפי העניין, עד יום ג' בטבת התש"ף (31 בדצמבר 2019).

פרק ו' – תחולה

79. השרים ידווחו לוועדת הכספים של הכנסת עד יום ט"ז באייר התשע"ח (1 במאי 2018) על השפעת הסדר ההתחשבות בין בתי החולים לקופות החולים לפי פרק זה על מצבם הפיננסי של קופות החולים ושל בתי החולים הציבוריים הכלליים ובתי החולים הפסיכיאטריים ועל אספקת שירותי הבריאות למבוטחי קופות החולים בהתאם לדרישות חוק ביטוח בריאות ממלכתי.

דיווח לכנסת – הוראת שעה

פרק ז': עידוד השקעות הון

80. בחוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959⁸² (בפרק זה – חוק לעידוד השקעות) – תיקון חוק לעידוד השקעות הון – מס' 73

- (1) בכל מקום, למעט בסעיף 5, במקום "מרכז ההשקעות" יבוא "הרשות" ובמקום "ראש המינהל למחקר ופיתוח תעשייתי" יבוא "הרשות הלאומית לחדשנות טכנולוגית";
- (2) בסעיף 1א –

(א) במקום ההגדרה "חוק לעידוד מחקר ופיתוח" יבוא:

"חוק לעידוד מחקר ופיתוח" – חוק לעידוד מחקר, פיתוח וחדשנות טכנולוגית בתעשייה, התשמ"ד-1984⁸³;

(ב) אחרי ההגדרה "פקודת השותפויות" יבוא:

"הרשות" – הרשות להשקעות ולפיתוח התעשייה והכלכלה שהוקמה בסעיף 5;

"הרשות הלאומית לחדשנות טכנולוגית" – הרשות הלאומית לחדשנות טכנולוגית שהוקמה בסעיף 5 לחוק לעידוד מחקר ופיתוח;

(ג) אחרי ההגדרה "השרים" יבוא:

"תושב חוץ" – כהגדרתו בסעיף 1 לפקודה, למעט חבר בני אדם שהתקיים בו האמור בסעיף 68 לפקודה;

(3) בסעיף 5, במקום "מוקם בזה מרכז ההשקעות אשר יפעל" יבוא "מוקמת בזה הרשות להשקעות ולפיתוח התעשייה והכלכלה, אשר תפעל";

(4) בסעיף 18א –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) בהגדרה "ידע", במקום "שראש המינהל למחקר ופיתוח תעשייתי קבע" יבוא "שהרשות הלאומית לחדשנות טכנולוגית קבעה";

(2) ההגדרה "ראש המינהל למחקר ופיתוח תעשייתי" – תימחק;

(3) במקום ההגדרה "תכנית מחקר ופיתוח" יבוא:

"תכנית מחקר ופיתוח" – תכנית כהגדרתה בסעיף 4 לחוק לעידוד

מחקר ופיתוח, ובלבד שהיא לגבי מסלול הטבות כמשמעותו

בסעיף 8א(7) לחוק האמור שהמדען הראשי במשרד הכלכלה

והתעשייה ומנהל רשות המסים אישרו לעניין סעיף זה, או

לגבי מסלול חוק המו"פ כהגדרתו בסעיף 4 לחוק האמור;

(ב) בסעיף קטן (ג)2, בסופו יבוא "המפעל התעשייתי האחר ימציא למפעל

התעשייתי המוכר לו רכיב אישור על כך שמתקיימים בו התנאים שקבעו השרים;

השרים רשאים לקבוע את פרטיו של האישור, מועד המצאתו ואופן המצאתו";

(ג) בסעיף קטן (ד) –

(1) בפסקה (1), אחרי פסקת משנה (ה) יבוא:

"(ו) הכנסה טכנולוגית כאמור בסעיף 51כד";

(2) בפסקה (3), במקום פסקת משנה (א) יבוא:

⁸² ס"ח התשי"ט, עמ' 234; התשע"ו, עמ' 232.

⁸³ ס"ח התשמ"ד, עמ' 100.

"(א) לעניין תכנית מענקים יובאו בחשבון הכנסות ממכירות המפעל המיוחסות לחלק המפעל שנוסף בשל ההרחבה או ההכנסות מכלל מכירות המפעל, לפי בחירת המפעל שעליה יודיע בעת הגשת הבקשה לאישור התכנית, ובלא זכות חזרה מהבחירה בתקופת התכנית, ולעניין הטבות מס יובאו בחשבון הכנסות מכלל מכירות המפעל";

(5) אחרי סעיף 24 יבוא:

24.א. (א) מי שחולק על החלטות מינהלת הרשות בדבר בקשה

"השגה על החלטות הרשות

שהגיש לפי סעיף 17, או על החלטותיה לפי סעיפים 74, 75(א), 75 או 75ב(א) או על החלטות מנהל הרשות לפי סעיפים 19א, 75 או 75ב(א), רשאי בתוך שישים ימים מיום שנמסרה לו הודעה על ההחלטה, להשיג עליה לפני ועדת השגה; ההשגה תהיה בכתב ויפורטו בה הנימוקים.

(ב) ההשגה תוגש לוועדת השגה שימנו השרים, אשר תדון בהשגה בהשתתפות מנהל הרשות; הוועדה תמנה שישה חברים, מהם שניים לפחות יהיו נציגי ציבור; מנהל הרשות וחברי מינהלת הרשות לא יהיו חברים בוועדה.

(ג) ועדת ההשגה תדון בהשגה ותיתן את החלטתה המנומקת בכתב למשיג בתוך שמונה חודשים ממועד הגשתה.

(ד) לא נתנה ועדת ההשגה את החלטתה למשיג במהלך התקופה האמורה בסעיף קטן (ג), יראו את ההשגה כהשגה שהתקבלה.

(ה) ועדת ההשגה תקבע את סדרי דיוניה ועבודתה";

(6) בסעיף 25, בכל מקום, במקום "המינהלה" יבוא "מינהלת השקעות בתירות" ובמקום "המנהל" יבוא "מנהל מינהלת השקעות בתירות";

(7) בסעיף 40ג(1), אחרי "שיטת קסיני-סולדנר" יבוא "ולמפעלים בשדרות וביישובי עוטף עזה כמשמעותם בפסקה (5) בחלק א' לתוספת השנייה ולמפעלים ברשויות מקומיות ובאזורי תעשייה במחוז הצפון, המשויכים לאשכול פריפריאליות 1 עד 4 של רשויות מקומיות לפי פרסומי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה" ובמקום "(להלן – מפעל בנגב)" יבוא "(להלן – מפעל בנגב ומפעל בצפון באשכול פריפריאלי)";

(8) בסעיף 51 –

(א) במקום ההגדרות "אזור", "ראש המינהל למחקר ופיתוח תעשייתי" יבוא "אזור" – כהגדרתו בסעיף 18א(א);

(ב) בהגדרה "הכנסה מוטבת", במקום "ההכנסה" יבוא "ההכנסה החייבת";

(ג) בהגדרה "הכנסה מועדפת" –

(1) ברישה, אחרי "מפעילותו בישראל" יבוא "למעט הכנסה מנכס לא מוחשי, אשר אינה מיוחסת לייצור, אשר אילו היתה מופקת על ידי מפעל טכנולוגי, לא היה ניתן לראות בה הכנסה טכנולוגית מועדפת, על פי הוראות סימן ב'3; לעניין זה, יחולו הוראות סעיף 51 וכך הוראות שקבע שר האוצר לעניין החרגת סוגי הכנסות מההגדרה "הכנסה טכנולוגית" כאמור בסעיף 51 לכד לצורך עמידתו של משטר המס בישראל באמות מידה בין-לאומיות, בשינויים המחויבים";

(2) במקום הסיפה החל במילים "ובלבד שלגבי חברה מועדפת" יבוא "ובלבד שהתקיימו שני אלה, לפי העניין:

(א) לגבי חברה מועדפת שהיא שותפות שבין החברות השותפות בה יש אגודה שיתופית שמחילה על עצמה את הוראות סעיפים 61 או 62 לפקודה, או לגבי חברה מועדפת שהיא אגודה שיתופית שמחילה על עצמה את הוראות סעיפים 61 או 62 לפקודה, יראו כהכנסה מועדפת רק את חלק ההכנסה המיוחס לחברה שאינה אגודה שיתופית המחילה על עצמה את הוראות סעיפים 61 או 62 לפקודה, ובלבד שאינה חברה בבעלות ממשלתית מלאה;

(ב) לגבי חברה מועדפת שהיא שותפות שבין החברות השותפות בה יש חברה בבעלות ממשלתית מלאה, יראו כהכנסה מועדפת רק את חלק ההכנסה המיוחס לחברה שאינה חברה בבעלות ממשלתית מלאה;

(ד) בהגדרה "חברה מועדפת", ברישה, במקום "שאינה שותפות" יבוא "שלא חלות עליהן הוראות סעיפים 64 א ו-64א לפקודה או שאינן מחילות את הוראות הסעיפים האמורים על עצמן, לפי העניין, שאינה שותפות";

(ה) בהגדרה "ידע", במקום "שראש המינהל למחקר ופיתוח תעשייתי קבע" יבוא "שהרשות הלאומית לחדשנות טכנולוגית קבעה";

(9) בסעיף 51טו(1), במקום "9%" יבוא "7.5%";

(10) בסעיף 51ח, במקום "בהכנסה מועדפת יחול" יבוא "בהכנסה חייבת מועדפת, בניכוי המס החל עליה, יחול";

(11) בסעיף 51כ –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) בפסקה (1), במקום "1.5 מיליארד" יבוא "1 מיליארד";

(2) בפסקה (2), בכל מקום, במקום "20 מיליארד" יבוא "10 מיליארד";

(3) בפסקה (3), במקום "וברמת השכר שצפוי שתיקבע לעובדיו" יבוא "ברמת השכר שצפוי שתיקבע לעובדיו, ברמת החדשנות הטכנולוגית של המפעל המועדף וברמת הפיריון לעובד";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) השקעה במחקר ופיתוח לפי אחת מאלה (להלן – חלופת ההשקעה במו"פ):

(א) השקעה במחקר ופיתוח באזור פיתוח א', בסכום הגדול ב-100 מיליון שקלים חדשים לפחות, בכל שנת מס בתקופת הזכאות להטבות, מממוצע ההשקעות במחקר ופיתוח של המפעל המועדף בשלוש שנות המס הקודמות לשנת המס שבה ניתן אישור המנהלים;

(ב) השקעה במחקר ופיתוח בענף טכנולוגיה מועדף באזור פיתוח שאינו אזור פיתוח א', בסכום הגדול ב-150 מיליון שקלים חדשים לפחות, בכל שנת מס בתקופת הזכאות להטבות, מממוצע סכומי ההשקעות במחקר ופיתוח של המפעל המועדף בשלוש שנות המס

הקודמות לשנת המס שבה ניתן אישור המנהלים; בפסקת משנה זו, "ענף טכנולוגיה מועדף" – ענף טכנולוגיה שהשרים, בהתייעצות עם המדען הראשי במשרד הכלכלה והתעשייה, קבעו כענף טכנולוגיה מועדף, בהסתמך על אחד מאלה:

(1) ההשקעה בו צפויה לעודד יצירת מקומות עבודה בישראל במקצועות שלהם יש ביקוש נמוך בישראל;

(2) היקף הפעילות העסקית בו בישראל הוא נמוך וההשקעה בו צפויה להגביר במידה רבה את הידע הטכנולוגי בישראל;

על אף האמור בפסקת משנה (א) או (ב), אם ממוצע ההשקעות במחקר ופיתוח בשלוש שנות המס הקודמות לשנת המס שבה ניתן אישור המנהלים עלה על 500 מיליון שקלים חדשים, על ההשקעה במחקר ופיתוח להיות בסכומים הגדולים במחצית מן הסכומים הנקובים בכל אחת מהן, לפי העניין; בפסקה זו, "השקעה במחקר ופיתוח" – הוצאות שהרשות הלאומית לחדשנות טכנולוגית אישרה בכל שנת מס כהוצאות מחקר ופיתוח;

(12) בסעיף 5כא(ג) –

(א) בפסקה (1), במקום "1.5 מיליארד" יבוא "1 מיליארד";

(ב) בפסקה (2), בכל מקום, במקום "15 מיליארד" יבוא "10 מיליארד";

(13) בסעיף 5כב, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) שנת המס הראשונה לתקופת הזכאות להטבות תהיה שנת המס שהמנהלים מצאו כי הושקע בה חלק מהותי מסכום ההשקעה הנדרשת, ובמקרים חריגים, מטעמים שיירשמו – גם שנת מס מאוחרת מזו, אך לא מאוחרת משלוש שנים לאחר השלמת ההשקעה, בשים לב להיקף ההשקעה שבוצעה, למספר המשרות שנוספו למשק ולהיקף פעילותה של החברה בישראל (בסימן זה – שנת האפס)";

(14) בסעיף 5כג(ב), במקום "מנהל רשות המסים" יבוא "מנהל רשות המסים, בהתייעצות עם המנהל הכללי של משרד הכלכלה והתעשייה והמנהל הכללי של משרד האוצר";

(15) אחרי סעיף 5כג יבוא:

"סימן ב'3: הטבות במס בשל מפעל טכנולוגי מועדף

הגדרות 5כד. בסימן זה –

"הכנסה טכנולוגית" – הכנסה של מפעל טכנולוגי שהופקה או נצמחה במהלך עסקיו הרגיל של המפעל מנכס לא מוחשי מוטב שבבעלות מלאה או חלקית של המפעל, או שהמפעל הוא בעל זכות שימוש בו, לרבות כל אחת מאלה:

(1) הכנסה ממתן זכות לשימוש בנכס הלא מוחשי המוטב;

(2) הכנסה משירות המבוסס על תוכנה;

(3) הכנסה ממוצר אשר בייצורו עשה המפעל שימוש בנכס הלא מוחשי המוטב;

(4) הכנסה ממוצר נלווה או תומך לתוכנת מחשב או למוצר כאמור בפסקה (3), ובלבד שהמוצר היה קשור במישרין לנכס הלא מוחשי המוטב ומתקיים לגביו אחד מאלה:

(א) לא היה בייצורו שימוש בנכס לא מוחשי מוטב אחר;

(ב) היה בייצורו שימוש בנכס לא מוחשי מוטב אחר אשר אינו בבעלות החברה בעלת המפעל או צד קשור לה, ושאינו לה או לצד קשור לה זכות שימוש בו;

(5) הכנסה משירות נלווה למתן זכות שימוש, לשירות או למוצר כאמור בפסקאות (1) עד (3) או תומך בכל אחד מאלה כאמור בפסקאות (1) עד (3), לפי העניין;

(6) הכנסה ממכירת שירותי מחקר ופיתוח שאינה עולה על 15% מהכנסות המפעל;

(7) הכנסות מסוגים נוספים שקבע שר האוצר, העומדים באמות מידה בין-לאומיות לעניין משטר המס;

ולמעט הכנסה מכל נכס, מוצר, מוצר נלווה או שירות שהיא אחת מאלה:

(א) הכנסה המיוחסת לייצור לפי כללים שקבע שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת;

(ב) הכנסה מנכס לא מוחשי המשמש לשיווק, שאינו נכס לא מוחשי מוטב;

(ג) סוגי הכנסות נוספים שקבע שר האוצר, לרבות לצורך עמידתו של משטר המס בישראל באמות מידה בין-לאומיות;

(ד) הכנסה המיוחסת לחברה בבעלות ממשלתית מלאה או לחברה שהיא אגודה שיתופית המחילה על עצמה את הוראות סעיפים 61 או 62 לפקודה, בהתאם לאמור בסיפה להגדרה "הכנסה מועדפת" בסעיף 51;

"הכנסה טכנולוגית מועדפת" – חלק מהכנסה הטכנולוגית הנובע ממחקר ופיתוח בישראל, והכול בהתאם לתקנות שיקבע שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, העומדות באמות מידה בין-לאומיות לעניין משטר המס;

"חברה מועדפת" – כהגדרתה בסעיף 51;

"חברה קשורה" – חברה הנמנית עם אותה קבוצה שעליה נמנית החברה בעלת המפעל המועדף הטכנולוגי;

”מפעל טכנולוגי מועדף” – מפעל שהתקיימו בו, בכל שנת המס, כל התנאים הקבועים בפסקאות (1) ו-(2) שלהלן או התנאי הקבוע בפסקה (3) שלהלן, וכן התנאים האמורים בפסקאות (4) ו-(5) שלהלן:

(1) ההוצאות המסויגות כהוצאות מחקר ופיתוח לפי כללי החשבונאות המקובלים (בהגדרה זו – הוצאות המחקר והפיתוח) של המפעל, בשלוש השנים שקדמו לשנת המס, היו בשיעור של 7% לפחות בממוצע לשנה מסך הכנסות החברה בעלת המפעל, או עלו על 75 מיליון שקלים חדשים בשנה, ואם המפעל הוקם במהלך שלוש שנות המס האמורות – האמור בפסקה זו התקיים לגבי הוצאות המחקר והפיתוח שלו בתקופה שממועד הקמתו; לעניין זה, ”הכנסות” – בניכוי הכנסות מסוגים שיקבע שר האוצר, המועברות לאחזקה, ובלבד שלגבי הנעבר התקיים אחד מאלה:

(א) הוא אינו צד קשור לחברה בעלת המפעל;

(ב) הוא צד קשור לחברה בעלת המפעל ומנהל רשות המסים אישר את ניכוי ההכנסה;

(2) בחברה בעלת המפעל התקיים אחד או יותר מאלה:

(א) 20% או יותר מעובדיה הם עובדים אשר מלוא שכרם שולם ונרשם בדוחות הכספיים שלה כהוצאות מחקר ופיתוח או שהיא מעסיקה 200 עובדים כאמור או יותר;

(ב) קרן הון סיכון כהגדרתה בתוספת הראשונה לחוק ניירות ערך, התשכ”ח-1968⁸⁴, השקיעה בחברה 8 מיליון שקלים חדשים לפחות, והחברה לא שינתה את תחום עיסוקה אחרי מועד השקעה זו;

(ג) הכנסותיה בשלוש השנים הקודמות לשנת המס עלו ב־25% או יותר בממוצע ביחס לשנת המס שקדמה להן, ובלבד שמחזור עסקאות החברה בשנת המס ובכל אחת משלוש השנים שקדמו לה היה 10 מיליון שקלים חדשים או יותר;

(ד) מספר העובדים בשלוש השנים הקודמות לשנת המס גדל ב־25% או יותר בממוצע ביחס לשנת המס שקדמה להן, ובלבד שבשנת המס ובכל אחת משלוש השנים שקדמו לה החברה העסיקה 50 עובדים לפחות;

⁸⁴ ס”ח התשכ”ח, עמ’ 234.

(3) תנאים שקבע המדען הראשי במשרד הכלכלה והתעשייה בהתייעצות עם המנהל הכללי של משרד האוצר ובאישור שר האוצר, המעידים על היותו מפעל המקדם חדשנות, בשים לב בין השאר למפעלי תעשייה שמוצריהם מיוצרים בטכנולוגיות מתקדמות תוך שימוש בנכס לא מוחשי מוטב, והרשות הלאומית לחדשנות טכנולוגית אישרה את קיום התנאים האמורים;

(4) סך ההכנסות בשנת המס של הקבוצה שעמה נמנית החברה בעלת המפעל היה נמוך מ-10 מיליארד שקלים חדשים;

(5) המפעל היה מפעל ברי־תחרות בהתאם לאמור בסעיף 18א(ג)(1) או (2);

“מפעל טכנולוגי מועדף מיוחד” – מפעל שהתקיימו בו התנאים האמורים בהגדרה “מפעל טכנולוגי מועדף”, למעט האמור בפסקה (4) להגדרה האמורה, וסך ההכנסות בשנת המס של הקבוצה שעמה נמנית החברה בעלת המפעל היה 10 מיליארד שקלים חדשים או יותר;

“מפעל טכנולוגי” – מפעל טכנולוגי מועדף או מפעל טכנולוגי מועדף מיוחד, לפי העניין;

“נכס לא מוחשי מוטב” – כל אחד מאלה:

(1) זכות לפי חוק הפטנטים, התשכ”ז–1967⁸⁵;

(2) תוכנת מחשב המוגנת לפי חוק זכות יוצרים, התשס”ח–2007⁸⁶;

(3) זכות לפי חוק זכות מטפחים של זני צמחים, התשל”ג–1973⁸⁷;

(4) זכויות לפי חוקים אחרים שיקבע שר האוצר בצו;

(5) זכויות לפי חוקי מדינות חוץ בעניינים המנויים בפסקאות (1) עד (4);

(6) ידע שפותח בישראל בידי המפעל הטכנולוגי, והרשות הלאומית לחדשנות טכנולוגית קבעה שהוא כשיר להיות נושא לתכנית מחקר ופיתוח, ולעניין ידע שפותח כאמור בתחום האנרגיה המתחדשת – המדען הראשי של משרד התשתיות הלאומיות, האנרגיה והמים קבע כאמור, והכול אם סך ההכנסות של החברה בעלת המפעל בשנת המס לא עלה על 32 מיליון שקלים חדשים, ואם החברה בעלת המפעל נמנית עם קבוצה – מחזור העסקאות של הקבוצה בשנת המס לא עלה על 211 מיליון שקלים חדשים, למעט אם הוא בגדר פסקאות (1) עד (5);

⁸⁵ ס”ח התשכ”ז, עמ’ 148.

⁸⁶ ס”ח התשס”ח, עמ’ 38.

⁸⁷ ס”ח התשל”ג, עמ’ 272.

”קבוצה” – קבוצה המורכבת משתי ישויות או יותר ואחת מהן מחזיקה, במישרין או בעקיפין, באמצעי השליטה של כל אחת מהישויות האחרות, כך שמתקיים בהן אחד מאלה:

(1) יש ביניהן יחסים מיוחדים כהגדרתם בסעיף 85 לפקודה;

(2) בהתאם לכללי חשבונאות מקובלים או בהתאם לדין החל עליהן היה עליהן להכין דוחות כספיים מאוחדים, או שהיו נדרשות לעשות זאת אם אחת מהן היתה נסחרת בבורסה.

51כה. על אף האמור בסעיף 126(א) לפקודה – מס חברות למפעל טכנולוגי מועדף

(1) על הכנסה טכנולוגית מועדפת חייבת של חברה מועדפת בעלת מפעל טכנולוגי מועדף, יוטל מס חברות בשיעור של 12%;

(2) על הכנסה טכנולוגית מועדפת חייבת של חברה מועדפת בעלת מפעל טכנולוגי מועדף, הנמצא באזור פיתוח א', יוטל מס חברות בשיעור של 7.5%;

(3) על הכנסה טכנולוגית מועדפת חייבת של חברה מועדפת בעלת מפעל טכנולוגי מועדף מיוחד, יוטל מס חברות בשיעור של 6%.

51כו. על אף האמור בסעיף 125ב לפקודה – שיעור המס על דיבידנד ששולם מפעל טכנולוגי מועדף

(1) על רווחי חברה מועדפת בעלת מפעל טכנולוגי (בסעיף זה – החברה), שמקורם בהכנסה טכנולוגית מועדפת חייבת בניכוי המס ששולם עליה, או ברווח ההון שחל עליו שיעור המס המופחת האמור בסעיף 51כז, בניכוי המס ששולם עליו, המחולקים כדיבידנד, יוטל מס בשיעור של 20%;

(2) על רווחי החברה כאמור בפסקה (1) המחולקים כדיבידנד לחבר בני אדם שהוא תושב חוץ, יוטל מס בשיעור של 4%, אם התקיימו כל אלה:

(א) 90% או יותר מהמניות בחברה מוחזקים במישרין בידי חבר בני אדם תושב חוץ, אחד או יותר; הוחזקו המניות בעקיפין באמצעות חברה אחרת, יוטל מס בשיעור של 4% אם הדיבידנד מהחברה האחרת חולק לחבר בני האדם תושב חוץ בתוך שנה מהמועד שבו קיבלה החברה האחרת את הדיבידנד;

(ב) הרווחים נוצרו לאחר שחבר בני האדם רכש את המניות המקנות את הזכות לדיבידנד; לעניין זה יחושבו הרווחים שנוצרו בשנת המס לאחר מועד רכישת המניות לפי היחס שבין התקופה שבה החזיק חבר בני האדם במניות באותה שנת מס לבין שנת המס המלאה;

(ג) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע לעניין פסקה (2)(א), חוקות לעניין תושבתו של חבר בני אדם שהוא חברה שמנייתיה נסחרות בבורסה.

51כז. (א) על אף האמור בסעיף 91 לפקודה ובכפוף להוראות סעיף 51כח –

מס רווחי הון
למפעל טכנולוגי
מועדף ולמפעל
טכנולוגי מועדף
מיוחד

(1) שיעור המס על רווח הון של חברה מועדפת בעלת מפעל טכנולוגי מועדף במכירת נכס לא מוחשי מוטב לחברה קשורה תושבת חוץ יהיה 12%, ובלבד שהנכס נרכש מחברה תושבת חוץ במחיר של 200 מיליון שקלים חדשים או יותר;

(2) שיעור המס על רווח הון של חברה מועדפת בעלת מפעל טכנולוגי מיוחד במכירת נכס לא מוחשי מוטב לחברה קשורה תושבת חוץ יהיה 6%, ובלבד שהתקיים אחד מאלה:

(א) המפעל הוא הבעלים הראשון של הנכס;
(ב) המפעל רכש את הנכס מחברה תושבת חוץ;

(ב) בסעיף זה, "רווח הון" – רווח הון הנובע ממחקר ופיתוח בישראל, והכול בהתאם להוראות שיקבע שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, העומדות באמות מידה בין-לאומיות לעניין משטר המס.

51כח. (א) הוראות סעיף 51כז יחולו על מכירת נכס לא מוחשי מוטב רק אם הרשות הלאומית לחדשנות טכנולוגית אישרה, לפני מועד המכירה, כי הנכס נרכש מחברה תושבת חוץ ביום תחילתו של סימן ב'3, כנוסחו בסעיף 15(80) לחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2017 ו-2018), התשע"ז-2016 (בסעיף זה – יום תחילתו של סימן ב'3) ואילך, ובמחיר של 200 מיליון שקלים חדשים או יותר, כאמור בסעיף קטן (א)1) שבסעיף 51כז, או כי הנכס נוצר או נרכש כאמור בפסקאות (2)(א) ו-(2)(ב) שבאותו סעיף קטן, לפי העניין, ביום תחילתו של סימן ב'3 ואילך.

סייג למס רווחי הון
למפעל טכנולוגי
מועדף ולמפעל
טכנולוגי מועדף
מיוחד

(ב) לצורך קבלת אישור כאמור בסעיף קטן (א) יגיש המפעל לרשות הלאומית לחדשנות טכנולוגית בקשה בהתאם לכללים שתקבע הרשות הלאומית לחדשנות טכנולוגית; הבקשה תכלול, בין השאר, פרטים בדבר הנכסים הלא מוחשיים המוטבים שהיו בבעלות מלאה או חלקית של המפעל ביום ב' בטבת התשע"ז (31 בדצמבר 2016).

51כט. (א) על אף האמור בכל דין, נכס לא מוחשי מוטב שמפעל טכנולוגי רכש מחברה קשורה יופחת רק כנגד סכום הגידול בהכנסה הטכנולוגית המועדפת בשנת ההפחתה לעומת סכום ממוצע הכנסה כאמור בשתי שנות המס הקודמות לשנת רכישתו.

הוראות שונות

(ב) הוצאות אשר שימשו בייצור הכנסה טכנולוגית מועדפת ינוכו כנגד הכנסה זו בלבד.

(ג) היה סכום ההכנסה הטכנולוגית המועדפת קטן מסכום הפחת כאמור בסעיף קטן (א) בצירוף סכום ההוצאות כאמור בסעיף קטן (ב), יותר ההפרש בקיזוז, כהפסה, כנגד ההכנסה הטכנולוגית המועדפת החייבת.

(ד) על אף האמור בכל דין, זיכוי על מס חוץ ששולם על הכנסה טכנולוגית מועדפת של מפעל טכנולוגי, יותר רק כנגד מס ששולם בישראל על אותה הכנסה.

(ה) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יקבע כללים לעניין אופן ייחוס הכנסה לנכס לא מוחשי, ובלבד שיעמדו באמות מידה בין-לאומיות לעניין משטר המס.

(א) האמור בסימן זה לא יגרע מהטבות אחרות לפי חוק זה. 51.ל.

מסלולי הטבות
אחרים

(ב) על אף האמור בסעיף 151, שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות לעניין מעבר או תיאום בין מסלול הטבות לפי סימן זה לבין מסלול הטבות מס אחר לפי חוק זה.

51.ל.א. מפעל טכנולוגי מועדף מיוחד שהתקיימו לגביו כל אלה, יהיה זכאי להטבות מס כאמור בסימן זה לתקופה שלא תפחת מעשר שנים החל מהשנה שבה ניתן אישור המנהלים כאמור בפסקה (2) שלהלן:

תקופת הזכאות
להטבות

(1) החברה רכשה נכס לא מוחשי מוטב מחברה תושבת חוץ בסכום העולה על 500 מיליון שקלים חדשים;

(2) המנהלים אישרו בהחלטה מנומקת בכתב כי המפעל יתרום תרומה מהותית לפעילות הכלכלית בישראל ויש בו כדי לקדם יעדים לאומיים במשק המדינה;

(3) מצאו המנהלים כי פעילות המפעל והישגיו אינם תואמים את התנאים כאמור בסעיף זה, רשאים הם לבטל את האישור;

(4) קביעה כאמור בפסקה (3) תיעשה בהחלטה מנומקת בכתב, לאחר שניתנה לחברה בעלת המפעל הזדמנות סבירה לטעון את טענותיה.

(16) בסעיף 75(א) –

(א) בפסקה (1), במקום "סעיף 25" יבוא "סעיפים 24 ו-25";

(ב) בפסקה (2), אחרי "הוגש ערר" יבוא "לפי סעיף 25" ואחרי "החלטה בערר" יבוא "הוגשה השגה לפי סעיף 24, רשאית ועדת ההשגה לקבוע מועד מאוחר יותר להחזרת המענק, ובלבד שלא יהיה מאוחר מתשעים ימים מיום מתן החלטה בהשגה";

(17) בתוספת הראשונה, בפרט 3, אחרי "בנגב" יבוא "למפעל בשדרות ובישובי עוטף עזה כמשמעותם בתוספת השנייה ולמפעל בצפון באשכול פריפריאלי".

81. שר האוצר יגיש לוועדת הכספים של הכנסת, מידי שנה, דיווח בנושאים אלה: חובת דיווח
- (1) מספר המפעלים שפנו לקבל הטבות לפי סעיפים 51כא(א) ו-51כא(א) בשנת המס שקדמה לדיווח;
- (2) מספר המפעלים שהמנהלים החליטו להעניק להם אישור לפי סעיפים 51כא(א) ו-51כא(א) בשנת המס שקדמה לדיווח;
- (3) אומדן התועלת הצפויה למשק מהמפעלים שהמנהלים החליטו להעניק להם אישור לפי סעיפים 51כא(א) ו-51כא(א).
82. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000⁸⁸, בתוספת הראשונה, בסופה יבוא:
57. השקעות הון –
- (1) החלטה של מינהלת הרשות להשקעות ולפיתוח התעשייה והכלכלה לפי סעיפים 17, 74, 75א(א), 75א ו-75ב(א) לחוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959⁸⁹ (בפרט זה – חוק לעידוד השקעות הון);
- (2) החלטה של מנהל הרשות להשקעות ולפיתוח התעשייה והכלכלה לפי סעיפים 19א, 75א או 75ב(א) לחוק לעידוד השקעות הון;
- (3) החלטה של רשות לפי סעיף 86 לחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2017 ו-2018), התשע"ז-2016⁹⁰.
83. כללים לעניין ההגדרה "הכנסה טכנולוגית מועדפת" ולעניין הכנסה המיוחסת לייצור כאמור בפסקה (א) שבסיפה להגדרה "הכנסה טכנולוגית" שבסעיף 51כבד לחוק לעידוד השקעות, כנוסח בסעיף 80(15), כללים לעניין ההגדרה "רווח הון" שבסעיף 51כב(ב) לחוק לעידוד השקעות כנוסחו בסעיף 80(15) וכללים לעניין אופן ייחוס הכנסה לנכס לא מוחשי כאמור בסעיף 51כבט(ה), כנוסחו בסעיף 80(15), יפורסמו עד יום ד' בניסן התשע"ז (31 במרס 2017).
84. בתקופה שמיום ג' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017) עד יום ג' בטבת התש"ף (31 בדצמבר 2019) יקראו את חוק לעידוד השקעות כך שאחרי סעיף 51כא יבוא:
- "שיעור המס על דיבידנד ששילמה חברה בעלת מפעל מועדף מיוחד
- 51כא. על אף האמור בסעיף 125ב לפקודה, על דיבידנד שחברה בעלת מפעל מועדף מיוחד שילמה במישרין לחברת אם שהיא תושב חוץ, שמקורו בהכנסה מועדפת חייבת בניכוי המס החל עליה, יחול שיעור מס של 5%; לעניין זה, "חברת אם" – כמשמעותה בסעיף 103יג לפקודה."
85. (א) תחילתו של סימן ב' לחוק לעידוד השקעות, כנוסחו בסעיף 80(15) לחוק זה, ביום ג' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017), ובלבד שנקבעו על ידי שר האוצר כללים לעניין ההגדרה "הכנסה טכנולוגית מועדפת" שבסעיף 51כבד לחוק לעידוד השקעות ולעניין ההגדרה "רווח הון" שבסעיף 51כב(ב) לחוק לעידוד השקעות כנוסחו בסעיף 80(15) לחוק זה (בסעיף זה – מועד התחילה), והוא יחול על הכנסות ורווחים שנוצרו לאחר מועד התחילה.
- (ב) ההגדרה "הכנסה מועדפת" שבסעיף 51 לחוק לעידוד השקעות כנוסחו בסעיף 80(8) לחוק זה, תחול על הכנסה מנכס לא מוחשי מוטב של חברה שהיתה זכאית להטבות על הכנסות ממנו ביום כ"ד בסיוון התשע"ו (30 ביוני 2016), החל מיום כ' בתמוז התשפ"א (30 ביוני 2021).

⁸⁸ ס"ח התש"ס, עמ' 190; התשע"ז, עמ' 123.

⁸⁹ ס"ח התשי"ט, עמ' 234.

⁹⁰ ס"ח התשע"ז, עמ' 217.

(ג) הוראות סעיף 51כז(א)(1) לחוק לעידוד השקעות כנוסחו בסעיף 80(15) לחוק זה, יחולו על נכס לא מוחשי מוטב אשר נרכש לאחר מועד התחילה.

(ד) הוראות סעיף 51כז(א)(2) לחוק לעידוד השקעות, כנוסחו בסעיף 80(15) לחוק זה, יחולו על נכס לא מוחשי מוטב אשר נוצר או נרכש, לפי העניין, לאחר מועד התחילה.

(ה) הוראות סעיף 51ככא לחוק לעידוד השקעות, כנוסחו בסעיף 84 לחוק זה, יחולו על מפעל מועדף מיוחד אשר המנהלים אישרו את תכניתו העסקית כמשמעותה בסעיף 51כא(3) לחוק לעידוד השקעות, כנוסחו בסעיף 80(11) לחוק זה, בתקופה שמיום ג' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017) עד יום ג' בטבת התש"ף (31 בדצמבר 2019) לגבי דיבידנד שמקורו בהכנסה מועדפת חייבת, בניכוי המס החל עליה, אשר הופקה במהלך תקופת זכאות לתכנית כאמור שהוגשה לאחר מועד התחילה.

86. (א) נדון ערר על החלטות מינהלת מרכז ההשקעות ומנהל מרכז ההשקעות על ידי הוועדה שמינו השרים לפי סעיף 25(ב) לחוק לעידוד השקעות כנוסחו ערב יום תחילתו של חוק זה (בסעיף זה – הוועדה), וניתנה בערר חוות דעת לשרים, אך השרים טרם קיבלו בו החלטה ערב יום תחילתו של חוק זה, יראו את חוות הדעת האמורה כאילו אושרה בידי השרים והיא תיחשב כהחלטת השרים.

(ב) הוגש ערר על החלטות מינהלת מרכז ההשקעות ומנהל מרכז ההשקעות לשרים ערב יום תחילתו של חוק זה לפי סעיף 25(א) לחוק לעידוד השקעות כנוסחו ערב יום התחילה כאמור, תדון בו הוועדה בתוך שישה חודשים מיום תחילתו של חוק זה, וחוות הדעת שתיתן תיחשב כהחלטת השרים.

הוראת מעבר
לעניין עררים

פרק ח': מסים

סימן א': שינויים במדיניות המס

87. בפקודת מס הכנסה⁹¹ (בסימן זה – הפקודה) –

(1) בסעיף 740, בכל מקום, המילה "מחצית" – תימחק;

(2) בסעיף 740, במקום "מחצית נקודת זיכוי לפי סעיף 740" יבוא "נקודת זיכוי לפי סעיף 740";

(3) בסעיף 92(א), בפסקה (4)(ב), בסופה יבוא "אם הוא חבר בני אדם, ועל השיעור הקבוע בסעיפים 125ב(1) או 125ג(ב), לפי העניין, אם הוא יחיד";

(4) במקום סעיף 121 יבוא:

"שיעור המס ליחיד 121. (א) המס על הכנסתו החייבת של יחיד בשנת המס יהיה כלהלן:

(1) על כל שקל חדש מ־238,800 השקלים החדשים הראשונים – 31%;

(2) על כל שקל חדש מ־238,801 שקלים חדשים עד 496,920 שקלים חדשים – 35%;

(3) על כל שקל חדש נוסף – 47%.

(ב) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א)(1) ובכפוף לאמור בפסקה (2), לגבי הכנסה חייבת בשנת המס מיגיעה אישית ולגבי הכנסה חייבת בשנת המס של יחיד שמלאו לו 60 שנים, יחולו שיעורים אלה:

⁹¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח התשע"ז, עמ' 245.

- (א) על כל שקל חדש מ־74,640 השקלים החדשים הראשונים – 10%;
- (ב) על כל שקל חדש מ־74,641 שקלים חדשים עד 107,040 שקלים חדשים – 14%;
- (ג) על כל שקל חדש מ־107,041 שקלים חדשים עד 171,840 שקלים חדשים – 20%;
- (ד) על כל שקל חדש מ־171,841 שקלים חדשים עד 238,800 שקלים חדשים – 31%;

(2) השיעורים המופחתים הקבועים בפסקה (1) לא יחולו על הכנסה שחייבים לגביה בניהול פנקסי חשבונות ולא נוהלו לגביה פנקסים קבילים;

- (5) בסעיף 121ב(א), בכל מקום, במקום 800,000 שקלים חדשים יבוא "640,000 שקלים חדשים" ובמקום "2%" יבוא "3%";
- (6) בסעיף 124ב, במקום "30%" יבוא "35%";
- (7) בסעיף 126(א), במקום "25%" יבוא "23%".

88. בחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963⁹², בסעיף 48(א), במקום "25%" תיקון חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה) – מס' 90 יבוא "השיעור האמור בסעיף 126(א) לפקודת מס הכנסה".
89. הוראות סימן זה יחולו על הכנסה שהופקה ביום תחילתו של חוק זה (להלן – יום התחילה) ואילך.
90. בתקופה שמיום התחילה עד יום י"ג בטבת התשע"ח (31 בדצמבר 2017) יקראו את הפקודה, לגבי הכנסה שהופקה בתקופה האמורה, כך:
- (1) בסעיף 140, בכל מקום –
- (א) במקום "מחצית" יבוא "3/4";
- (ב) במקום "תובא" יבוא "יובאו";
- (2) בסעיף 140, במקום "מחצית נקודת זיכוי לפי סעיף 140" יבוא "3/4 נקודת זיכוי לפי סעיף 140";
- (3) בסעיף 126(א), במקום "25%" יבוא "24%".
91. על אף הוראות סעיפים 87 ו-88 לחוק זה, נקבעה לנישום תקופת שומה מיוחדת לפי סעיף 7 לפקודה, יחולו על הכנסתו החייבת של הנישום שהופקה או שנצמחה במהלך תקופת השומה המיוחדת שבה חל יום תחילתו של חוק זה (בסעיף זה – תקופת השומה המיוחדת ל-2017) הוראות אלה:
- (1) על החלק השווה להכנסתו החייבת של הנישום שהופקה או שנצמחה במהלך תקופת השומה המיוחדת ל-2017 כשהיא מוכפלת ביחס שבין מספר הימים שמיום תחילת תקופת השומה המיוחדת ל-2017 עד יום ב' בטבת התשע"ז (31 בדצמבר 2016) לבין כל ימי תקופת השומה המיוחדת ל-2017, יחולו הוראות סעיף 126 לפקודה כנוסחו ערב יום תחילתו של חוק זה;
- (2) על יתרת הכנסתו החייבת של הנישום שהופקה או שנצמחה במהלך תקופת השומה המיוחדת ל-2017 יחולו הוראות סעיף 126 לפקודה כנוסחו בסעיף 126(3) לחוק זה.

⁹² ס"ח התשכ"ג, עמ' 156; התשע"ז, עמ' 211.

92. על אף הוראות סעיפים 87 ו-88 לחוק זה, נקבעה לחברה תקופת שומה מיוחדת לפי סעיף 7 לפקודה, יחולו על הכנסתה החייבת שהופקה או שנצמחה במהלך תקופת השומה המיוחדת שבה חל יום י"ד בטבת התשע"ח (1 בינואר 2018) (בסעיף זה – תקופת השומה המיוחדת ל-2018) הוראות אלה:

(1) על החלק השווה להכנסתה החייבת של החברה שהופקה או שנצמחה במהלך תקופת השומה המיוחדת ל-2018 כשהיא מוכפלת ביחס שבין מספר הימים שמיום תחילת תקופת השומה המיוחדת ל-2018 עד יום י"ג בטבת התשע"ח (31 בדצמבר 2017) לבין כל ימי תקופת השומה המיוחדת ל-2018, יחולו הוראות סעיף 126 לפקודה כנוסחו בסעיף 90(3) לחוק זה;

(2) על יתרת הכנסתה החייבת של החברה שהופקה או שנצמחה במהלך תקופת השומה המיוחדת ל-2018 יחולו הוראות סעיף 126 לפקודה כנוסחו בסעיף 87(7) לחוק זה.

93. על אף האמור בסעיף 120ב לפקודה, הסכומים הנקובים בסעיף 121 לפקודה כנוסחו בסעיף 87(4) לחוק זה ובסעיף 121ב(א) כנוסחו בסעיף 87(5) לחוק זה, לא יתואמו ביום תחילתו של חוק זה.

סימן ב': מיסוי רווחי חברה

94. בפקודת מס הכנסה⁹⁵ (בסימן זה – הפקודה) –

(1) בסעיף 3, אחרי סעיף קטן (ט) יבוא:

“(ט) (1) בסעיף קטן זה –

”בעל מניות מהותי” – כהגדרתו בסעיף 88;

”דירה” – כהגדרתה בסעיף 1 לחוק המכר (דירות), התשל”ג-1973⁹⁴;

”יתרת זכות” – יתרה הניתנת לקיזוז על פי דין, לרבות שטר הון שהונפק לתקופה של עד חמש שנים;

”מועד החיוב” – אחד מאלה:

(1) במשיכת כספים מחברה – בתום שנת המס שלאחר שנת המס שבה נמשכו;

(2) בהעמדת נכס לשימוש – בתום שנת המס שבה הועמד הנכס לשימוש, ובתום כל שנה לאחר מכן עד למועד שבו הושב הנכס;

”משיכה מחברה” – משיכה של כספים מחברה על ידי בעל מניות מהותי או קרובו, או העמדת נכס של חברה לשימוש, והכול במישרין או בעקיפין, למעט משיכה או העמדה לשימוש כאמור המהווה הכנסה אשר חויבה במלוא המס;

”משיכה של כספים מחברה” – לרבות כל אחד מהמפורטים להלן, ובלבד שלא יראו כמשיכה של כספים מחברה סכום משיכות מצטבר, שלא עלה ביום כלשהו בשנת המס וביום כלשהו בשנת המס שלפניה, על מאה אלף שקלים חדשים:

(1) הלוואה, לרבות השאלה או כל חוב אחר;

⁹⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח התשע"ז, עמ' 272.

⁹⁴ ס"ח התשל"ג, עמ' 196.

(2) מזומנים, ניירות ערך, פיקדונות וכל ערובה אחרת שהחברה העמידה כבטוחה כלשהי לטובת בעל המניות המהותי; לעניין זה, "ערובה" – ערבון, ערבות, התחייבות או בטוחה בכל צורה אחרת, והכול עד לסכום שהועמד לטובתו;
"נכס" – כל אחד מאלה:

- (1) דירה שעיקר השימוש בה הוא לצרכיו הפרטיים של בעל המניות המהותי, ולרבות תכולתה;
 - (2) חפצי אמנות או תכשיטים;
 - (3) כלי טיס וכלי שיט שעיקר השימוש בהם הוא לצרכיו הפרטיים של בעל המניות המהותי;
 - (4) נכס אחר שקבע שר האוצר לעניין זה, בצו, באישור ועדת הכספים של הכנסת;
- "עלות נכס" – הגבוה מבין אלה: יתרת שווי הרכישה כאמור בסעיף 47 לחוק מיסוי מקרקעין בתוספת הפחת, או עלות הנכס בדוח על המצב הכספי של החברה;
- "קרוב" – כהגדרתו בסעיף 88;
- (2) יראו משיכה מחברה, במועד החיוב, כהכנסתו של בעל המניות המהותי –
 - (א) מדיבידנדה, אם היו רווחים בחברה ובהתאם לחלקו בהם; לעניין זה, "רווחים" – כהגדרתם בסעיף 302(ב) לחוק החברות;
 - (ב) במשיכה שפסקת משנה (א) אינה חלה עליה, אם מתקיימים יחסי עובד מעביד – כהכנסת עבודה;
 - (ג) במשיכה שפסקת משנה (ב) אינה חלה עליה – כהכנסה מעסק או ממשלח יד;
 - (3) כספים שהושבו לחברה עד מועד החיוב ונמשכו מחדש בתוך שנתיים מהמועד שבו הושבו, יראו אותם, עד גובה הסכום שנמשך מחדש כאילו לא הושבו, למעט אם נמשכו באופן חרי־פעמי, והוחזרו בתוך 60 ימים;
 - (4) נכס שהועמד לרשות בעל המניות המהותי והושב לחברה עד מועד החיוב, ולאחר מכן הועמד לשימושו מחדש בתוך שלוש שנים מהמועד שבו הושב, יראו אותו כאילו לא הושב;
 - (5) יתרת זכות שנוכחה מהכנסה כאמור בפסקה (6)(א)1 או (6)(ב)1 ונפרעה בתוך 18 חודשים מהמועד שבו נוכחה, יראו אותה, עד גובה הסכום שנפרע, כאילו לא נוכחה;
 - (6) לעניין חישוב ההכנסה כאמור בפסקה (2), יחולו הוראות אלה:
 - (א) נמשכו מהחברה כספים, יראו כהכנסה במועד החיוב, את סכום משיכת הכספים בניכוי הסכומים האמורים בפסקאות משנה (1) ו־(2) שלהלן כשהם בערכי מועד החיוב;
 - (1) יתרת זכות של בעל המניות המהותי שביצע את המשיכה, בדוח על המצב הכספי של החברה;

(2) סכום הלוואה שנטלה החברה מתאגיד בנקאי בלבד, לתקופה של שנתיים לפחות, אשר הועבר בתוך 60 ימים לידי בעל המניות המהותי, ובעל המניות המהותי הוא שנושא בכל עלויות הלוואה, ובלבד שהחברה לא העמידה ערובה כנגד אותה הלוואה;

(ב) הועמד נכס לשימוש בעל המניות המהותי, יראו כהכנסתו במועד החיוב, את עלות הנכס בניכוי הסכומים האמורים בפסקאות משנה (1) ו-(2) שלהלן כשהם בערכי מועד החיוב:

(1) יתרת זכות של בעל המניות המהותי אשר הנכס הועמד לשימוש, בדוח על המצב הכספי של החברה;

(2) בנכס שהוא דירה – יתרת הלוואה מתאגיד בנקאי בלבד שכנגדה שעבוד קבוע של הדירה, אם השעבוד הוא לתקופה של שלוש שנים לפחות, שמוטל על אותה דירה שהועמדה לשימוש בעל המניות המהותי;

(7) בגין השימוש בנכס עד להשבתו לחברה, תיזקף לבעל המניות המהותי הכנסה מסעיף 2(2) או (10), לפי העניין, בשיעורים הקבועים בסעיף 121, לפי הגבוה מבין שווי השוק בגין השימוש בנכס או השיעור שנקבע לפי סעיף 3(ט)(1) לעניין הלוואה, כשהוא מוכפל בעלות הנכס, והכול בניכוי תשלומים בגין השימוש בנכס ששילם בעל המניות המהותי;

(8) הוראות סעיף קטן (ט) יחולו על משיכה של כספים מחברה עד למועד החיוב;

(9) לא יראו הלוואה שניתנה לחברה אחרת המשמשת לתכלית כלכלית בחברה המקבלת את הלוואה כמשיכה מחברה בעקיפין, ובלבד שהחברה המקבלת אינה תאגיד שקוף; לעניין פסקת משנה זו, "תאגיד שקוף" – חברה שהכנסתה או הכנסתה החייבת מיוחסת לבעלי הזכויות בה, למעט אם כל בעלי הזכויות בה הן חברות החייבות במס לפי סעיף 126(א);

(2) אחרי סעיף 62 יבוא:

"סימן ב' 1: בעל מניות מהותי בחברת מעטים"

בעל מניות מהותי בחברת מעטים 62.א. (א) הכנסה חייבת של חברת מעטים כמשמעותה בסעיף 76,

שאינה חברת משלח יד זרה כהגדרתה בסעיף 175, הנובעת מפעילות של יחיד שהוא בעל מניות מהותי בה כהגדרתו בסעיף 88, תיחשב כהכנסתו של היחיד כמפורט להלן:

(1) הכנסה מיגיעה אישית לפי סעיף 2(1), (2), או (10), לפי העניין – אם הכנסת חברת המעטים נובעת מפעילות היחיד בחבר בני אדם אחר, לרבות בצד קשור לאותו חבר בני אדם, כנושא משרה או הענקת שירותי ניהול וכיוצא באלה, והיחיד או חברת המעטים היו נושאי משרה באותו חבר בני אדם; הוראות פסקה זו לא יחולו על יחיד שהוא בעל מניות מהותי במישרין או בעקיפין, בחבר בני האדם האחר;

(2) הכנסה מיגיעה אישית לפי סעיף 2(2) – אם הכנסת חברת המעטים נובעת מפעילות אותו יחיד בעבור אדם אחר, לרבות בעבור צד קשור לאותו אדם, והיא מסוג הפעולות הנעשות בידי עובד בעבור מעסיקו; לעניין זה, "אדם אחר" – למעט מי שהיחיד הוא בעל מניות מהותי בו, במישרין או בעקיפין, או שותף בו;

(3) לעניין פסקה (2), יראו את פעולות היחיד כפעולות הנעשות בידי עובד בעבור מעסיקו, על אף כל דין או הסכם, אם מקורן של 70% או יותר מסך כל הכנסתה או הכנסתה החייבת של חברת המעטים בשנת המס, למעט הכנסות מיוחדות או רווחים מיוחדים, הוא בשירות שניתן על ידי היחיד או קרובו כהגדרתו בסעיף 76, לרבות עובדי החברה, במישרין או בעקיפין, לרבות באמצעות חברת מעטים קשורה, לאדם אחד או לקרובו כהגדרתו בסעיף 88, במשך 30 חודשים לפחות, מתוך תקופה של ארבע שנים, ובלבד שבתום 30 החודשים יראו את פעולות היחיד כפעולות הנעשות בידי עובד בעבור מעסיקו מיום תחילת מתן השירות, וזאת לצורך דיני המס בלבד; לעניין זה –

"הכנסות מיוחדות" – הכנסות כמשמעותן בסעיף 89, שווי המכירה כמשמעותו בחוק מיסוי מקרקעין, או דיבידנד;

"רווחים מיוחדים" – רווח הון, שבח כמשמעותו בחוק מיסוי מקרקעין, או רווח מדיבידנד;

(4) על אף האמור בפסקה (3), לא יראו שירות שניתן על ידי שותף בשותפות, לאותה שותפות, כשירות שניתן לאדם אחד;

(5) הוראות פסקה (3) לא יחולו על חברת מעטים המעסיקה ארבעה מועסקים או יותר; לעניין זה –

(א) הועסק אדם לא יותר מארבע שעות ביום – ייחשב לחצי מועסק, ואם הועסק אדם חלק משנת המס – ייחשב לחלק ממועסק כיחס תקופת עבודתו לשנה שלמה;

(ב) אדם וקרובו כהגדרתו בפסקאות (1) ו-(2) לסעיף 88 ייחשבו למועסק אחד.

(ב) לעניין מקדמות לפי סעיף 175, של יחיד כאמור בסעיף זה, תצורף ההכנסה כאמור בסעיף זה למחזור העסקאות המהווה בסיס לסכום שלפיו מחושבות המקדמות.

(ג) ניתן לגבות את המס על הכנסה לפי סעיף זה, לרבות המקדמות, הן מחברת המעטים והן מהיחיד.

(ד) בסעיף זה –

”נושא משרה” – אחד מאלה, לפי העניין:

(1) בחברה – נושא משרה כהגדרתו בחוק החברות;

(2) בעמותה – נושא משרה כהגדרתו בסעיף 30(א)4 לחוק העמותות;

(3) בחבר בני אדם אחר – אדם הממלא תפקיד מקביל לאלה המנויים בפסקאות (1) ו-(2), ובלבד שלא יראו שותף בשותפות שאינה נסחרת בבורסה כנושא משרה באותה שותפות;

”צד קשור” – כהגדרתו בסעיף 103.;

(3) בסעיף 77 –

(א) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

”(א) ראה המנהל, כי חברת מעטים לא חילקה דיבידנד בשיעור של 50% לפחות מתוך רווחיה לשנת מס פלונית, לבעלי מניותיה, עד תום חמש שנים לאחר שנת המס הפלונית, וכי רווחיה הנצברים עולים על חמישה מיליון שקלים חדשים, ויש בידה לחלק רווחיה או חלק מהם בלי להזיק לקיומו ולפיתוחו של עסקה, וכי תוצאת אי-החלוקה היא הימנעות ממס או הפחתת מס – רשאי הוא, לאחר התייעצות עם הוועדה שיש עליה הוראה להלן, ולאחר שניתנה לחברה הזדמנות סבירה להשמיע דבריה, לתת הוראה לפקיד השומה לנהוג בחלק של עד 50% מרווחיה לשנת המס, לאחר שהופחת מהם סכום הדיבידנד שחילקה מרווחי אותה שנת מס, כאילו חולקו בתור דיבידנדים, ובלבד שלאחר הוראת המנהל לא יפחתו רווחיה הנצברים לתום אותה שנה ולתום שנת המס שקדמה להוראת המנהל, משלושה מיליון שקלים חדשים; לעניין זה –

”רווחים נצברים” – כלל ההכנסה החייבת של החברה, בתוספת ההכנסות הפטורות ממס, לרבות שבח כמשמעותו בסעיף 6 לחוק מיסוי מקרקעין, אשר נצברו מיום התאגדותה ועד תום שנת המס הפלונית, בניכוי המס החל עליה ובניכוי דיבידנד שהיא חילקה עד תום שנת המס הפלונית, ובלבד שסכום הרווחים לא יעלה על סכום הרווחים כהגדרתם בסעיף 302(ב) לחוק החברות בתוספת רווחים שהונו;

”רווחיה לשנת מס פלונית” – רווחים נצברים לתום שנת המס הפלונית בניכוי רווחים נצברים לתום שנת המס שקדמה לה ובתוספת דיבידנד שחולק בשנת המס הפלונית.”;

(ב) סעיף קטן (ג) – בטל.

סימן ב' – תחולה 95. נוסף על הוראות סימן זה יחולו הוראות אלה:

(1) במניין התקופה האמורה בסעיף 62א(א)3 לפקודה, כנוסחו בסעיף 94(2) לחוק זה, לעניין פעולות הנעשות בידי עובד בעבור מעסיקו, תימנה גם התקופה שלפני יום תחילתו של חוק זה;

(2) הוראות סעיף 77 לפקודה, כנוסחו בסעיף 94(3) לחוק זה, יחולו מיום תחילתו של חוק זה על רווחיה של חברה, לרבות רווחים שנצברו עד ליום תחילתו של חוק זה, ורשאי המנהל לתת הוראות כאמור בסעיף 77(א) האמור, לגבי שנות מס שקדמו ליום תחילתו של חוק זה, ובלבד שחלפו לגבי שנים אלה חמש שנים לאחר שנת מס פלונית שלגביה רשאי המנהל לתת הוראות כאמור.

96. (א) הוראות סעיף 3(ט) לפקודה, כנוסחו בסעיף 94(1) לחוק זה, לא יחולו על יתרת משיכות של כספים מחברה, הרשומה במאזן החברה נכון ליום ב' בטבת התשע"ז (31 בדצמבר 2016), ובלבד שהיתרה האמורה, הושבה לחברה עד יום י"ג בטבת התשע"ח (31 בדצמבר 2017); על יתרת המשיכות שהושבה, כאמור יחולו הוראות אלה:

(1) על יתרת משיכות של כספים שנוצרה לפני יום י"ט בטבת התשע"ג (1 בינואר 2013), יחול הדין שחל ערב יום תחילתו של חוק זה;

(2) על יתרת משיכות של כספים שנוצרה ביום י"ט בטבת התשע"ג (1 בינואר 2013) ואילך, יחולו הוראות סעיף 3(ט).

(ב) הוראות סעיף 3(ט) לפקודה, כנוסחו בסעיף 94(1) לחוק זה, יחולו על נכס מסוג דירה שהועמד לשימוש בעל המניות המהותי ערב יום תחילתו של חוק זה, כמפורט בפסקאות (1) עד (4) שלהלן, לפי בחירתו של בעל המניות המהותי:

(1) בחר בעל המניות המהותי להשיב את הדירה באופן מלא לרשות החברה, עד יום כ"ג בטבת התשע"ט (31 בדצמבר 2018), לא יחולו עליו הוראות סעיף 3(ט) לפקודה, כנוסחו בסעיף 94(1) לחוק זה, ואולם בגין השימוש בדירה מיום תחילתו של חוק זה ועד השבתה תיזקף לבעל המניות המהותי הכנסה מסעיף 2(2) או (10), לפי העניין, בשיעורים הקבועים בסעיף 121 לפקודה, לפי הגבוה מבין שווי השוק בגין השימוש בנכס, או השיעור שנקבע לפי סעיף 3(ט) (1) לעניין הלוואה כשהוא מוכפל בעלות הנכס, והכול בניכוי תשלומים בגין השימוש בנכס ששילם בעל המניות המהותי;

(2) בחר בעל המניות המהותי להמשיך ולהשתמש בדירה, יחול האמור בסעיף 3(ט) לפקודה, כנוסחו בסעיף 94(1) לחוק זה, ויראו את מועד החיוב ביום כ"ג בטבת התשע"ט (31 בדצמבר 2018);

(3) בחר בעל המניות המהותי להעביר את הדירה לבעלותו עד יום כ"ג בטבת התשע"ט (31 בדצמבר 2018) יחולו הוראות אלה:

(א) יראו את העברת הדירה כהכנסתו של בעל המניות המהותי, כאמור בפסקאות משנה (1) ו-(2) שלהלן;

(1) סכום ההכנסה יהיה בגובה יתרת שווי הרכישה בידי החברה לפי חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963⁹⁵ (בסעיף זה – חוק מיסוי מקרקעין). ביום ההעברה, או יתרת המחיר המקורי, לפי העניין, והכול בניכוי הסכום האמור בסעיף 3(ט) (6)(ב) לפקודה, כנוסחו בסעיף 94(1) לחוק זה, ובניכוי סכום יתרת זכות הניתנת להיפרע על פי דין;

(2) לעניין סיווג ההכנסה יחולו הוראות סעיף 3(ט) (2) לפקודה, כנוסחו בסעיף 94(1) לחוק זה;

⁹⁵ ס"ח התשכ"ג, עמ' 156.

(ב) על אף האמור בחוק מיסוי מקרקעין, מכירת הדירה בידי החברה לבעל המניות המהותי (בסעיף זה – יום ההעברה) לא תחויב במס שבח בידי החברה ובמס רכישה בידי בעל המניות המהותי;

(ג) במכירת הדירה על ידי בעל המניות המהותי, יחולו הוראות אלה:

(1) שווי הרכישה של הדירה יהיה יתרת שווי הרכישה בידי החברה לפי חוק מיסוי מקרקעין;

(2) יום הרכישה של הדירה יהיה יום הרכישה של הדירה בידי החברה לפי חוק מיסוי מקרקעין;

(3) על אף האמור בסעיף 48א(ב) לחוק מיסוי מקרקעין, על השבח הריאלי שעד יום ההעברה יחול חיוב במס בשיעור המס הגבוה ביותר הקבוע בסעיף 121 לפקודה, ועל יתרת השבח הריאלי שמיום ההעברה ועד ליום המכירה, יחול מס בשיעור הקבוע בסעיף 48א(ב)(1); ואולם היתה החברה חברה משפחתית מיום התאגדותה ועד יום ההעברה, או חברת בית מיום התאגדותה ועד יום ההעברה שביקשה שהכנסתה תיחשב כהכנסתם של חברי החברה מיום התאגדותה ועד יום העברה, ושבעלי מניותיה במועד ההעברה הם יחידים בלבד – יחולו שיעורי המס הקבועים בסעיף 48א(ב) או (ב1) לחוק מיסוי מקרקעין;

(4) במכירת הדירה לא יחולו הוראות פרק חמישי 1 לחוק מיסוי מקרקעין;

(ד) בגין השימוש בדירה החל ביום תחילתו של חוק זה ועד להעברתה לבעל המניות המהותי, תיזקף לבעל המניות המהותי הכנסה מסעיף 2(2) או (10), לפי העניין, בשיעורים הקבועים בסעיף 121 לפקודה, לפי הגבוה מבין שווי השוק בגין השימוש בנכס, או השיעור שנקבע לפי סעיף 3(ט)(1) לעניין הלוואה, כשהוא מוכפל בעלות הנכס, והכול בניכוי תשלומים בגין השימוש בנכס ששילם בעל המניות המהותי;

(4) על אף האמור בפסקה (3), בחר בעל המניות המהותי לשלם את מס השבח ביום ההעברה, יחולו הוראות אלה:

(א) יראו את העברת הדירה כהכנסתו של בעל המניות המהותי, כאמור בפסקאות משנה (1) ו-(2) שלהלן:

(1) סכום ההכנסה יהיה בגובה יתרת שווי הרכישה בידי החברה לפי חוק מיסוי מקרקעין ביום ההעברה, או יתרת המחיר המקורי, לפי העניין, והכול בניכוי הסכום האמור בסעיף 3(ט)(1)(6)(ב)(2) לפקודה, כנוסחו בסעיף 94(1) לחוק זה, ובניכוי סכום יתרת זכות הניתנת להיפרע על פי דין;

(2) לעניין סיווג ההכנסה יחולו הוראות סעיף 3(ט)(2), לפקודה, כנוסחו בסעיף 94(1) לחוק זה;

(ב) יום המכירה לפי חוק מיסוי מקרקעין יהיה יום ההעברה ושווי המכירה יהיה השווי לפי הוראות סעיף 17 לחוק מיסוי מקרקעין;

(ג) מכירת הדירה בידי החברה לבעל המניות המהותי לא תחויב במס רכישה בידי בעל המניות המהותי;

(ד) על אף האמור בסעיף 48א(א) לחוק מיסוי מקרקעין, החייב במס בגין השבח הריאלי במכירת הדירה בידי החברה לבעל המניות המהותי יהיה בעל המניות המהותי, בשיעור המס הגבוה ביותר הקבוע בסעיף 121 לפקודה; לעניין שיעורי המס, היתה החברה חברה משפחתית מיום התאגדותה ועד ליום ההעברה, או חברת בית מיום התאגדותה ועד ליום ההעברה שביקשה שהכנסתה תיחשב כהכנסתם של חברי החברה מיום התאגדותה ועד יום העברה, ושבעלי מניותיה במועד ההעברה הם יחידים בלבד, יחולו שיעורי המס הקבועים בסעיף 48א(ב) או (ב1) לחוק מיסוי מקרקעין;

(ה) במכירת הדירה בידי בעל המניות המהותי, יום הרכישה יהיה יום ההעברה ושווי הרכישה יהיה שווי המכירה לפי חוק מיסוי מקרקעין ביום ההעברה;

(ו) בגין השימוש בדירה מיום תחילתו של חוק זה ועד להעברתה לבעל המניות המהותי, תיזקף לבעל המניות המהותי הכנסה מסעיף 2(2) או 10(1), לפי העניין, בשיעורים הקבועים בסעיף 121 לפקודה, לפי הגבוה מבין שווי השוק בגין השימוש בנכס, או השיעור שנקבע לפי סעיף 3(ט)(1) לעניין הלוואה, כשהוא מוכפל בעלות הנכס, והכול בניכוי תשלומים בגין השימוש בנכס ששילם בעל המניות המהותי.

(ג) לעניין סעיף קטן (ב)(3) ו-(4) –

”יתרת השבח הריאלי” – ההפרש שבין השבח הריאלי לבין השבח הריאלי עד יום ההעברה;

”שבח ריאלי עד יום ההעברה” – החלק מהשבח הריאלי שיחסו לכלל השבח הריאלי הוא כיחס שבין התקופה שמיום הרכישה ועד יום ההעברה לבין התקופה שמיום הרכישה ועד יום המכירה.

(ד) הוראות סעיף 71 לחוק מיסוי מקרקעין לא יחולו על נכס מסוג דירה שהועמד לשימוש בעל המניות המהותי בשנת המס 2015 ואילך.

(ה) הוראות חוק מיסוי מקרקעין, לרבות לעניין הצהרות ושומה, יחולו על מכירות לפי סעיף קטן (ב)(3) או (4).

(ו) על אף האמור בסעיף 64א(ב)(1) לפקודה, חברה משפחתית זכאית להודיע לפקיד שומה עד יום ד' בשבט התשע"ז (31 בינואר 2017) על חזרתה מבקשתה להיחשב כחברה משפחתית בשנת המס 2017.

(ז) לכל מונח בסעיף זה תהיה המשמעות הנודעת לו בפקודת מס הכנסה או בחוק מיסוי מקרקעין, לפי העניין.

97. (א) על אף האמור בסעיף 125ב(2) ו-(3) לפקודה, שיעור המס על הכנסה מדיבידנד שעה סימן ב' – הוראת שעה

בידי יחיד שהוא בעל מניות מהותי, או בידי חברה משפחתית שהנישום, כמשמעותו בסעיף 64א לפקודה הוא בעל מניות מהותי, במישרין או בעקיפין, בחברה ששילמה את הדיבידנד, כאמור באותם סעיפים, שמקורו ברווחים שנצברו עד יום ב' בטבת התשע"ז (31 בדצמבר 2016) יהיה 25%, ולא יחולו על הדיבידנד האמור הוראות סעיף 121ב לפקודה, ובלבד שמתקיימים כל אלה:

(1) ההכנסה מדיבידנד שולמה על ידי החברה מחלקת הדיבידנד והתקבלה בידי מקבלה בתקופה שמיום ג' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017) עד יום י' בתשרי התשע"ח (30 בספטמבר 2017);

(2) בכל אחת משנות המס 2017 עד 2019, הסכום הכולל של הכנסת עבודה, דמי ניהול, הפרשי הצמדה או ריבית ותשלומים אחרים ששולמו למקבל ההכנסה מדיבידנד על ידי החברה מחלקת הדיבידנד, במישרין או בעקיפין, בהפחתת ההכנסה מדיבידנד שחויבה במס לפי סעיף זה, לא פחת מממוצע סכום התשלומים כאמור ששולמו לו על ידי החברה האמורה, במישרין או בעקיפין, בשנות המס 2015 ו-2016.

(ב) הוראות סעיף 92(א)(4)(ב) לפקודה לא יחולו על דיבידנד שחלות עליו הוראות סעיף קטן (א).

סימן ג': מיסוי חברי קיבוץ

98. בפקודת מס הכנסה⁹⁶ (בסימן זה – הפקודה) –

(1) לפני סעיף 54, בכותרת סימן א', בסופה יבוא "שיתופיים או מתחדשים";

(2) בסעיף 54, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) בסימן זה –

"חבר" – לעניין קיבוץ שיתופי – יחיד, שעל פי תקנון הקיבוץ חלו לגביו חובות וזכויות חבר קיבוץ, בגמר שנת המס, לרבות מועמד לחברות, ולעניין קיבוץ מתחדש – יחיד כאמור שמלאו לו 21 שנים, למעט חבר בעצמאות כלכלית, כמשמעותו בתקנה 10 לתקנות ערבות הדרית; "קיבוץ מתחדש" – אחד מאלה:

(1) אגודה שסוגה כ"קיבוץ מתחדש" בהתאם לתקנות סוגי אגודות שיתופיות, ויראו אגודה כאמור כקיבוץ מתחדש החל משנת המס שבמרביתה היא סוגה כאמור או שבמרביתה היתה בתוקף הוראה בתקנונה באחד מהעניינים המפורטים בתקנה 2(5)(ב) לתקנות סוגי אגודות שיתופיות, לפי המוקדם;

(2) קיבוץ שיתופי אשר הגיש למנהל בקשה, לפני שנת המס, שיחולו עליו הוראות החלות לפי סימן זה על קיבוץ מתחדש; הגיש קיבוץ שיתופי בקשה כאמור, לא יהיה רשאי לחזור בו ממנה;

"קיבוץ שיתופי" – אגודה שסוגה כ"קיבוץ שיתופי" בהתאם לתקנות סוגי אגודות שיתופיות, למעט אגודה כאמור שהתקיים לגביה האמור בפסקה (2) להגדרה "קיבוץ מתחדש";

"תקנות סוגי אגודות שיתופיות" – תקנות האגודות השיתופיות (סוגי אגודות), התשנ"ו-1995⁹⁷;

"תקנות ערבות הדרית" – תקנות האגודות השיתופיות (ערבות הדרית בקיבוץ מתחדש), התשס"ו-2005⁹⁸;

⁹⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח התשע"ז, עמ' 274.

⁹⁷ ק"ת התשנ"ו, עמ' 246.

⁹⁸ ק"ת התשס"ו, עמ' 190.

(3) במקום סעיף 55 יבוא:

"שומת קיבוץ שיתופי וחבריו 55. (א) שומתם של קיבוץ שיתופי ושל כל חבריו תיעשה, על אף האמור בפקודה זו, לפי הוראות סימן זה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), שומתו של חבר קיבוץ שיתופי על הכנסה שהוא לא העביר לקיבוץ, לא תיעשה לפי הוראות סימן זה, ובשומה כאמור לא יובאו בחשבון שיעורי המס ונקודות הזיכוי אשר הובאו בחשבון בשומתו של הקיבוץ וכן הפסדיו של הקיבוץ";

(4) בסעיף 56, במקום "שנתן קיבוץ" יבוא "שנתן קיבוץ שיתופי";

(5) בסעיף 57 –

(א) במקום כותרת השוליים יבוא "המס בקיבוץ שיתופי";

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) קיבוץ שיתופי יגיש דוח כאמור בסעיף 131, באופן מקוון, ובו פירוט הכנסתו";

(6) בסעיף 58, במקום "קיבוץ" יבוא "קיבוץ שיתופי";

(7) בסעיף 58א –

(א) בכותרת השוליים, במקום "לחבר קיבוץ" יבוא "לחבר קיבוץ שיתופי";

(ב) בסעיף קטן (ג), אחרי ההגדרה "חבר קיבוץ" יבוא:

"קיבוץ" – קיבוץ שיתופי";

(8) לפני כותרת סימן ב' בפרק השני בחלק ד' יבוא:

"המס בקיבוץ מתחדש 60א. (א) בסעיף זה –

"הכנסה חייבת של קיבוץ מתחדש" – הכנסתו החייבת

של קיבוץ מתחדש, לרבות כלל ההכנסות החייבות במס אצל יחיד שהופקו על ידי חבר הקיבוץ שאינן מעבודתו במסגרת הקיבוץ, ולרבות חלק ההכנסה הפטור ממס אצל יחיד אשר לא הועבר לחבר הקיבוץ שהפיק הכנסה זו, ויחולו לעניין זה הוראות אלה:

(1) הכנסה שהובאה בחשבון הכנסתו החייבת של הקיבוץ המתחדש וניתנה כתקציב חבר לא תובא בחשבון בשנית בחישוב הכנסתו החייבת של הקיבוץ;

(2) עבודת חבר הקיבוץ המתחדש בעבור חבר אחר באותו קיבוץ לא תיחשב כעבודה במסגרת הקיבוץ;

(3) מדהכנסה החייבת של הקיבוץ המתחדש יופחתו ניכויים לקופות גמל, קרנות השתלמות וביטוחי חיים על פי דין;

”טובת הנאה” – לרבות בכסף, בשווה כסף, במוצר או בשירות;

”יתרת הכנסה חייבת של קיבוץ מתחדש” – הכנסה חייבת של קיבוץ מתחדש בניכוי סך כל תקציבי החבר המגולמים;

”תקציב חבר” – סכומים שקיבל חבר קיבוץ מתחדש, או שקיבל קרובו שאינו חבר בשל היותו קרובו, ולרבות כל טובת הנאה החייבת במס על פי דין, שניתנה לו על ידי מעבידו או על ידי הקיבוץ המתחדש, למעט טובת הנאה הניתנת על ידי הקיבוץ לכלל חבריו, וכן למעט סכומים פטורים ממס אצל יחיד אשר התקבלו בגין אותו חבר אצל הקיבוץ; לעניין זה, להכנסה הפטורה ממס שמקורה בנכסי הקיבוץ המתחדש לא ייוחס פטור נוסף אצל חבר בתקציבו;

”תקציב חבר מגולם” – תקציב חבר בתוספת דמי ביטוח לפי חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ”ה–1995, ודמי ביטוח בריאות כמשמעותם בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ”ד–1994⁹⁹, שהיה מתחייב בהם החבר בגין רכיבי התקציב המגולם, ובתוספת סכום המס שהיה עליו לשלם כדי שיוותר לו תקציב חבר, כאילו היתה זו הכנסתו היחידה; חישוב תוספת סכום המס, דמי הביטוח הלאומי ודמי ביטוח בריאות כאמור ייעשה בהתאם להכנסה שהופקה או נצמחה בידי אותו חבר, ושיעורי המס החלים לגביה.

(ב) (1) שומתם של קיבוץ מתחדש ושל כל חבריו תיעשה, על אף האמור בפקודה זו, לפי הוראות סעיף זה.

(2) על אף האמור בפסקה (1), שומתו של חבר קיבוץ מתחדש על הכנסה שלא דווחה על ידי החבר לקיבוץ, לא תיעשה לפי הוראות סעיף זה, ובשומה זו לא יובאו בחשבון שיעורי המס ונקודות הזיכוי אשר הובאו בחשבון בשומתו של הקיבוץ המתחדש וכן הפסדיו של הקיבוץ.

(3) חבר קיבוץ מתחדש אשר אלמלא היה חבר קיבוץ היה חייב בניהול פנקסי חשבונות לפי סעיף 130 ובהגשת דוח לפי סעיף 131, יהיה חייב בניהול פנקסי חשבונות ובהגשת דוח כאמור באותם סעיפים, ובלבד שחישוב המס ותשלומו בגין תקציב החבר והכנסות שדיווח לקיבוץ המתחדש ייעשו במסגרת שומת הקיבוץ.

⁹⁹ ס”ח התשנ”ה, עמ’ 156.

(4) חבר קיבוץ מתחדש אשר לא דיווח לקיבוץ על מלוא הכנסותיו, יהיה חייב בהגשת דוח לפי סעיף 131 על מלוא הכנסותיו, לרבות החלק המיוחס לו ביתרת הכנסתו החייבת של הקיבוץ המתחדש וחלקו ברווחים החייבים במס בשנת המס על ידי הקיבוץ; לצורך חישוב יתרת החיוב במס יובא בחשבון המס ששולם בגין הכנסת חבר הקיבוץ.

(ג) קיבוץ מתחדש ישלם מס השווה לסך כל המס שחבריו היו חייבים לשלם, אילו הכנסתו החייבת של הקיבוץ היתה מיוחסת לחברי הקיבוץ בהתאם להוראות אלה:

(1) לכל אחד מחברי הקיבוץ המתחדש ייוחס תקציבו המגולם, בהתאם להכנסה שהופקה או נצמחה בידי אותו חבר, ושיעורי המס החלים לגביה;

(2) יתרת הכנסתו החייבת של הקיבוץ המתחדש, לרבות הפסדים, תיוחס לכל אחד מחברי הקיבוץ בחלקים שווים, ויראו לעניין זה כאילו נצמחה או הופקה ההכנסה האמורה אצל כל אחד מהחברים בהתאם למקורות ההכנסה ושיעורי המס החלים לגבי ההכנסה אצל החבר.

(ד) (1) קיבוץ מתחדש יגיש, באופן מקוון, דוח לפי סעיף 131, ויצרף לו הצהרה, בטופס שקבע המנהל, הכוללת את שמותיהם ומענם של חברי הקיבוץ, את החלק לו זכאי כל אחד מהם בהכנסתו החייבת של הקיבוץ המתחדש, על פי מקורות ההכנסה כאמור, ואת שיעור המס המיוחס לכל אחד מהם.

(2) לא כללה הצהרה שהוגשה לפי פסקה (1) את מלוא הפרטים הנדרשים באותה פסקה לגבי חבר פלוני של הקיבוץ המתחדש והמצויים בידיעתו של הקיבוץ, יראו את אותו קיבוץ כמי שחייב בתשלום שיעור המס המרבי לפי סעיפים 121 ו-121ב על חלקו של אותו חבר ביתרת הכנסתו החייבת של הקיבוץ ובתוספת הרווחים החייבים במס ששולמו לחבר באותה שנה; טען הקיבוץ המתחדש כי לא ידע על כך שהצהרה שהגיש לפי פסקה (1) לא כללה את מלוא הפרטים הנדרשים – עליו הראיה.

60.ב. (א) בסעיף זה, "הכנסה של חבר קיבוץ מתחדש" – הכנסתו של חבר קיבוץ מתחדש, למעט חלק ההכנסה שמקורו בנכסי הקיבוץ.

שומת קיבוץ מתחדש ושומת חבריו לפי החלטת הקיבוץ

(ב) (1) על אף האמור בסעיף 60א, שומותיהם של קיבוץ מתחדש וחבריו יהיו בהתאם להוראות סעיף זה, ובלבד שהאסיפה הכללית של הקיבוץ המתחדש החליטה כאמור וניתנה הסכמתם בכתב של רוב חברי הקיבוץ.

(2) הודיע הקיבוץ המתחדש על החלטתו כאמור בפסקה (1) לפקיד השומה, לא יהיה רשאי הקיבוץ לחזור בו מהחלטה.

(ג) השומה על הכנסתו של חבר קיבוץ מתחדש תהיה שומתו של החבר.

(ד) תשלומים שקיבוץ מתחדש משלם לחבר הקיבוץ, בשל עבודה או שירות, או בהתאם לתקנות 2 ו-3 לתקנות ערבות הדדית, ייחשבו כהכנסה לפי סעיף 2(2) או (5), לפי העניין, ולעניין סעיף 164 יראו את הקיבוץ המתחדש כמי שאחראי לתשלומה של הכנסה כאמור.

(ה) מהכנסתו החייבת של חבר קיבוץ מתחדש יופחתו סכומים אשר ניתן לגביהם אישור מאת הקיבוץ המתחדש כי החבר שילם אותם לקיבוץ כמקור להספקת צרכים בהתאם לתקנות 2 ו-3 לתקנות ערבות הדדית, ובלבד שהחבר דרש זאת בדוח שהגיש לפקיד השומה לפי סעיף 131 או 160, לפי העניין, ושהקיבוץ נהג בכספים בהתאם לכללים שקבע לעניין זה המנהל; חבר קיבוץ מתחדש הפטור מהגשת דוח לפי סעיף 131 רשאי, על פי בקשתו, לדרוש הפחתת סכומים כאמור בסעיף קטן זה באמצעות דוח שהקיבוץ יגיש לפקיד השומה; סכומים שהופחתו מהכנסת החבר בהתאם לסעיף קטן זה, יראו אותם כהכנסת הקיבוץ המתחדש.

(ו) (1) קיבוץ מתחדש יגיש, באופן מקוון, דוח לפי סעיף 131, על הכנסה שמקורה בנכסיו, ויצרף לו הצהרה, בטופס שקבע המנהל, הכוללת את שמוותיהם ומענם של חברי הקיבוץ, את החלק לו זכאי כל אחד מהם בהכנסת הקיבוץ, על פי מקורות ההכנסה כאמור, ואת שיעור המס המיוחס לכל אחד מהם.

(2) לא כללה הצהרה שהוגשה לפי פסקה (1) את מלוא הפרטים הנדרשים באותה פסקה לגבי חבר פלוני של הקיבוץ המתחדש, יראו את אותו קיבוץ כמי שחייב בתשלום שיעור המס המרבי לפי סעיפים 121 ו-121ב על הכנסתו מנכסיו הקיבוץ.

(ז) קביעת שיעור המס על הכנסה שמקורה בנכסיו הקיבוץ המתחדש כאמור בסעיף קטן (ו), תיעשה בהתחשב בהוראות הפרק השלישי לחלק ד', ולעניין זה יובאו בחשבון הכנסתו של חבר הקיבוץ המתחדש כאמור בסעיפים קטנים (ג) ו-(ד) וחלק הכנסת הקיבוץ המיוחס לחבר, וכן פטורים וזיכויים אישיים שלהם זכאי חבר הקיבוץ, ובלבד שלא הובאו בחשבון בשומתו של חבר הקיבוץ על הכנסתו; מקורות הפקת הכנסת הקיבוץ כאמור בסעיף קטן זה ייחוסו באופן יחסי לכל אחד מחבריו.

(ח) התברר כי המס על חלק מהכנסות הקיבוץ המתחדש מנכסיו שיוחס לחבר פלוני של הקיבוץ לא תאם את נתוני האמת לגבי הכנסתו, תתוקן שומתו של אותו חבר בהתאם;

(9) בסעיף 61 –

(א) האמור בו יסומן "(א)", ובו, אחרי "הנהוגות בקיבוץ" יבוא "שיתופי או בקיבוץ מתחדש, לפי העניין";

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) המנהל רשאי, לפי שיקול דעתו, להורות, כי הוראות סימן א' לעניין קיבוץ שיתופי יופעלו לגבי שומתו של קיבוץ עירוני ושל חבריו, אם הוכח להנחת דעתו שדרכי הנהלת העסקים בקיבוץ העירוני דומות באופיין לאלה הנהוגות בקיבוץ שיתופי; לעניין זה, "קיבוץ עירוני" – אגודה שסווגה כ"קיבוץ עירוני" בהתאם לתקנות האגודות השיתופיות (סוגי אגודות), התשנ"ו-1995".

99. בפקודת האגודות השיתופיות¹⁰⁰, בסעיף 65(1), בסופו יבוא "ואולם התקנת תקנות לקביעת סוגי האגודות שעליהן חלות הוראות הפרק השני בחלק ד' לפקודת מס הכנסה, לעניין הוראות סעיף 7 לפקודה זו, טעונה הסכמת שר האוצר".

תיקון פקודת האגודות השיתופיות – מס' 9

100. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995¹⁰¹ (בסימן זה – חוק הביטוח הלאומי) –

תיקון חוק הביטוח הלאומי – מס' 186

(1) בסעיף 1 –

(א) אחרי ההגדרה "דמי הסתגלות מיוחדים" יבוא:

"חבר קיבוץ מתחדש" – חבר קיבוץ מתחדש כמשמעותו בסעיף 54 לפקודת מס הכנסה;

(ב) אחרי ההגדרה "פקודת פשיטת הרגל" יבוא:

"קיבוץ מתחדש" – כהגדרתו בסעיף 54 לפקודת מס הכנסה;

"קיבוץ שיתופי" – כהגדרתו בסעיף 54 לפקודת מס הכנסה, לרבות מושב שיתופי או קיבוץ עירוני כהגדרתו בסעיף 61 לאותה פקודה שניתנה לגבי שומתו הוראה לפי אותו סעיף;

(2) בסעיף 3, בכל מקום, המילים "או מושב" – יימחקו;

(3) אחרי סעיף 3 יבוא:

"קיבוץ מתחדש" 3א. (א) לעניין חוק זה רואים חבר אגודה שיתופית שהיא קיבוץ מתחדש, העובד במפעל האגודה או מטעמה, כעובד, ואת האגודה כמעסיקו.

(ב) לעניין חוק זה רואים חבר אגודה שיתופית שהיא קיבוץ מתחדש, שאינו עובד במפעל האגודה או מטעמה, כעובד או כעובד עצמאי או כמי שאינו עובד ואינו עובד עצמאי, לפי העניין.

¹⁰⁰ חוקי א"י, כרך א', עמ' (ע) 336, (א) 360; ס"ח התשע"א, עמ' 683.
¹⁰¹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשע"ז, עמ' 245.

שינוי סיווגו של 3.ב. אגודה שיתופית שהיא קיבוץ שיתופי ובמהלך שנת המס קיבוץ דיווחה למוסד כי שונה סיווגה מקיבוץ שיתופי לקיבוץ מתחדש, או להיפך, יחול השינוי לעניין חוק זה החל משנת המס שלאחר המועד שבו שונה הסיווג.”;

(4) בסעיף 158, בהגדרה “עובד”, במקום “קיבוץ או מושב שיתופי” יבוא “קיבוץ שיתופי או קיבוץ מתחדש” ואחרי “סעיף 3” יבוא “או 3א(א)”;

(5) בסעיף 174 א –

(א) בכותרת השוליים, במקום “אגודה שיתופית” יבוא “קיבוץ שיתופי או קיבוץ מתחדש”;

(ב) אחרי “קיבוץ” יבוא “שיתופי או קיבוץ מתחדש”, המילים “או מושב שיתופי” – יימחקו, ואחרי “3” יבוא “או 3א”;

(6) בסעיף 185 –

(א) בכותרת השוליים, במקום “אגודה שיתופית” יבוא “קיבוץ שיתופי”;

(ב) בסעיף קטן (א), בהגדרה “חבר אגודה שיתופית”, המילים “או מושב” – יימחקו;

(7) אחרי סעיף 185 יבוא:

“גמלה לחבר קיבוץ 185א. (א) בסעיף זה – מתחדש”

“הכנסה חודשית” – סכום ההכנסה החודשית של חבר קיבוץ

מתחדש כפי שחושב לאחורנה לפי סעיף 344א לפני

מועד מתן צו כאמור בסעיף 182(4);

“חבר קיבוץ מתחדש” – מי שהיה חבר קיבוץ מתחדש ביום

מתן צו כאמור בסעיף 182(4), והתקיים בו האמור בסעיף

3א(א).

(ב) על אף הוראות סעיפים 183 ו-184, הגמלה שתשולם לפי

פרק זה לחבר קיבוץ מתחדש, תהיה סכום הכנסתו החודשית

כפול מספר השנים שבהן היה חבר, ועד הסכום המרבי של

הסכום הבסיסי כפול עשר, ובכפוף להוראות סעיף 189(ב).

(ג) הוראות פרק זה, למעט סעיפים 183 ו-184, יחולו על חבר

קיבוץ מתחדש, בשינויים המחויבים”;

(8) בסעיף 238, בהגדרה “עקרת בית”, בסופה יבוא “ובכלל זה אישה כאמור שהיא חברת קיבוץ מתחדש”;

(9) בסעיף 306 –

(א) במקום כותרת השוליים יבוא “תשלום לקיבוץ שיתופי או לקיבוץ מתחדש”;

(ב) בסעיף קטן (א), במקום “חבר קיבוץ או חבר מושב שיתופי” יבוא “חבר קיבוץ

שיתופי או קיבוץ מתחדש” ובמקום “הקיבוץ או המושב השיתופי” יבוא “הקיבוץ

השיתופי או הקיבוץ המתחדש”;

(ג) בסעיף קטן (ב), במקום “בקיבוץ או במושב השיתופי” יבוא “בקיבוץ השיתופי

או בקיבוץ המתחדש” ובמקום “הקיבוץ או המושב השיתופי” יבוא “הקיבוץ

השיתופי או הקיבוץ המתחדש”;

(10) בסעיף 342, אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:

"(1ה) חבר קיבוץ מתחדש שמתקיים בו האמור בסעיף 3א(א), ונוסף על כך הוא עובד כאמור בסעיף 3א(ב), יחולו על הקיבוץ המתחדש הוראות לפי סעיף קטן (ה)3, בשינויים המחויבים, והקיבוץ המתחדש ישלם בעד החבר דמי ביטוח בסכום השווה להפרש שבין דמי הביטוח המתואמים ובין הסכום הכולל של דמי הביטוח שנוכו בעד שכרו של החבר המשתלם בידי מעסיקו האחר בעד אותו חודש";

(11) בסעיף 344 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום פסקה (1) יבוא:

"(1) אם הוא חבר קיבוץ שיתופי כאמור בסעיף 3, יראו כהכנסתו החודשית את צירופם של כל אלה:

(א) שווי השירותים שנותן קיבוץ שיתופי מכוח החברות בו לחבריו ולמי שהחברים היו זכאים בעדם בשנה השוטפת לנקודת זיכוי לפי סעיף 37 לפקודת מס הכנסה או לנקודות קצבה לפי סעיף 40 לאותה פקודה, כשהוא מחולק במספר כלל החברים בקיבוץ השיתופי בסוף אותה שנה; בפסקה זו –

"טובת הנאה" – לרבות בריכה, חדר אוכל, ארוחות, מכבסה, גן ילדים, לימודים, חוגים, רכב, ארנונה, טלפון נייד ונייד;

"שווי דיור" – שווי של 7.5% אחוזים מהסכום כאמור בפסקה (3) להגדרה הסכום הבסיסי, בכל אחד מחודשי השנה בעד כל חבר בקיבוץ השיתופי, כפול מספר חברי הקיבוץ השיתופי בסוף אותה שנה;

"שווי שירותים" – שווי הדיוור, ועלותן לקיבוץ של אספקת המחיה וטובות הנאה אחרות, שהקיבוץ סיפק אותן או שילם בעדן, לחבריו, אף אם מקורן בסכומים פטורים ממס לפי הוראות פקודת מס הכנסה או בסכומים פטורים מדמי ביטוח;

(ב) פחת ציוד צרכני מחולק במספר כלל החברים בקיבוץ השיתופי בסוף אותה שנה; בפסקה זו, "פחת ציוד צרכני" – 90% מהוצאות הפחת על נכסי הקיבוץ השיתופי, הנמצאים, במישרין או בעקיפין, בבעלותו של הקיבוץ השיתופי, או בבעלות משותפת של חבריו, ואשר לא משמשים לצורכי ייצור הכנסה, ואם נעשה בהם שימוש מעורב – הוצאות הפחת על החלק שאינו משמש לייצור הכנסה, והכול למעט נכסים כאמור שייעודם למגורים בלבד;

(ג) סכום שאילו חבר הקיבוץ השיתופי היה עובד אצל מעסיק, המעסיק היה מנכה בשנה השוטפת מהכנסת העבודה שלו לזכות קופת גמל כמשמעותה בסעיף 180, ולעניין זה תהיה הכנסת העבודה הסכום המתקבל לפי פסקת משנה (א) בתוספת סכום הניכוי כאמור;

(ד) סכום שאילו חבר הקיבוץ השיתופי היה עובד אצל מעסיק, המעסיק היה מנכה בשנה השוטפת מהכנסת העבודה שלו לפי דיני מס הכנסה, ולעניין זה תהיה הכנסת העבודה הסכום המתקבל מצירוף הסכומים לפי פסקאות משנה (א) עד (ג), בתוספת סכום הניכוי כאמור";

(ב) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) השר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות נוספות לעניין הכנסתו של חבר קיבוץ שיתופי ואופן חישובה";

(12) אחרי סעיף 344 יבוא:

344א. (א) חבר קיבוץ מתחדש שמתקיים בו האמור בסעיף 34א(א) "חישוב הכנסתו של חבר קיבוץ מתחדש" עובד ויחולו לגביה ההוראות החלות על הכנסת עובד, ואולם לא יראו כהכנסה כאמור סכומים שקיבל החבר מתוך יתרת רווחי הקיבוץ, ולגבי סכומים אלה יחולו הוראות סעיף קטן (ד); שיעור דמי הביטוח של חבר קיבוץ מתחדש כאמור יהיה כאמור בסעיף 337(א)(1), למעט השיעור הנקוב בפרט 6 בלוח י'.

(ב) חבר קיבוץ מתחדש שמתקיים בו האמור בסעיף 34א(ב) יראו כהכנסתו לעניין דמי ביטוח את ההכנסה שהתקבלה מהמקורות המפורטים בסעיף 2 לפקודת מס הכנסה, בהתאם למעמדו כעובד, כעובד עצמאי או כמי שאינו עובד ואינו עובד עצמאי, לפי העניין.

(ג) חבר קיבוץ מתחדש שמשולם לו תשלום מכוח תקנה 2 או 3 לתקנות האגודות השיתופיות (ערבות הדדית בקיבוץ מתחדש), התשס"ו-2005¹⁰², יראו תשלום כאמור כהכנסה מהמקורות הקבועים בסעיף 2(5) לפקודת מס הכנסה; שיעורי דמי הביטוח יהיו קבוע בטור ד' שבלוח י' לעניין ניכוי משכר עובד, למעט השיעור הנקוב בפרט 6 בטור האמור.

(ד) נוסף על הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ג), לחבר קיבוץ מתחדש שחלות לגביו הוראות אותם סעיפים קטנים, כולן או מקצתן, והוא עובד או עובד עצמאי או שחלות עליו הוראות סעיף 34א(א), תיחס הכנסה שנתית בסכום חלקו ביתרת רווחי הקיבוץ המשולמת, ויראו אותה כהכנסה מהמקורות המנויים בסעיף 2(1) לפקודת מס הכנסה, ויחולו על הכנסה זו הוראות סעיף 345.

(ה) נוסף על הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ג), לחבר קיבוץ מתחדש שחלות לגביו הוראות אותם סעיפים קטנים, כולן או מקצתן, הוא אינו עובד ואינו עובד עצמאי, ולא חלות עליו הוראות סעיף 34א(א), תיחס הכנסה שנתית בסכום חלקו ביתרת רווחי הקיבוץ המשולמת, ויראו אותה כהכנסה מהמקורות המפורטים בסעיף 2 לפקודת מס הכנסה, שאינה הכנסה מעבודה כעובד או כעובד עצמאי.

(ו) נוסף על הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ה), לחבר קיבוץ מתחדש שחלות לגביו הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ג), כולן או מקצתן, תיחס הכנסה שנתית בסכום השווה ליתרת רווחי הקיבוץ שלא שולמה, כשהיא מחולקת במספר חברי הקיבוץ המתחדש, ויראו אותה כהכנסה מהמקורות המפורטים בסעיף 2 לפקודת מס הכנסה, שאינה הכנסה מעבודה כעובד

¹⁰² ק"ת התשס"ו, עמ' 190.

או עובד עצמאי; הכנסה לפי סעיף קטן זה, לא תובא בחשבון לעניין מבחני הכנסה לפי פרקים ה', ז', ט', י' ו-יא, לפי סעיפים 310 (ג) ו-387, ולפי הסכם שנערך לפי הוראות סעיף 9.

(ז) על חבר קיבוץ מתחדש שאינו עובד ואינו עובד עצמאי יחולו הוראות סעיף 348.

(ח) בסעיף זה –

“טובת הנאה” – לרבות בכסף, בשווה כסף, במוצר או בשירות;

“יתרת רווחי הקיבוץ” – ההכנסה החייבת של קיבוץ מתחדש, כהגדרתה בסעיף 60א(א) לפקודת מס הכנסה, בשנת מס, בניכוי סך הכנסות חברי הקיבוץ המתחדש ששולמו בגין דמי ביטוח, ובניכוי ההכנסות הפטורות מתשלום דמי ביטוח לפי הוראות חוק זה;

“יתרת רווחי הקיבוץ המשולמת” – הסכום מתוך יתרת רווחי הקיבוץ ששולם בפועל לחברי הקיבוץ בשנת המס;

“יתרת רווחי הקיבוץ שלא שולמה” – יתרת רווחי הקיבוץ בניכוי יתרת רווחי הקיבוץ המשולמת;

“תקציב חבר” – סכומים שקיבל חבר קיבוץ מתחדש או שקיבל קרובו שאינו חבר בשל היותו קרוב, בחודש, בעד עבודתו, ולרבות כל טובת הנאה החייבת במס על פי דין, שניתנה לו על ידי הקיבוץ, למעט טובת הנאה הניתנת על ידי הקיבוץ לכלל חבריו;

“תקציב חבר מגולם” – תקציב חבר בתוספת דמי ביטוח ודמי ביטוח בריאות כמשמעותם בחוק ביטוח בריאות, שהיתה חובה לשלם בעד החבר בשל תקציב החבר ובתוספת סכום המס שהיה עליו לשלם כדי שיוותר לו תקציב חבר, אילו היתה זו הכנסתו היחידה; חישוב תוספת סכום המס, דמי הביטוח ודמי ביטוח בריאות כאמור ייעשה בהתאם להכנסה שהופקה או נצמחה בידי אותו חבר, ושיעורי המס החלים לגביה.”;

(13) אחרי סעיף 355 יבוא:

“חובת דיווח וייחוס תשלומים בקיבוץ מתחדש”
(א) קיבוץ מתחדש יגיש, במועד תשלום דמי הביטוח בעד חבריו, דין וחשבון באופן מקוון כפי שיוורה המוסד, בדבר ההכנסה של כל אחד מחבריו בתקופת התשלום שלגביה מוגש הדין וחשבון.

(ב) הוראות סעיפים 355(א) ו-1(ב) יחולו על קיבוץ מתחדש, בשינויים המחויבים.”;

(14) בסעיף 357, במקום “ו-355(א)1”, (א)2 או (א)1 ו-1(ב) יבוא “355(א)1”, (א)2 או (א)1 ו-1(ב) ו-355א”;

(15) בסעיף 384 א –

(א) בסעיף קטן (א)1, אחרי “בסעיף קטן (א)” יבוא “או (ד)” ואחרי “באותו סעיף” יבוא “קטן”;

(ב) בסעיף קטן (ג), אחרי "בסעיף קטן (א)" יבוא "ו(ד)";

(ג) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) בלי לפגוע בהוראות סעיף 384 ועל אף האמור בכל דין, רשות המסים בישראל תעביר לעובד המוסד שהמינהלה הסמיכה לכך, מידע כמפורט להלן, לצורך קביעת חיובו של אדם בדמי ביטוח או לצורך קביעת זכאותו של אדם לגמלה שמשלם המוסד, שהזכאות לה, שיעורה או אופן חישובה תלויים בהכנסתו:

(1) הכנסותיו של חבר קיבוץ מתחדש כפי שדווחו לרשות המסים בישראל על ידו או על ידי מעסיקו, לרבות על ידי הקיבוץ המתחדש, לפי העניין;

(2) מידע בדבר שומות שנערכו לקיבוץ המתחדש בידי רשות המסים בישראל."

101. (א) תחילתו של סעיף 100 ביום ז' בתמוז התשע"ז (1 ביולי 2017).

סימן ג' – תחילה, תחולה והוראות מעבר

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), תחילתם של ההגדרה "קיבוץ שיתופי" שבסעיף 1 לחוק הביטוח הלאומי ושל סעיף 344(א)(1) לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחם בסעיף 100 לחוק זה, ביום תחילתו של חוק זה; ואולם עד יום ו' בתמוז התשע"ז (30 ביוני 2017), יחולו על קיבוץ שאינו קיבוץ שיתופי כהגדרתו בסעיף 1 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 100 לחוק זה, הוראות סעיף 344(א)(1) לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 100 לחוק זה, כאילו היה קיבוץ שיתופי כאמור.

(ג) חבר קיבוץ מתחדש שהגיע לגיל פרישה והיה זכאי במועד האמור בסעיף קטן (א) לגמלאות לפי פרקים י" או י"א לחוק הביטוח הלאומי, לא יחדל להיות זכאי להן רק בשל שינוי חישוב הכנסתו לפי סעיף 100.

102. המוסד לביטוח לאומי ידווח לוועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת עד יום ט' בתמוז התש"ף (1 ביולי 2020) על השינוי בדמי הביטוח שגבה מאגודות שיתופיות שהן קיבוץ שיתופי או קיבוץ מתחדש בעד חבריהן לעומת דמי הביטוח שגבה כאמור ערב יום תחילתו של חוק זה.

דיווח לכנסת – הוראת שעה

פרק ט': ביטוח לאומי

103. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה–1995¹⁰⁵ (בפרק זה – חוק הביטוח הלאומי) –

תיקון חוק הביטוח הלאומי – מס' 187

(1) בסעיף 32(א), במקום הקטע החל במילים "סכום השווה" עד המילה "אחוזים" יבוא "סכום השווה ל-51.42 אחוזים";

(2) בסעיף 195 –

(א) ההגדרה "בעל ליקוי חמור" – תימחק;

(ב) ההגדרה "זכאי במשך תקופה ממושכת" – תימחק;

(ג) בהגדרה "נכה", בפסקה (3), במקום הקטע החל במילים "המפורט להלן" ועד המילים "45% מהשכר הממוצע" יבוא "60% מהשכר הממוצע לתקופה של 90 ימים רצופים לפחות מהתאריך הקובע";

(3) בסעיף 196 –

(א) בסעיף קטן (ב), במקום הסיפה החל במילה "הקובע", יבוא "הקובע";

¹⁰⁵ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשע"ז, עמ' 287.

- (ב) בסעיף קטן (ג)(1), פסקת משנה (א) – תימחק;
- (4) בסעיף 200(א), במקום "21% מהשכר הממוצע" יבוא "29% מהשכר הממוצע";
- (5) בסעיף 200(ב) –
- (א) בפסקה (1), במקום "17%" יבוא "20.6%";
- (ב) פסקה (2) – תימחק;
- (ג) בפסקה (3), במקום "11.5%" יבוא "16%", במקום "ולא יותר מ-69%" יבוא "ולא יותר מ-79%" ובמקום "33 או 91" יבוא "32(א)1, 33 או 91";
- (ד) אחרי פסקה (3) יבוא:
- "(4) 6.9%, אם נקבעה לו נכות רפואית בשיעור של 40% לפחות ולא יותר מ-49% והיא אינה נכות רפואית כאמור בסיפה של פסקה (3).";
- (6) בסעיף 202 –
- (א) בסעיף קטן (ב)(2) –
- (1) ברישה, במקום "בטור ב" יבוא "בטור ב"; נותרה יתרה לניכוי לאחר שבוצע הניכוי האמור, תנוכה היתרה מתוספת התלויים החלה לגביו";
- (2) בפסקת משנה (א), במקום הסיפה החל במילים "מקצבה חודשית מלאה" יבוא "מקצבה חודשית מלאה; נותרה יתרה לניכוי לאחר שבוצע הניכוי האמור, תנוכה היתרה מתוספת התלויים החלה לגביו";
- (ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), לא תשולם קצבה לפי סעיפים 200 ו-201 למבוטח אם שיעורה נמוך מ-2.68% מהסכום הבסיסי; לעניין זה, תחושב הקצבה שמבוטח זכאי לה, בצירוף תוספת התלויים החלה לגביו, בהתאם להכנסותיו ובהתאם להוראות סעיפים 200, 201 וסעיף זה.";
- (7) בסעיף 207 –
- (א) בסעיף קטן (א), במקום הסיפה החל במילה "צומצמה" יבוא "אין לו הכנסה בפועל מעבודה או ממשלח יד או שהכנסתו כאמור אינה עולה על 60% מהשכר הממוצע";
- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום "אם חל צמצום בהכנסה מעבודה" יבוא "אם הכנסתו כאמור בסעיף קטן (א) אינה עולה על 60% מהשכר הממוצע";
- (8) בסעיף 209(ד)(1), במקום "שחדל להיות נכה" יבוא "שחדלה להשתלם לו קצבה לפי הוראות סעיפים 200 ו-201" ובמקום "ובתוך תקופה שלא עלתה על 36 חודשים רצופים מהיום שבו החלה להשתלם לו הכנסה השוללת פחתה הכנסתו כאמור מההכנסה הקבועה לגביו בפסקה (3) להגדרה "נכה" שבסעיף 195" יבוא "והכנסתו כאמור פחתה מ-60% מהשכר הממוצע";
- (9) בסעיף 214(א), המילים "את שיעור נכותו הרפואית של מי שזכאי לקצבה לפי סימן ז' (להלן – זכאי), וכן" – יימחק, ובמקום "רשאי הזכאי או הנכה" יבוא "רשאי הנכה";
- (10) בסעיף 220א, סעיף קטן (ב) – בטל;
- (11) סימן ז' לפרק ט' – בטל;

(12) בסעיפים 248 ו-257, המילים "יותר מעשר שנים" והמילים "שלמעלה מעשר שנות הביטוח הראשונות" – יימחקו;

(13) בסעיף 310(א), המילים "או קצבת עידוד השתלבות בשוק העבודה" – יימחקו;

(14) במקום סעיף 359 יבוא:

"השגה על קביעת 359. (א) קבע פקיד גבייה ראשי את דמי הביטוח כאמור בסעיפים 347, 357 או 358, תימסר לחייב בתשלום הודעה על כך בדואר רשום.

(ב) השתמש פקיד גבייה ראשי בסמכותו לפי סעיפים 347, 357 או 358, חייב הוא לנמק את החלטתו, בהודעה לפי סעיף קטן (א).

(ג) החייב בתשלום דמי ביטוח בהתאם לקביעה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי להגיש השגה בכתב על הקביעה לפני פקיד גבייה ראשי שמינה המוסד לשם כך בהתאם להוראות סעיף קטן (ד) (בסעיף זה – פקיד השגות).

(ד) המוסד ימנה פקיד השגות שהוא עובד המוסד המשמש כפקיד גבייה ראשי, והוא בעל ניסיון כמפורט להלן בקביעת הסכום המגיע כדמי ביטוח שיש לשלם או בעריכת ביקורת אצל מעסיק בכל הנוגע לתשלום דמי ביטוח:

(1) לעניין מי שהוא רואה חשבון – ניסיון של חמש שנים לפחות;

(2) לעניין מי שאינו רואה חשבון – ניסיון של עשר שנים לפחות.

(ה) השגה כאמור בסעיף קטן (ג) תוגש בתוך 30 ימים מהיום שבו נמסרה לחייב בתשלום הודעה לפי סעיף קטן (א); בהשגה כאמור יפורטו הנימוקים להשגה.

(ו) פקיד השגות רשאי להאריך את המועד להגשת ההשגה.

(ז) פקיד השגות לא ידון בהשגה על קביעת דמי ביטוח שנקבעה על ידו לפי סעיף קטן (א) או בהשגה על קביעה שנקבעה על ידי הממונה עליו.

(ח) פקיד השגות יודיע למשיג על החלטתו בתוך שלושה חודשים מהיום שבו הוגשה ההשגה או מהיום שבו מסר לו מגיש ההשגה את כל המסמכים והפרטים הנדרשים לצורך ההחלטה בהשגה, לפי המאוחזר; פקיד השגות רשאי, מטעמים מיוחדים, להאריך את התקופה האמורה בשלושה חודשים נוספים.

(ט) התקבלה ההשגה, תתוקן קביעת דמי הביטוח בהתאם ותומצא למשיג הודעה על דמי הביטוח שעליו לשלם.

(י) נדחתה ההשגה או התקבלה באופן חלקי, יקבע פקיד השגות את דמי הביטוח שעל המשיג לשלם ותומצא על כך הודעה למשיג בדואר רשום.

(יא) המשיג רשאי להגיש תובענה על קביעה כאמור בסעיף קטן (י) לפני בית הדין האזורי לעבודה.;

(15) בסעיף 364(ג), במקום "367" יבוא "367 עד 367ג";

(16) אחרי סעיף 367 יבוא:

(1) היה לחבר בני אדם חוב דמי ביטוח והתפרק או העביר את נכסיו בלא תמורה או בתמורה חלקית, בלי שנותרו לו אמצעים בישראל לסילוק החוב האמור ניתן לגבות את חוב דמי הביטוח שהחבר חייב בו ממי שקיבל את הנכסים בנסיבות כאמור.

א.367 (א) גביית חוב דמי ביטוח בנסיבות מיוחדות

(2) היה לחבר בני אדם חוב דמי ביטוח סופי והוא העביר את פעילותו לחבר בני אדם אחר, שיש בו, במישרין או בעקיפין, אותם בעלי שליטה או קרוביהם (בפסקה זו – החבר האחר), בלא תמורה או בתמורה חלקית, בלי שנותרו לו אמצעים בישראל לסילוק החוב האמור, ניתן לגבות את חוב דמי הביטוח שהחבר חייב בו מהחבר האחר.

(3) בלי לגרוע מהוראות פסקאות (1) ו-(2), היה לחבר בני אדם חוב דמי ביטוח סופי והוא התפרק או הפסיק את פעילותו בלי ששילם את חוב דמי הביטוח האמור, יראו את הנכסים שהיו לחבר כאילו הועברו לבעלי השליטה בו בלא תמורה, וניתן לגבות מהם את חוב דמי הביטוח, אלא אם כן הוכח אחרת להנחת דעתו של פקיד גבייה ראשי.

(ב) היה לעובד עצמאי או למעסיק שאינו חבר בני אדם (בסעיף זה – יחיד) חוב דמי ביטוח סופי והוא העביר את נכסיו, בלא תמורה או בתמורה חלקית, לקרובו או לחברה שהוא בעל שליטה בה, בלי שנותרו לו אמצעים בישראל לסילוק החוב האמור ניתן לגבות את חוב דמי הביטוח שהוא חייב בו ממי שקיבל את הנכסים בנסיבות כאמור, כל עוד לא עברו שלוש שנים מתום שנת המס שבה היה חוב דמי הביטוח לסופי או שבה הועברו הנכסים, לפי המאוחר.

(ג) לא יגבו ממי שקיבל את הנכסים או הפעילות לפי סעיף קטן (א) או (ב), יותר משווי הנכסים או הפעילות שקיבל בלא תמורה או מההפרש שבין התמורה החלקית ששילם לבין שווי הנכסים או הפעילות.

(ד) הורשע מנהל בחבר בני אדם, שהוא בעל שליטה באותו חבר, בשל אִתְשֵׁלוֹם דמי ביטוח בעד עובדו, לפי סעיף 398(ג) ו-(ה), ולא ניתן עוד לערער על הרשעתו, ניתן לגבות ממנו את דמי הביטוח שניכח מהעובד ולא העבירם לפקיד הגבייה.

(ה) על גביית סכומים לפי סעיף זה תחול פקודת המסים (גבייה), בהתאם להוראות סעיף 367.

(ו) על החלטה לגבות חוב דמי ביטוח לפי סעיף זה ניתן להשיג לפני המנהל בתוך 21 ימים מיום שנמסרה הודעה עליה; על החלטת המנהל ניתן לערער לפני בית הדין האזורי לעבודה בתוך 30 ימים מיום שנמסרה ההחלטה.

(ז) בסעיף זה –

”בעל שליטה” – כהגדרתו בסעיף 119א לפקודת מס הכנסה;

”חבר בני אדם” – כהגדרתו בסעיף 1 לפקודת מס הכנסה;

”חוב דמי ביטוח” – למעט חוב מקדמות בשל השנה השוטפת, כמשמעותם בסעיף 345;

”חוב דמי ביטוח סופי” – חוב דמי ביטוח שחלפו לגביו 30 ימים מהמועד האחרון להגשת השגה כאמור בסעיף 359 ושהשגה לא הוגשה במועד, או חוב דמי ביטוח שהוגשה לגביו השגה כאמור שנדחתה;

”המנהל” – עובד המוסד שהמנהלה הסמיכה לעניין דיון בהשגה לפי סעיף זה ובלבד שמתקיים בו אחד מאלה:

(1) הוא עורך דין או רואה חשבון;

(2) הוא בעל תואר ראשון לפחות במשפטים או בראיית

חשבון ממוסד מוכר להשכלה גבוהה כמשמעותו בחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי”ח-1958, וכן בעל ניסיון של חמש שנים לפחות כפקיד גבייה;

”קרוב” – כהגדרתו בסעיף 88 לפקודת מס הכנסה.

367ב. לשם אכיפת תשלום דמי ביטוח לפי הוראות סעיף 367(א).

עיקול רכב

רשאי פקיד גבייה ראשי לעקל, בהתאם להוראות סעיף 5(1) לפקודת המסים (גבייה), גם רכב של חייב בתשלום דמי ביטוח (בסעיף זה – החייב) החונה ברשות הרבים, ובלבד שמתקיים אחד מאלה, לפי העניין:

(1) הרכב חונה סמוך לחצריו של החייב;

(2) אם הרכב אינו חונה סמוך לחצריו של החייב – מתקיימים תנאים אלה:

(א) לעיקול קדם עיקול ברישום של הרכב במשרד הרישוי והומצאה לחייב הודעה על כך; לעניין המצאה כאמור יחולו הוראות סעיף 12ב לפקודת המסים (גבייה);

(ב) פקיד הגבייה עשה מאמץ ממשי, סמוך לפני העיקול, להודיע לחייב, ואם הוא חבר בני אדם כהגדרתו בסעיף 1 לפקודת מס הכנסה – למי שנוהג דרך קבע ברכב, לבא כוחו של החייב או למשרד הרשום של חבר בני האדם, על הכוונה לעקל את הרכב;

(ג) הרכב אינו רשום כרכב של נכה על פי הרישום במשרד הרישוי.

ערב לתשלום חוב דמי ביטוח 367.ג. (א) נתן ערב, שהוא בעל שליטה בחברה החייבת בתשלום דמי ביטוח, לפקיד הגבייה ערובה על דרך של מתן ערבות להבטחת תשלום חוב דמי הביטוח שהחברה חייבת לשלם, כתנאי לעריכת הסכם תשלומים בהתאם לסעיף 368, רשאי פקיד הגבייה לאכוף את מילוי הערבות לפי פקודת המסים (גבייה) או באמצעות בית המשפט המוסמך לכך; ואולם לא יינקטו הליכים לפי פקודת המסים (גבייה), אלא אם כן התקיימו כל אלה:

- (1) פקיד הגבייה רשאי לגבות את החוב מאת החייב בתשלום דמי ביטוח, לפי סעיף 367;
 - (2) אין מניעה לדרוש את קיום החוב מהערב לפי הוראות חוק הערבות, התשכ"ז-1967¹⁰⁴;
 - (3) הוסבר לערב בעל פה ובכתב, בטופס שקבע המוסד והערב חתם עליו, כי מילוי הערבות ייאכף בדרך זו.
- (ב) בסעיף זה, "שליטה" – כהגדרתה בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968¹⁰⁵;

(17) בסעיף 369 –

- (א) בסעיף קטן (א), במקום "לא נרשם מעביד" יבוא "לא נרשם מעסיק", במקום "המוסד לתבוע מהמעביד סכום" יבוא "פקיד גבייה ראשי, בכיה שהמינהלה הסמיכה לעניין סעיף זה (בסעיף זה – פקיד גבייה ראשי) לחייב את המעסיק בסכום", ובסופו יבוא "הסכום המרבי שרשאי פקיד גבייה ראשי לחייב בו את המעסיק לפי סעיף זה, יהיה כמפורט בטור ב' ללוח י"א בהתאם לתקופה שחלפה מהמועד שנקבע לתשלום דמי הביטוח לפי סעיף 353 או מהמועד שהיה עליו להירשם לפי סעיף 379, לפי העניין, כמפורט בטור א' ללוח האמור";
- (ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(1א) היה המקרה המוזכר לגמלה מקרה שלגביו היתה למוסד זכות תביעה כאמור בסעיף 328, לא יחולו הוראות סעיף זה אלא לגבי החלק מהסכום שלא נגבה לפי סעיף 328 לאחר שהמוסד מיצה את זכותו לתביעה לפי הסעיף האמור, והמוסד יהיה רשאי לנקוט בפעולה לפי סעיף זה ממועד ההחלטה בהליך שנקט לפי סעיף 328.

(2א) היה בכוונת פקיד גבייה ראשי לחייב מעסיק לפי סעיף קטן (א), ישלח לו בדואר רשום הודעה על כוונת חיוב, ויפרט בה את תקופת אי-הירישום או אי-התשלום, את סכום החיוב והמועד לתשלום, ואת זכות המעסיק לטעון את טענותיו בכתב לפני פקיד גבייה ראשי";

(ג) במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) קיבל מעסיק הודעה על כוונת חיוב רשאי הוא לטעון את טענותיו בכתב לפני פקיד גבייה ראשי, לעניין הכוונה לחייבו ולעניין סכומו, בתוך 45 ימים ממועד מסירת ההודעה.

¹⁰⁴ ס"ח התשכ"ז, עמ' 46.

¹⁰⁵ ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.

(1ג) פקיד גבייה ראשי יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטענו לפי סעיף קטן (ג), אם לחייב את המעסיק לפי סעיף זה ולקבוע את סכום החיוב, ואם מצא כי היה לעובד בתקופה שעל פיה מחושבת הגמלה או נקבעת הזכאות לה, יותר ממעסיק אחד שלא נרשם או פיגר בתשלום דמי הביטוח בעדו יחולק סכום החיוב ביניהם בהתאם למשך הפיגור.

(2ג) החליט פקיד גבייה ראשי לחייב את המעסיק לפי סעיף זה ימסור לו דרישת תשלום שבה יציין את סכום החיוב ואת המועד לתשלומו ויפרט את נימוקי החלטתו; החליט פקיד גבייה ראשי שלא לחייב מעסיק כאמור ימסור לו על כך הודעה בכתב.

(3ג) לא טען המעסיק את טענותיו לפי הוראות סעיף קטן (ג) בתוך 45 ימים ממועד שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב, יראו הודעה זו כדרישת תשלום שנמסרה למעסיק במועד האמור.

(4ג) מעסיק ישלם את סכום החיוב בתוך 30 ימים מיום שנמסרה לו דרישת תשלום כאמור בסעיף קטן (2ג) או (3ג), לפי העניין; לא שולם החיוב במועד, ייוספו עליו לתקופת הפיגור הפרשי הצמדה כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961¹⁰⁶, עד לתשלומו;

(ד) בסעיף קטן (ד), במקום "נתבע מעביד" יבוא "חויב מעסיק";

(ה) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ה) על גביית חיוב לפי סעיף זה יחולו הוראות פקודת המסים (גבייה).";

(18) סעיף 372 – בטל;

(19) בסעיף 391(א) –

(א) בפסקה (2)(א), במקום "נגד כל אדם שנתבע לשלם דמי ביטוח או לפי סעיף 369 נגד מעביד" יבוא "או נגד כל אדם שנתבע לשלם דמי ביטוח";

(ב) אחרי פסקה (8) יבוא:

"(9) של אדם הרואה את עצמו נפגע עקב החלטה של פקיד גבייה ראשי לפי סעיף 369";

(20) בסעיף 397(א), המילים "נגד מעביד" – יימחקו;

(21) במקום לוח ח'1 יבוא:

"לוח ח'1"

(סעיף 202)

שיעורי הניכוי מקצבה חודשית מלאה

טור ב' שיעור הניכוי מהקצבה באחוזים	טור א' חלקי ההכנסה
0	חלק ההכנסה שעד 29% מהשכר הממוצע
30	חלק ההכנסה שמעל 29% ועד 68% מהשכר הממוצע
40	חלק ההכנסה שמעל 68% ועד 93% מהשכר הממוצע
60";	חלק ההכנסה שמעל 93% מהשכר הממוצע

¹⁰⁶ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

"לוח י"א"

(סעיף 369)

פרט	טור א' תקופת ההפרה	טור ב' הסכום המרבי לחיוב
1.	אירייושום או אי־תשלום לתקופה של 30 ימים ואינה עולה על 6 חודשים	עד חמש פעמים השכר הממוצע כמשמעותו בסעיף 2(ב), ולא יותר מסכום השווה לגמלאות בכסף ששילם המוסד לעובד או שהוא עתיד לשלמן
2.	אירייושום או אי־תשלום לתקופה של 6 חודשים ואינה עולה על 12 חודשים	עד עשר פעמים השכר הממוצע כמשמעותו בסעיף 2(ב), ולא יותר מסכום השווה לגמלאות בכסף ששילם המוסד לעובד או שהוא עתיד לשלמן
3.	אירייושום או אי־תשלום לתקופה של 12 חודשים	עד עשרים פעמים השכר הממוצע כמשמעותו בסעיף 2(ב), ולא יותר מסכום השווה לגמלאות בכסף ששילם המוסד לעובד או שהוא עתיד לשלמן.

104. (א) תחילתו של סעיף 32(א) לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 103(1) לחוק זה, ביום ד' בטבת התש"ף (1 בינואר 2020).

(ב) תחילתם של סעיפים 248 ו־257 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחם בסעיף 103(12) לחוק זה, ביום ד' בטבת התש"ף (1 בינואר 2020) והם יחולו על גמלה המשתלמת מיום זה ואילך.

(ג) הוראות סעיפים 195, 196, 200, 200א, 202, 207, 209, 214, 220א, 310(א) ולוח ח'1 לחוק הביטוח הלאומי, וביטול סימן ז' לפרק ט' לחוק האמור, כנוסחם בסעיף 103(2) עד 111(1), ו־21 לחוק זה, יחולו על גמלת נכות וקצבה חודשית נוספת המשתלמות בעד תקופה שמיום תחילתו של חוק זה ואילך.

(ד) סעיף 359 לחוק הביטוח הלאומי כנוסחו בסעיף 103(14) לחוק זה, וביטול סעיף 372 לחוק הביטוח הלאומי כנוסחו בסעיף 103(18) לחוק זה, יחולו על קביעת דמי ביטוח שהודעה עליה נמסרה לחייב לפי סעיף 359 האמור. ביום תחילתו של חוק זה ואילך.

(ה) סעיף 364 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 103(15) לחוק זה, יחול על קנס ותוספת שנקבעו ביום תחילתו של חוק זה ואילך.

(ו) סעיף 367 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 103(16) לחוק זה, יחולו על חוב דמי ביטוח שנוצר ביום תחילתו של חוק זה ואילך.

(ז) תחילתם של סעיף 369 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 103(17) לחוק זה ושל לוח י"א לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 103(22) לחוק זה, ביום ז' בתמוז התשע"ז (1 ביולי 2017), והם יחולו על מקרה המוכה לגמלה שקרה במועד זה ואילך.

105. (א) על אף האמור בסעיפים 195, 196, 200, 200א, 202, 207, 209, 214 ו־220 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחם בסעיף 103(2) עד 103(10) לחוק זה, תשלומים ראשוניים לפי סעיפים אלה, בעד התקופה שמיום תחילתו של חוק זה (בסעיף זה – יום התחילה) עד תום שישה חודשים מיום התחילה, ישולמו בתום ששת החודשים כאמור.

חוק הביטוח
הלאומי – הוראת
מעבר

(ב) מי שהשתלמה לו גמלה לפי חוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980 (בסעיף זה – גמלת הבטחת הכנסה), ערב תקופת הוראת המעבר או במהלכה ובשל השינוי שחל בתוספת הוותק המשתלמת לו לפי הוראות סעיפים 248 ו-257 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחם בסעיפים 103(12) ו-106 לחוק זה, הפסיקה להשתלם לו גמלת הבטחת הכנסה באותה תקופה, יוסיף להיות זכאי להטבות הניתנות לפי כל דין וכן להטבות הניתנות על ידי גוף ציבורי לפי הסכם או נוהג למי שמשלמת לו גמלת הבטחת הכנסה; לעניין זה –

"גוף ציבורי" – הממשלה, הסוכנות היהודית לארץ ישראל וכן גוף נתמך או גוף מתוקצב כהגדרתם בסעיף 32 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985¹⁰⁷;

"תקופת הוראת המעבר" – התקופה החל מיום התחילה עד המועד הקבוע בסעיף 104(ב).

(ג) מי שהשתלמה לו קצבת זקנה לנכה לפי סעיף 251 לחוק הביטוח הלאומי (להלן – קצבת זקנה לנכה), ערב תקופת הוראת המעבר כהגדרתה בסעיף קטן (ב) או במהלכה ובשל השינוי שחל בתוספת הוותק המשתלמת לו לפי הוראות סעיפים 248 ו-257 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחם בסעיפים 103(12) ו-106 לחוק זה, הפסיקה להשתלם לו קצבת זקנה לנכה באותה תקופה, יוסיף להיות זכאי להטבות הניתנות לאזרח ותיק שמקבל קצבת זקנה לנכה לפי סעיף 13א(1) לחוק האזרחים הוותיקים, התש"ן-1989¹⁰⁸.

(ד) (1) נמסרה לחייב, לפני יום התחילה, הודעה על קביעת דמי ביטוח כאמור בסעיף 359 לחוק הביטוח הלאומי כנוסחו ערב יום התחילה, ועד יום התחילה טרם חלף המועד להגשת ערר לפני ועדת השומה בהתאם להוראות אותו סעיף וטרם הוגש ערר כאמור, יחולו על הקביעה, בשינויים המחויבים, הוראות סעיף 359 לחוק הביטוח הלאומי כנוסחו בסעיף 103(14) לחוק זה לעניין הגשת השגה, וכן ביטול סעיף 372 לחוק הביטוח הלאומי כנוסחו בסעיף 103(18) לחוק זה.

(2) ערר על קביעת דמי ביטוח שהיה תלוי ועומד ערב יום התחילה לפני ועדת שומה לפי סעיף 372 לחוק הביטוח הלאומי כנוסחו ערב יום התחילה וטרם הוחל בו בשמיעת טענות הצדדים, יועבר לפקיד השגות לפי הוראות סעיף 359 לחוק הביטוח הלאומי כנוסחו בסעיף 103(14) לחוק זה; החלה ועדת השומה בשמיעת טענות הצדדים, תמשיך ועדת השומה לדון בערר לפי הוראות סעיפים 359 ו-372 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו ערב יום התחילה.

106. (א) בתקופה שמיום תחילתו של חוק זה עד יום י"ג בטבת התשע"ח (31 בדצמבר 2017), יקראו את סעיפים 248 ו-257 לחוק הביטוח הלאומי, לגבי גמלה המשתלמת בעד אותה תקופה, כך שבכל מקום, במקום "מעשר" יבוא "מתשע".

(ב) בתקופה שמיום י"ד בטבת התשע"ח (1 בינואר 2018) עד יום כ"ג בטבת התשע"ט (31 בדצמבר 2018), יקראו את סעיפים 248 ו-257 לחוק הביטוח הלאומי, לגבי גמלה המשתלמת בעד אותה תקופה, כך שבכל מקום, במקום "מעשר" יבוא "משמונה".

(ג) בתקופה שמיום כ"ד בטבת התשע"ט (1 בינואר 2019) עד יום ג' בטבת התש"ף (31 בדצמבר 2019), יקראו את סעיפים 248 ו-257 לחוק הביטוח הלאומי לגבי גמלה המשתלמת בעד אותה תקופה, כך שבכל מקום, במקום "מעשר" יבוא "מארבע".

(ד) הוראות סעיפים 367 ו-367ג לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחם בסעיף 103(16) לחוק זה, יעמדו בתוקפן שלוש שנים מיום תחילתו של חוק זה; שר העבודה הרווחה והשירותים החברתיים, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי, בצו, להאריך את תוקפם של הסעיפים האמורים לתקופה אחת נוספת של שלוש שנים.

חוק הביטוח
הלאומי –
הוראות שעה

¹⁰⁷ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

¹⁰⁸ ס"ח התש"ן, עמ' 26.

107. המוסד לביטוח לאומי ידווח לוועדת העבודה והבריאות של הכנסת, בתום שנתיים מיום תחילתו של חוק זה, על יישום הוראות סעיפים 367א עד 367ג, כנוסחם בסעיף 103(16) לחוק זה, ובכלל זה על הליכים שנפתחו וננקטו עד למועד הדיווח וסכומים שגבה המוסד לביטוח לאומי תוך שימוש בהליכים כאמור.

תיקון חוק הבטחת
הכנסה – מס' 47

108. בחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980¹⁰⁹ (בפרק זה – חוק הבטחת הכנסה) –

(1) בסעיף 5(א)(1), במקום "הענין, כשהם מוגדלים ב-7% יבוא "העניין";

(2) בסעיף 12ב –

(א) בסעיף קטן (א)(1), במקום "ל-20% יבוא "ל-21.5% ובמקום "ל-24% יבוא "ל-25.5%";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "ל-20% יבוא "ל-21.5% ובמקום "ל-24% יבוא "ל-25.5%";

(3) בתוספת השנייה, במקום טור א' יבוא:

"טור א'

מי שהגיע לגיל הפרישה ומי שמקבל קצבת זקנה, שאירים או תלויים לפי חוק הביטוח

אם טרם מלאו לו 70 שנים	אם מלאו לו 70 שנים וטרם מלאו לו 80 שנים	אם מלאו לו 80 שנים
36.77%	37.13%	37.49%
58.12%	58.68%	59.25%
68.92%	69.48%	70.06%
79.72%	80.30%	80.86%
63.46% פחות הסכום הבסיסי לילד	64.03% פחות הסכום הבסיסי לילד	64.60% פחות הסכום הבסיסי לילד
74.26% פחות הסכום הבסיסי לילד	74.83% פחות הסכום הבסיסי לילד	75.40% פחות הסכום הבסיסי לילד
63.46% פחות הסכום הבסיסי לילד	64.03% פחות הסכום הבסיסי לילד	64.60% פחות הסכום הבסיסי לילד
74.26% פחות הסכום הבסיסי לילד	74.83% פחות הסכום הבסיסי לילד	75.40% פחות הסכום הבסיסי לילד.

חוק הבטחת
הכנסה – תחילה
ותחולה

109. תחילתו של טור א' לתוספת השנייה לחוק הבטחת הכנסה, כנוסחו בסעיף 108(3) לחוק זה, ביום י"ד בטבת התשע"ח (1 בינואר 2018), והוא יחול על גמלה המשתלמת בעד תקופה שמהיום האמור ואילך.

חוק הבטחת
הכנסה – הוראת
שעה ותחולה

110. (א) בתקופה שמיום תחילתו של חוק זה עד יום י"ג בטבת התשע"ח (31 בדצמבר 2017) (בסעיף זה – תקופת הוראת השעה) יקראו את טור א' בתוספת השנייה לחוק הבטחת הכנסה כך:

¹⁰⁹ ס"ח התשמ"א, עמ' 30; התשע"ו, עמ' 1155.

טור א'

מי שהגיע לגיל הפרישה ומי שמקבל קצבת זקנה, שאירים או תלויים לפי חוק הביטוח

אם טרם מלאו לו 70 שנים	אם מלאו לו 70 שנים וטרם מלאו לו 80 שנים	אם מלאו לו 80 שנים
35.99%	36.31%	37.13%
56.87%	57.38%	58.68%
67.67%	68.18%	69.50%
78.47%	78.99%	80.30%
62.21% פחות הסכום הבסיסי לילד	62.72% פחות הסכום הבסיסי לילד	64.04% פחות הסכום הבסיסי לילד
73.01% פחות הסכום הבסיסי לילד	73.52% פחות הסכום הבסיסי לילד	74.84% פחות הסכום הבסיסי לילד
62.21% פחות הסכום הבסיסי לילד	62.72% פחות הסכום הבסיסי לילד	64.04% פחות הסכום הבסיסי לילד
73.01% פחות הסכום הבסיסי לילד	73.52% פחות הסכום הבסיסי לילד	74.84% פחות הסכום הבסיסי לילד.

(ב) טור א' לתוספת השנייה לחוק הבטחת הכנסה, בנוסחו בסעיף קטן (א), יחול על גמלה המשתלמת בעד תקופת הוראת השעה.

111. בחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2015 ו-2016), התשע"ו-2015¹¹⁰, בסעיף 32, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

תיקון חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2015 ו-2016) – מס' 3

"(ב) בתקופה שמיום ג' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017) עד יום י"ג בטבת התשע"ח (31 בדצמבר 2017), יקראו את סעיף 32(א) לחוק הביטוח הלאומי כך שבמקום הקטע החל במילים "סכום השווה" עד המילה "אחוזים" יבוא "סכום השווה ל-50.06 אחוזים.

(ב1) בתקופה שמיום י"ד בטבת התשע"ח (1 בינואר 2018) עד יום כ"ג בטבת התשע"ט (31 בדצמבר 2018), יקראו את סעיף 32(א) לחוק הביטוח הלאומי כך שבמקום הקטע החל במילים "סכום השווה" עד המילה "אחוזים" יבוא "סכום השווה ל-50.42 אחוזים.

(ב2) בתקופה שמיום כ"ד בטבת התשע"ט (1 בינואר 2019) עד יום ג' בטבת התש"ף (31 בדצמבר 2019), יקראו את סעיף 32(א) לחוק הביטוח הלאומי כך שבמקום הקטע החל במילים "סכום השווה" עד המילה "אחוזים" יבוא "סכום השווה ל-53.05 אחוזים".

פרק י': דחיית גיל הפרישה לנשים

112. בחוק גיל פרישה, התשס"ד-2004¹¹¹ –

(1) בסעיף 6(3), במקום "ינואר 1955" יבוא "אוגוסט 1955";

(2) בסעיף 9 –

תיקון חוק גיל פרישה – מס' 5

¹¹⁰ ס"ח התשע"ו, עמ' 219; התשע"ז, עמ' 34.
¹¹¹ ס"ח התשס"ד, עמ' 46; התשע"ה, עמ' 605.

- (א) בסעיף קטן (ב), במקום "כ"ז באלול התשע"ו (30 בספטמבר 2016)" יבוא "ד' באייר התשע"ז (30 באפריל 2017)";
- (ב) בסעיף קטן (ג), במקום "ב' בטבת התשע"ז (31 בדצמבר 2016)" יבוא "ח' באב התשע"ז (31 ביולי 2017)".
- (3) בתוספת, בחלק ב' –

- (א) במקום "עד דצמבר 1954" יבוא "עד יולי 1955";
- (ב) במקום הקטע החל במילים:

"ינואר עד אוגוסט 1955 62 ו-4 חודשים"
עד המילים:

"מאי 1958 ואילך 64"
יבוא:

"אוגוסט 1955 עד מרס 1956 62 ו-4 חודשים	אפריל 1956 עד נובמבר 1956 62 ו-8 חודשים
דצמבר 1956 עד יולי 1957 63	אוגוסט 1957 עד מרס 1958 63 ו-4 חודשים
אפריל 1958 עד נובמבר 1958 63 ו-8 חודשים	דצמבר 1958 ואילך 64."

113. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995¹¹², בלוח א' –

- (1) בחלק א', תחת הכותרת "לאישה" –

- (א) במקום "עד דצמבר 1954" יבוא "עד יולי 1955";
- (ב) במקום הקטע החל במילים:

"ינואר עד אוגוסט 1955 62 ו-4 חודשים"
עד המילים:

"מאי 1958 ואילך 64"
יבוא:

"אוגוסט 1955 עד מרס 1956 62 ו-4 חודשים	אפריל 1956 עד נובמבר 1956 62 ו-8 חודשים
דצמבר 1956 עד יולי 1957 63	אוגוסט 1957 עד מרס 1958 63 ו-4 חודשים
אפריל 1958 עד נובמבר 1958 63 ו-8 חודשים	דצמבר 1958 ואילך 64."

- (2) בחלק ה' –

- (א) במקום "עד דצמבר 1954" יבוא "עד יולי 1955";

תיקון חוק הביטוח
הלאומי – מס' 188

¹¹² ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשע"ז, עמ' 292.

(ב) במקום הקטע החל במילים:

”ינואר עד אוגוסט 1955
עד המילים:

”מאי 1958 ואילך
יבוא:

”אוגוסט 1955 עד מרס 1956
אפריל 1956 עד נובמבר 1956

”דצמבר 1956 עד יולי 1957
אוגוסט 1957 עד מרס 1958

”אפריל 1958 עד נובמבר 1958
דצמבר 1958 ואילך

”59
”59

פרק י"א: הגבלת שוק ההימורים

114. בחוק להסדר ההימורים בספורט, התשכ"ז-1967¹¹⁵ (בפרק זה – החוק להסדר ההימורים בספורט) –

תיקון חוק להסדר
ההימורים בספורט
מס' 8

(1) בסעיף 7, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

”(ג) בלי לגרוע מהאמור בסעיף זה ובסעיפים 8 ו-9, שר האוצר רשאי לאשר השתתפות מתקציב המדינה בתקציבה של המועצה.”;

(2) אחרי סעיף 9 יבוא:

”העברת יתרת
מזומנים למדינה
א.9. (א) בכל אחד מהמועדים המפורטים להלן תעביר המועצה למדינה סכום של 300 מיליון שקלים חדשים מתוך כספי יתרות המזומנים שהצטברו עד לשנת 2016:

(1) ביום ג' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017);

(2) ביום י"ד בטבת התשע"ח (1 בינואר 2018).

(ב) ככל שיתרות המזומנים יפחתו מ-250 מיליון שקלים חדשים (בסעיף קטן זה – הסכום המזערי), תעביר המדינה למועצה לא יאוחר מ-60 ימים מהמועד שבו פחתו יתרות המזומנים כאמור, את ההפרש שבין יתרות המזומנים לסכום המזערי, ולא יותר מהסכום שהעבירה המועצה למדינה בפועל לפי סעיף קטן (א).

(ג) בסעיף זה, "יתרות המזומנים" – סך הסכומים שהמועצה הקצתה לחלוקה כתמיכה בהקמה ובשדרוג של מיתקני ספורט כאמור בסעיף 9(ב) ו-6(1) אך טרם הועברו בפועל למקבלי התמיכה.

¹¹⁵ ס"ח התשכ"ז, עמ' 142; התשע"ד, עמ' 410.

פרק י"ב: מס ריבוי דירות

סימן א': פרשנות

הגדרות

115. בפרק זה –

"איגוד מעטים" – איגוד שאין לציבור עניין ממשי בו, שחמישה בני אדם או פחות מזה, ביחד, שולטים שליטה ישירה או עקיפה בענייניו, או יכולים לשלוט, או זכאים לרכוש שליטה כאמור, ובפרט – אך בלי לגרוע מן הכלל האמור – כשהם, ביחד, מחזיקים ברוב הזכויות באיגוד; לעניין זה, ייחשבו לאדם אחד אדם וקרובו, אדם ובא כוחו, וכן שותפים בשותפות רשומה לפי פקודת השותפויות [נוסח חדש], התשל"ה-1975¹¹⁴;

"ארנונה" – ארנונה כללית כמשמעותה בסעיף 8 לחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג-1992¹¹⁵;

"בעל" או "בעלות", לעניין דירת מגורים – מי שיש לו זכות במקרקעין בדירת מגורים; ואולם לעניין דירת מגורים הנמצאת באזור כהגדרתו בסעיף 16א(א) לחוק מיסוי מקרקעין – ובלבד שהוא אזרח ישראל כהגדרתו באותו סעיף;

"דירה חייבת" – דירת מגורים שחייב במס נדרש לשלם בעדה מס ריבוי דירות;

"דירת מגורים" – דירה או חלק ממנה, שבנייתה הושלמה, הנמצאת בישראל או באזור כהגדרתו בסעיף 16א(א) לחוק מיסוי מקרקעין, והיא מיועדת למגורים לפי טיבה או לפי התכנית החלה עליה לפי חוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965¹¹⁶, או משמשת למגורים;

"זכות" באיגוד – כל אחת מאלה: הזכות לקבלת נכסי האיגוד בעת פירוקו, או הזכות לקבל רווחים;

"החברה הממשלתית לדיוור ולהשכרה" – דירה להשכיר – החברה הממשלתית לדיוור ולהשכרה בע"מ, שהוקמה מכוח החלטת הממשלה מס' 770 מיום ה' בחשוון התשע"ד (9 באוקטובר 2013);

"חוק מיסוי מקרקעין" – חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963¹¹⁷;

"חייב במס" – יחיד שהוא בעלים של מספר דירות מגורים ששיעור הבעלות שלו בהן הוא 249% או יותר;

"מדד מחירי הדירות" – מדד מחירי הדירות שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה; "מס", "מס ריבוי דירות" – מס המוטל לפי פרק זה;

"הפקודה" – פקודת מס הכנסה¹¹⁸;

"שומה" – שומה מותנית לפי סעיף 121א(א), שומת המנהל לפי סעיף 126 ושומה לפי מיטב השפיטה בהעדר שומה עצמית לפי סעיף 127;

"שטח הדירה" – שטח הנכס שעל בסיסו נעשה החיוב בארנונה של השנה שקדמה לשנת המס או שטח הדירה שמופיע באישור זכויות או בהיתר הבנייה, לפי בחירת הנישום; "שנת המס" – תקופה של שנים עשר חודשים רצופים, שתחילתה ב־1 בינואר.

116. לכל מונח בפרק זה תהיה המשמעות הנודעת לו בחוק מיסוי מקרקעין, אלא אם כן נקבע במפורש אחרת.

¹¹⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 28, עמ' 459.

¹¹⁵ ס"ח התשנ"ג, עמ' 10.

¹¹⁶ ס"ח התשכ"ה, עמ' 307.

¹¹⁷ ס"ח התשכ"ג, עמ' 156.

¹¹⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

סימן ב': מס ריבוי דירות

מס ריבוי דירות

117. (א) חייב במס ישלם, בכל שנת מס, מס ריבוי דירות בסכום שנקבע לפי הוראות סעיף 118 (בסימן זה – המס השנתי), בעד כל דירת מגורים שהיתה בבעלותו בכל שנת המס, למעט שתי דירות מגורים, לפי בחירתו.

(ב) חל שינוי במהלך שנת המס במספר דירות המגורים שבבעלות חייב במס או בשיעור בעלותו באחת או יותר מהן, או הפך יחיד להיות חייב במס במהלך שנת המס, יחולו ההוראות האלה לעניין חישוב סכום המס לאותה שנת מס, לפי העניין:

(1) מי שהפך להיות בעלים של דירת מגורים נוספת במהלך שנת המס, ישלם חלק יחסי מהמס השנתי, על דירת המגורים הנוספת או על דירת מגורים אחרת בבעלותו שיבחר בה, כיחס מספר הימים שהיה בעלים של דירת המגורים הנוספת באותה שנת מס, ל-365;

(2) חייב במס שהפסיק להיות בעלים של דירת מגורים במהלך שנת המס (בפסקה זו – הדירה הנגרעת), ישלם חלק יחסי מהמס השנתי על דירה חייבת שיבחר בה, כיחס מספר הימים שהיה בעלים של הדירה הנגרעת באותה שנת מס, ל-365;

(3) חייב במס שחל שינוי בשיעור בעלותו בדירת מגורים במהלך שנת המס ישלם מס כמפורט להלן:

(א) חלק יחסי מהמס השנתי על כל אחת מהדירות החייבות שהיו בבעלותו לפני מועד השינוי, כיחס מספר הימים, באותה שנת מס, שבהם כל דירה היתה בבעלותו כאמור, ל-365;

(ב) חלק יחסי מהמס השנתי על כל אחת מדירות המגורים שבחר בהן כדירות חייבות החל ממועד השינוי, כיחס מספר הימים, באותה שנת מס, שבהם כל דירה חייבת היתה בבעלותו החל ממועד השינוי, ל-365;

(4) על אף האמור בסעיף קטן (א), חייב במס שצירוף של הסכום הקובע המיוחס לכל הדירות שבבעלותו, למעט הדירה שהסכום הקובע לגביה הוא הגבוה ביותר (להלן – סכום דירות ההשקעה), נמוך מ-1,150,000 שקלים חדשים, יהיה פטור מהמס על פי סימן זה.

118. (א) מס ריבוי דירות יעמוד על שיעור של 10% מהסכום הקובע כפי שחושב לפי הנוסחה שבסעיף 2 לתוספת לפרק זה (בסימן זה – התוספת).

(ב) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת, ובלבד שבשינוי הנוסחה שלפיה יחושב הסכום הקובע כאמור בסעיף קטן (א) או רכיב מרכיביה, יובא בחשבון הערך המקורב של דירת מגורים באזור שבו נמצאת הדירה, לפי אומדנים סטטיסטיים.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), סכום המס השנתי, בעד כל דירה חייבת, לא יעלה על 18,000 שקלים חדשים.

(ד) מס ריבוי דירות שישלם חייב במס שהוא בעל חלק מדירה חייבת יהיה סכום המס החל על אותה דירה כשהוא מוכפל בשיעור בעלותו בדירה.

(ה) על אף האמור בסעיף קטן (א), הסכום הקובע שעליו ישלם החייב במס שסכום דירות ההשקעה שלו עולה על 1,150,000 שקלים חדשים אך נמוך מ-1,400,000 שקלים חדשים יהיה החלק היחסי כשהוא מוכפל בסכום המתואם; לעניין זה –

“הסכום המתואם” – ההפרש בין סכום דירות ההשקעה ל-1,150,000 שקלים חדשים, כשההפרש מוכפל ב-5.6;

“החלק היחסי” – הסכום הקובע לגבי הדירה החייבת לחלק בסכום דירות ההשקעה.

(1) הסכום כאמור בסעיף קטן (ג) יעודכן ב־1 בינואר של כל שנה (בסעיף זה – יום העדכון) לפי שיעור שינוי מדד מחירי הדירות שפורסם בחודש נובמבר שקדם ליום העדכון, לעומת מדד מחירי הדירות שפורסם בחודש נובמבר של השנה שקדמה לכך, ויעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; המנהל יפרסם בהודעה ברשומות את הסכום המעודכן לפי סעיף קטן זה.

119. לעניין סימן זה –

(1) יראו כדירת מגורים בבעלותו של יחיד גם דירת מגורים שהיא בבעלותו של איגוד מעטים, אם יש ליחיד, באמצעות זכויות באיגוד, במישרין או בעקיפין, חלק בבעלות בדירה, בהתאם לזכויותיו באיגוד;

(2) על אף האמור בכל דין ובכל הסכם, יראו יחיד ובן זוג, למעט בן זוג הגר דרך קבע בנפרד, וילדיהם שטרם מלאו להם 18 שנים, כבעלים אחד והחבות לפי חוק זה תהיה על היחיד ובן זוג, יחד ולחוד.

120. דירת מגורים כמפורט להלן לא תימנה כדירת מגורים לצורך הטלת מס ריבוי דירות:

(1) דירת מגורים בבעלותם של עמותה לפי חוק העמותות, התש"ם-1980¹¹⁹, הקדש ציבורי לפי חוק הנאמנות, התשל"ט-1979¹²⁰, או חברה לתועלת הציבור לפי חוק החברות, התשנ"ט-1999¹²¹;

(2) דירת מגורים שבעלה זכאי להטבות בשלה לפי פרק שביעי 1 לחוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959¹²², בשנות המס שבהן זכאי להטבות כאמור;

(3) דירת מגורים שהיא דירה בבניין להשכרה, כמשמעותה בחוק לעידוד בניית דירות להשכרה, התשס"ז-2007¹²³, אשר חברה בעלת בניין להשכרה כהגדרתה בחוק האמור מקבלת הטבות מכוח אותו חוק בשל הבניין שבו נמצאת הדירה;

(4) דירת מגורים שמשמשת להשכרה לטווח ארוך לפי מכרז שפרסמה המדינה או החברה הממשלתית לדירור ולהשכרה;

(5) דירת מגורים המושכרת למגורים בשכירות שחוק הגנת הדייר [נוסח משולב], התשל"ב-1972¹²⁴, חל עליה;

(6) דירת מגורים המהווה מלאי עסקי לעניין מס הכנסה;

(7) דירת מגורים המוחכרת לתקופה שבשלה יש לחוכר זכות במקרקעין בדירת המגורים, לא תימנה כדירתו של המחכיר;

(8) דירת מגורים שפוצלה בהתאם לכל דין, תיחשב כדירת מגורים אחת;

(9) מספר דירות מגורים שחוברו לדירה אחת, ייחשבו כדירת מגורים אחת;

(10) דירת מגורים אשר בהתאם להחלטות מועצת מקרקעי ישראל, לא ניתן להעביר בה זכויות אלא כחלק מנחלה;

(11) דירת מגורים שהתקבלה בירושה, ובלבד שלא הושכרה בשנה הראשונה לאחר פטירת המוריש – לא תימנה כדירת מגורים בשנה הראשונה כאמור;

(12) דירת מגורים של מי שהוא יתום משני הוריו שטרם מלאו לו 18 שנים.

חוקת חלוטות
לעניין בעלות

דירות מגורים אשר
לא יימנו לצורך
הטלת המס

¹¹⁹ ס"ח התש"ם, עמ' 210.

¹²⁰ ס"ח התשל"ט, עמ' 128.

¹²¹ ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.

¹²² ס"ח התשי"ט, עמ' 234.

¹²³ ס"ח התשס"ז, עמ' 282.

¹²⁴ ס"ח התשל"ב, עמ' 176.

סימן ג': שומות והצהרות

הודעת שומה
מותנית

121. (א) המנהל ישלח הודעה לחייב במס, לא יאוחר מה־30 בינואר של כל שנת מס, ובה יקבע המנהל לפי מיטב שפיטתו את הדירות החייבות לשנת המס, וכן את סכום המס השנתי שחב בו חייב במס (בסימן זה – הודעת שומה מותנית); הודעת השומה המותנית תכלול פירוט בדבר דירות המגורים שבבעלות החייב במס, האזור כהגדרתו בתוספת שבו נמצאת כל דירה כאמור, שטחה של כל דירה כאמור, הסכום הקובע לגבי כל דירה כאמור, וכן כל מידע אחר הדרוש לצורך עשיית השומה, בהתאם לנתונים המצויים בידיו.

(ב) בקביעת הדירות החייבות בהודעת השומה המותנית, יבחר המנהל את דירות המגורים שהמס שישולם בעדן הוא הנמוך ביותר.

(ג) המנהל רשאי, בתוך שמונה חודשים מהמועד שבו שלח לחייב במס הודעת השומה המותנית, אם שוכנע שנפלה בה טעות חשבון – לתקנה, ביוזמתו או לבקשת החייב במס.

(ד) מי שחויב בתשלום המס לפי הודעת השומה המותנית, רשאי, בתוך 30 ימים מהמועד שבו קיבל את ההודעה, לבחור דירת מגורים אחרת שבבעלותו כדירה חייבת, באמצעות הגשת הודעה בדבר בחירה כאמור, בטופס שקבע המנהל; לא הגיש הודעה כאמור, לא יהיה רשאי לבחור דירת מגורים אחרת כדירה חייבת באותה שנת מס.

(ה) חייב במס אשר לא קיבל הודעת שומה מותנית עד ה־30 במרס של שנת מס, יגיש למנהל, לא יאוחר מה־30 במאי של שנת המס, הצהרה על דירות המגורים שבבעלותו, שבה יפרט, בטופס שקבע המנהל, את העניינים המפורטים בפסקאות (1) ו־(2) של סעיף 122(א), וכן את סכום המס השנתי המגיע בעד הדירות החייבות שבחר בהן; החובה להגיש הצהרה לפי סעיף קטן זה לא תחול על חייב במס שהגיש קודם לכן הצהרה לפי סעיף 122(א) לגבי אותה שנת מס.

122. (א) חל שינוי במהלך שנת המס במספר דירות המגורים שבבעלות חייב במס או בשיעור בעלותו באחת או יותר מהן, או הפך יחיד להיות חייב במס במהלך שנת המס, יגיש החייב במס למנהל הצהרה בתוך 30 ימים מהיום שבו חל השינוי כאמור, שבה יפרט את כל אלה, בטופס שקבע המנהל:

(1) פרטים בדבר כל דירת מגורים שבבעלותו, ובכלל זה כתובת הדירה ושטחה;

(2) בחירתו לעניין דירות המגורים שיהיו דירות חייבות;

(3) סכום המס המגיע לאותה שנת מס בעקבות השינוי נשוא ההצהרה;

(4) פרטים לגבי השינוי ומועדו.

(ב) חייב במס שחל שינוי בשטח דירת מגורים שבבעלותו בשנת המס, לעומת שנת המס הקודמת, יגיש למנהל, עד סוף שנת המס שבה חל השינוי, הודעה על כך בטופס שקבע המנהל.

123. בחר חייב במס דירת מגורים כדירה חייבת, כאמור בסעיפים 121 (ד) ו־(ה) או 122(א), לא יהיה רשאי לשנות את בחירתו באותה שנת מס.

סופיות בחירת
הדירה החייבת

124. (א) הצהרות, השגות, בקשות לתיקון שומה והודעות שמגיש חייב במס לפי סעיפים 121(ד) ו־(ה), 122(א) ו־(ב), 127(א), 129 ולפי סעיף 85 לחוק מיסוי מקרקעין כפי שהוא מוחל בסעיף 128 לחוק זה, יוגשו באופן מקוון באתר האינטרנט של רשות המסים באמצעות מערכת ממוחשבת אשר יפעיל ויתחזק המנהל לצורך הגשת דוחות באופן מקוון.

(ב) הצהרה, השגה, בקשה לתיקון שומה או הודעה שהיתה חובה להגשה באופן מקוון ולא הוגשה בדרך זו, יראו אותה כאילו לא הוגשה.

אופן ההגשה

125. הוגשה למנהל הצהרה לפי סעיף 121(ה) או 122(א), יראו את ההצהרה כקביעת המס שומה עצמית בידי אותו אדם (בפרק זה – שומה עצמית).
126. המנהל רשאי, בתוך שמונה חודשים מהמועד שבו הוגשה השומה העצמית, לבדוק אותה ולעשות אחת מאלה:
 (1) לאשר את השומה העצמית;
 (2) אם יש למנהל טעמים סבירים להניח שהשומה העצמית אינה נכונה – לקבוע לפי מיטב שפיטתו את המס החל; שומה לפי פסקה זו יכול שתיעשה בהתאם להסכם עם החייב במס;
 (3) אם שוכנע שנפלה בשומה העצמית או בשומה לפי סעיף זה, טעות חשבון – לתקנה, ביוזמתו או לבקשת החייב במס; תיקן המנהל כאמור שומה עצמית, ימשיכו לראות בה כשומה עצמית.
127. (א) לא הוגשה למנהל שומה עצמית, והמנהל סבור שאדם פלוני חייב בתשלום מס, רשאי המנהל לדרוש ממנו הגשת הצהרה כאמור בסעיף 121(ה) ומשלא נענה בתוך 30 ימים רשאי המנהל לקבוע לפי מיטב שפיטתו את הדירות החייבות לשנת המס, את האזור כהגדרתו בתוספת שבו נמצאת כל דירה, את שטחן של הדירות, את תקופת ההחזקה של החייב במס בהן, ואת סכום המס שהחייב במס חב בו, וכל דבר אחר הדרוש לצורך עשיית השומה לפי סעיף זה.
 (ב) בקביעת הדירות החייבות לפי סעיף קטן (א), יבחר המנהל את דירות המגורים שהמס שישולם בעדן הוא הנמוך ביותר.
128. על שומה לפי פרק זה יחולו הוראות סעיפים 84, 85 ו-86 לחוק מיסוי מקרקעין, בשינויים המחויבים.
129. הוראות הפרק שמיני לחוק מיסוי מקרקעין יחולו על השגה וערעור על השומה לפי פרק זה, בשינויים המחויבים.
- סימן ד': תשלום המס וגבייתו**
130. (א) תשלום המס על ידי חייב במס ייעשה בהתאם למפורט להלן, לכל שנת מס:
 (1) לא יאוחר מיום 30 ביוני בשנת המס – ישולם מחצית מסכום המס;
 (2) לא יאוחר מיום 31 בדצמבר בשנת המס – תשלום יתרת המס.
 (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מי שנוסף לו סכום מס לתשלום בשל שינוי כאמור בסעיף 117(ב)(1) או (3) שחל –
 (1) בתקופה שמיום 31 במאי עד יום 30 בנובמבר, בשנת המס – ישלם את סכום המס שנוסף לו, לא יאוחר מיום 31 בדצמבר באותה שנת המס;
 (2) בתקופה שמיום 1 בדצמבר עד יום 31 בדצמבר, בשנת המס – ישלם את סכום המס שנוסף לו, לא יאוחר מיום 30 ביוני בשנת המס העוקבת.
 (ג) נמסרה לחייב במס הודעה בדבר שומה לפי סעיפים 126(2) או 127, ישלם את יתרת המס שהוא חייב בה לפי ההודעה, בתוך 15 ימים מהיום שנמסרה לו ההודעה; הגיש החייב במס השגה על שומה כאמור, ישלם את סכום המס שאינו שנוי במחלוקת כאמור.
 (ד) ניתן פסק דין בערעור על השגה, ישולם סכום המס המגיע לפי פסק הדין בתוך 45 ימים מיום שניתן, וזולת אם קבע בית המשפט העליון אחרת.
 (ה) ניתן פסק דין של בית המשפט העליון בערעור על פסק דין לפי סעיף קטן (ד), ישולם סכום המס המגיע לפי פסק הדין בתוך 15 ימים מיום שניתן.

131. (א) לא הגיש אדם הצהרה או הודעה לפי סעיפים 121(ה) או 122 או בעקבות דרישת המנהל כאמור בסעיף 127, יטיל עליו המנהל, נוסף על סכום המס המגיע לפי סעיף 118, תשלום נוסף בגובה סכום המס שלא שולם בשל אי-הגשת ההצהרה.
- (ב) הגיש חייב במס הצהרה לפי סעיפים 121(ה) או 122(א) לאחר המועד הקבוע להגשתה, יטיל עליו המנהל, בעד כל שבועיים של פיגור, תשלום נוסף בסכום הקבוע בסעיף 94א(א)(1) לחוק מיסוי מקרקעין.
132. על גביית המס יחולו הוראות סעיפים 92, 94, 95 ו-95ב לחוק מיסוי מקרקעין, בשינויים המחויבים.
133. (א) על סכומי מס שלא שולמו במועד אשר נקבע לתשלום לפי סימן זה, ייוספו הפרשי הצמדה וריבית בעד התקופה שמהיום שלאחר המועד שנקבע לתשלום המס עד יום התשלום בפועל.
- (ב) המנהל רשאי, אם ראה סיבה מספקת לכך לדחות את המועד לתשלום המס, כולו או מקצתו, לתקופה שימצא לנכון, ובלבד שהחייב במס ישלם על תקופת הדחייה הפרשי הצמדה וריבית.
134. (א) המנהל רשאי להקטין את שיעור הפרשי הצמדה וריבית או סכום התשלום הנוסף המוטל לפי סימן זה או לוותר עליהם לחלוטין, אם הוכח להנחת דעתו כי האיחור שבשלו נוספו לחוב המס סכומים כאמור, לא נגרם על ידי מעשה או מחדל התלויים ברצונו של החייב במס.
- (ב) יראו תשלום נוסף כקנס לעניין חוק המסים (קנס פיגורים), התשמ"א-1980¹²⁵.
135. המועד לתשלום הפרשי הצמדה וריבית, קנסות ותשלום נוסף שחב בהם חייב במס על פי פרק זה הוא ביום היווצרותם.
- תשלום נוסף בשל אי-הגשת הצהרה
- גביית המס
- הפרשי הצמדה וריבית
- סמכות המנהל להקטין הפרשי הצמדה וריבית או סכום תשלום נוסף
- המועד לתשלום הפרשי הצמדה וריבית או התשלום הנוסף וקנסות

סימן ה': עונשין

136. (א) מי שמסר הצהרה, ידיעה או הודעה שאינה נכונה, דינו – קנס שהוא פי שניים מסכום המס שלא שולם בשל אותה עבירה.
- (ב) אדם אשר במטרה להתחמק ממס עבר אחת מהעבירות המנויות להלן, דינו – קנס שהוא פי שלושה מסכום המס שהעלים או שהתכוון להעלים:
- (1) מסר בהצהרה על פי פרק זה, אמרה או תרשומת כוזבת;
 - (2) השיב תשובה בעל פה או בכתב, על שאלה שנשאלה, או על דרישת ידיעות שנערכה על פי פרק זה;
 - (3) הכין או קיים הצהרה כוזבת או חוזה כוזב או רשומות אחרות כוזבות, או שזייף הצהרה או חוזה או רשומות;
 - (4) השתמש בכל מרמה, עורמה או תחבולה.
- (ג) אישום בפלילים של אדם, או הרשעתו על פי סעיף קטן (ב), אינם גורעים מחובתו לתשלום המס.

סימן ו': סמכויות והוראות נוספות

137. סמכויות המנהל לפי סעיפים 107 ו-112 לחוק מיסוי מקרקעין, ולפי סעיף 140 לפקודה, יהיו נתונות לו, בשינויים המחויבים, גם לצורך סימן זה.
- סמכויות המנהל, הארכות מועדים, קביעת טפסים ודרישת ידיעות רשמיות

¹²⁵ ס"ח התשמ"א, עמ' 58.

138. המנהל או מי שהוסמך לכך מביין עובדי רשות המסים בישראל, רשאי, לצורך ביצוע סמכויות פיקוח סימן זה –

(1) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2) לדרוש מכל אדם למסור לו כל ידיעה או מסמך שיש בהם כדי להבטיח את ביצוען של הוראות סימן זה או להקל את ביצוען; בפסקה זו, "מסמך" – לרבות פלט, כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995¹²⁶;

(3) להיכנס בכל עת סבירה בשעות היום לכל מקרקעין, ולערוך בהם בדיקות ומדידות, ובלבד שלא ייכנסו למקום המשמש למגורים אלא בהתקיים גם אחד מאלה:

(א) התקבלה לכך הסכמת המחזיק בו;

(ב) התקבל אישור בכתב מאת המנהל ונמסרה למחזיק בו הודעה על הכוונה להיכנס למקרקעין עשרים וארבע שעות מראש.

139. התעורר חשד לביצוע עבירה לפי פרק זה, רשאי מי שהוסמך לכך מכוח סעיף 97 לחוק מיסוי מקרקעין –

(1) לחקור כל אדם הקשור לעבירה כאמור, או שעשויות להיות לו ידיעות הנוגעות לעבירה כאמור; על חקירה לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)¹²⁷, בשינויים המחויבים;

(2) לתפוס כל חפץ הקשור לעבירה כאמור; על תפיסה לפי פסקה זו יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969¹²⁸ (בסעיף זה – פקודת מעצר וחיפוש), בשינויים המחויבים;

(3) לבקש מבית משפט צו חיפוש לפי סעיף 23 לפקודת מעצר וחיפוש ולבצעו; על חיפוש לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 24(א)(1), 26 עד 28 ו-45 לפקודת מעצר וחיפוש, בשינויים המחויבים.

140. הוראות סעיפים 105 ו-108 לחוק מיסוי מקרקעין יחולו לעניין פרק זה, בשינויים המחויבים.

141. (א) מצא המנהל כי חייב במס שילם מס יתר על הסכום שהוא חייב בו לשנת מס פלונית, יוחזר לו תשלום היתר בתוספת הפרשי הצמדה וריבית לתקופה שמיום התשלום עד יום ההחזר.

(ב) תשלום היתר יוחזר לחייב במס על ידי זיכוי חשבונו בבנק, והוא יודיע למנהל את שם הבנק, מספר החשבון וכל פרט אחר שיידרש כדי לאפשר את ההחזר.

142. סכומים ששולמו כמס לפי סימן זה לא יורשו כניכוי לפי הוראות חוק מסים אחר; לעניין זה, "חוק מסים" – חיקוק הדין בהטלת מסים או תשלומי חובה, ששר האוצר ממונה על ביצועו.

143. המנהל רשאי לאצול מתפקידיו ומסמכויותיו לפי סימן זה לאדם אחר בדרך כלל או לעניין מסוים או לאזור מסוים, למעט וסמכויות הפיקוח והאכיפה המנויות בסעיף 138.

144. מי שרשאי לייצג מול המנהל לעניין חוק מיסוי מקרקעין, רשאי לייצג גם לעניין פרק זה.

145. המנהל יפעיל ויתחזק, באתר האינטרנט של רשות המסים, מערכת ממוחשבת המאפשרת למשתמש בה לחשב את סכום מס ריבוי הדירות שעשוי לחול לגבי דירת מגורים בהתאם לפרטים שיוזן.

¹²⁶ ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.

¹²⁷ חוקי א"י, כרך א', עמ' 439, (ע) 439, (א) 467.

¹²⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

146. (א) שר האוצר ממונה על ביצוע פרק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל עניין הנוגע לביצועו.

(ב) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות אגרות ותשלומים אחרים שיש לשלםם בעד פעולות ושירותים שנותן המנהל לצורך ביצוע הוראות פרק זה.

147. בחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985¹²⁹, בתוספת הראשונה, בטור א', בסופו יבוא "פרק י"ב לחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2017 ו-2018), התשע"ז-2016".

תיקון חוק
העבירות
המינהליות –
מס' 21

148. (א) תחילתו של סעיף 124, 15 ימים מיום פרסומה ברשומות של הודעת המנהל בדבר תחילת פעולתה של מערכת ממוכנת המאפשרת קבלת דיווחים מקוונים כאמור באותו סעיף; עד המועד האמור יוגשו הודעות, הצהרות, השגות, ובקשות לחיקון שומה באופן שאינו מקוון.

תחילה והוראות
מעבר

(ב) על אף האמור בסעיף 121(א), לענין שנת המס 2017, לא ישלח המנהל הודעת שומה מותנית, ומי שחייב במס בשנת המס האמורה, יגיש למנהל הצהרה כאמור בסעיף 121(ה) לגבי שנת המס עד יום ד' בניסן התשע"ז (31 במרס 2017), אשר יראו אותה כשומה עצמית לפי סימן זה, ויחולו לגביה כל הוראות סימן זה החלות על הצהרה.

(ג) על אף האמור בפרק זה, חייב במס, שמכר דירת מגורים עד יום י"א בתשרי התשע"ח (1 באוקטובר 2017) (בפסקה זו – הדירה הנגרעת), יהיה פטור מחלק יחסי מהמס השנתי על דירה חייבת שיבחר בה, כיחס מספר הימים שהיה בעליה של הדירה הנגרעת באותה שנת מס ל-365, ובלבד שלא מדובר במכירה לקרוב.

(ד) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יקבע תנאים וסכומים למתן מענק לחייב במס שלא רכש דירת מגורים מיום ט"ז בכסלו התשע"ז (16 בדצמבר 2016), ושמכר את דירת המגורים, עד יום י"א בתשרי התשע"ח (1 באוקטובר 2017) למי שאינו קרובו, בתנאים שיקבע ובלבד שהוא היה חייב במס ביום תחילתו של חוק זה; לא עמד החייב במס בתנאים שקבע השר, יוחזר המענק ויחולו על גביית המענק הוראות פקודת המסים (גבייה)¹³⁰.

תוספת לפרק י"ב

(סעיפים 117, 118 (א) ו-(ב), 121 ו-127)

1. בתוספת זו –

הגדרות

"אזור" – אזור סטטיסטי, ובאין מידע בפרסומי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה לגבי האזור הסטטיסטי – היישוב, ובאין מידע לגבי היישוב – תחום המועצה האזורית;

"אזור דירת המגורים" – האזור שבו נמצאים הגוש והחלקה שעליהם ממוקמת דירת המגורים, לפי נתוני המרכז למיפוי ישראל; ובאין אפשרות לקבוע באיזה אזור נמצאת הדירה לפי הנתונים כאמור – האזור שבו נמצאת דירת המגורים לפי רשת קואורדינטות ברשת ישראל החדשה, ולענין דירת מגורים שאינה נמצאת באזור – המועצה האזורית הקרובה ביותר לדירת המגורים לפי קו אזורי;

"אזור סטטיסטי" – יחידת שטח רציפה שנוצרת מחלוקה גאוגרפית-סטטיסטית, שנקבע כאזור סטטיסטי לפי פרסומי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"המדד החברתי-כלכלי" – אפיון אזורי בישראל וסיווגם לפי הרמה החברתית-כלכלית של האוכלוסייה, לפי פרסומי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"מדד הפריפריאליות" – מדד הפריפריאליות של רשויות מקומיות לפי פרסומי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

¹²⁹ ס"ח התשמ"ו, עמ' 31; התשע"ז, עמ' 223.

¹³⁰ חוקי א"י, כרך ב', עמ' (ע) 1374, (א) 1399.

"מעריך" – 4.421 בהפחתת 2.2% ממכפלת ערך פריפריאליות בערך חברתי-כלכלי; בתוספת הסכום המתקבל מצירוף של כל אלה:

- (1) 79.7% ממקדם שטח הדירה;
- (2) 7.8% מהערך החברתי-כלכלי;
- (3) 8% מערך הפריפריאליות;
- (4) 2.8% מהתוצאה המתקבלת מהעלאת ערך המדד החברתי-כלכלי בחזקת 2;
- (5) 2% מהתוצאה המתקבלת מהעלאת ערך מדד הפריפריאליות בחזקת 2;

"מקדם שטח הדירה" – לוגריתם לפי בסיס 10 של שטח הדירה;

"המרכז למיפוי ישראל" ו"רשת ישראל החדשה" – כמשמעותם לפי פקודת המדידות¹⁵¹;

"ערך חברתי-כלכלי", לגבי דירת מגורים – ערך המדד החברתי-כלכלי של אזור דירת המגורים, לפי המדד החברתי-כלכלי;

"ערך פריפריאליות", לגבי דירת מגורים – ערך מדד הפריפריאליות של אזור דירת המגורים, לפי מדד הפריפריאליות;

"פרסומי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה" – הנתונים המופיעים בפרסומי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, הידועים ב-31 באוקטובר שלפני שנת המס שלגביה מוטל המס לפי פרק זה.

2. הנוסחה לחישוב הסכום הקובע היא העלאת 10 בחזקת המעריך.

149. בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל), התשס"ה-2005¹⁵² –

(1) בסעיף 22 –

(א) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) עמית יהיה רשאי להפקיד תשלומים בקופת גמל להשקעה עד יום י"ג בטבת התשע"ח (31 בדצמבר 2017) מעבר לתקרה הקבועה בסעיף קטן (א), ובלבד שמתקיימים כל אלה:

(1) לפני מועד ההפקדה הוא מכר דירה שהיתה בבעלותו לפני יום ט"ו בכסלו התשע"ז (16 בדצמבר 2016) לרוכש תושב ישראל שיש לו דירה יחידה כהגדרתה בסעיף 9(ג1) (4) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963¹⁵³ (להלן – חוק מיסוי מקרקעין) או לרוכש כאמור שאין לו דירה;

(2) החל מיום ג' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017) ועד מועד מכירת הדירה כאמור בפסקה (1), הוא היה חייב במס כהגדרתו בסעיף 115 לחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2017 ו-2018), התשע"ז-2016, והגיש הצהרה על דירות המגורים שבבעלותו לפי סעיף 148 לחוק האמור;

(3) סך כל התשלומים שהפקיד לקופת גמל להשקעה, מעבר לתקרה הקבועה בסעיף קטן (א), לא עלו על 2,500,000 שקלים חדשים או על סך התמורה שהתקבלה בעבור מכירות דירות שמתקיים בהן האמור בפסקה (1), לפי הנמוך;

¹⁵¹ חוקי א"י, כרך ב', עמ' (ע) 1368, (א) 1393.

¹⁵² ס"ח התשס"ה, עמ' 889; התשע"ז, עמ' 222.

(4) הוא הציג אישור מהמנהל, כהגדרתו בחוק מיסוי מקרקעין, כי התקיימו התנאים הקבועים בפסקאות (1) ו-(2), ועל גובה התמורה שהתקבלה בעבור מכירות דירות שמתקיים בהן האמור בפסקה (1).
(ב) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) השר, באישור ועדת הכספים, יהיה רשאי לשנות את הסכום הקבוע בסעיף קטן (א)(1)(3);"

(2) בסעיף 23 –

(א) בסעיף קטן (א), אחרי פסקה (ב2) יבוא:

"(ג2) העברה של כספים המגיעים למוטב מקופת גמל להשקעה, לחשבון חדש בקופת גמל להשקעה על שמו של המוטב";

(ב) בסעיף קטן (ב2), אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) המגיעים למוטב מקופת גמל להשקעה שהועברו לחשבון בקופת גמל להשקעה על שם המוטב כאמור בסעיף קטן (א)(ג2), ככספים שהפקיד המוטב בחשבון כאמור במועד שבו הופקדו בידי העמית שנפטר;

(4) על אף האמור בפסקה (3), יראו סכומים שהופקדו לקופת גמל להשקעה, ואשר התקיימו לגביהם התנאים שבסעיף 22(א1) וחלות עליהן הוראות סעיף 9(ב18) לפקודת מס הכנסה, ככספים שהפקיד המוטב בחשבון חדש כאמור בסעיף קטן (א)(ג2) בתום שלושה חודשים מהמועד שבו נפטר העמית."

150. בפקודת מס הכנסה¹⁵⁴, בסעיף 9, לפני פסקה (19) יבוא:

תיקון פקודת מס הכנסה – מס' 237

(18ב) ריבית, הפרשי הצמדה ורווחים אחרים (בפסקה זו – רווחים), שקיבל יחיד מקופת גמל להשקעה, אשר מקורם בסכומים שהופקדו לקופת גמל להשקעה, ואשר התקיימו לגביהם התנאים שבסעיף 22(א1) לחוק הפיקוח על קופות גמל (בפסקה זו – סכומים) והתנאים המנויים בפסקאות (1) עד (3) להלן; נפטר היחיד והתקיים לגביו התנאי המנוי בפסקה (3) טרם פטירתו, יהיו הרווחים שנצברו עד תום שלושה חודשים ממועד הפטירה, פטורים:

(א) חלפו 5 שנים לפחות ממועד התשלום הראשון של סכומים לאותו חשבון;

(ב) היחיד הגיע לגיל 60;

(ג) היחיד הציג את אישור המנהל כהגדרתו בחוק מיסוי מקרקעין, שלא רכש דירת מגורים, במישרין או בעקיפין, מיום ט"ז בכסלו התשע"ז (16 בדצמבר 2016) ועד 5 שנים ממועד התשלום הראשון של סכומים לחשבון, לעניין זה –

(1) אם רכש היחיד דירה, לאחר י"א בתשרי התשע"ח (1 באוקטובר 2017), וב-18 החודשים שלאחר רכישת הדירה או ב-18 החודשים שלפני רכישת הדירה, מכר דירת מגורים אחרת, יראו אותו כאילו לא רכש דירה, ובלבד שמכירת הדירה לא נעשתה לפני התשלום האחרון לאותו חשבון;

¹⁵³ ס"ח התשכ"ג, עמ' 156.

¹⁵⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח התשע"ז, עמ' 282.

(2) על אף האמור בכל דין ובכל הסכם, יראו יחיד ובן זוגו, למעט בן זוג הגר דרך קבע בנפרד, וילדיהם שטרם מלאו להם 18 שנים כרוכש אחד.

תיקון פקודת העיריות – מס' 141

150א. בפקודת העיריות¹⁵⁵, אחרי סעיף 251 יבוא:

"הוראות בדבר רשם שכירות
בחוק עזר לפי סעיף 249(34) רשאית המועצה להקים מאגר מידע שיכלול נתונים בין השאר על חוזי השכירות שנכרתו בין משכירים לשוכרים בתחום הרשות, ובכלל זה: פירוט דמי השכירות, תקופת החוזה ומספר חוזי השכירות שנכרתו."

פרק י"ג: הוראות שונות

תיקון חוק רשות שדות התעופה – מס' 10

151. בחוק רשות שדות התעופה, התשל"ז-1977¹⁵⁶ (בפרק זה – חוק רשות שדות התעופה), בסעיף 58א(ד), במקום "שנת המס 2018" יבוא "שנת המס 2021" ובמקום "לפני יום כ"ג בטבת התשע"ט (31 בדצמבר 2018)" יבוא "לפני יום כ"ז בטבת התשפ"ב (31 בדצמבר 2021)".

תיקון חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2015 ו-2016) – מס' 4

152. בחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2015 ו-2016), התשע"ו-2015¹⁵⁷, בסעיף 51, בסעיף 40ב(ב) לחוק רשות שדות התעופה המובא בו –
(1) בפסקה (2), ברישה, במקום "עד יום י' בכסלו התשע"ז (10 בדצמבר 2016)" יבוא "עד יום כ"ב בכסלו התשע"ח (10 בדצמבר 2017)";
(2) פסקה (3) – תימחק.

חוק רשות שדות התעופה – הוראת שעה לשנים 2017 ו-2018

153. בשנים 2017 ו-2018 יקראו את חוק רשות שדות התעופה כך שאחרי סעיף 40ב יבוא:
"תשלום נוסף בשנים 2017 ו-2018
ג.40. נוסף על התשלומים לפי סעיפים 40א ו-40ב, תשלם הרשות למדינה, בשנים 2017 ו-2018, סכומים כמפורט בפסקאות (1) ו-(2) שלהלן, באופן הקבוע בהן:
(1) בשנת 2017 – סכום של 740 מיליון שקלים חדשים, אשר ישולם באופן הזה:
(א) עד יום ו' בתמוז התשע"ז (30 ביוני 2017) – סכום של 370 מיליון שקלים חדשים;
(ב) עד יום י"ג בטבת התשע"ח (31 בדצמבר 2017) – סכום של 370 מיליון שקלים חדשים;
(2) בשנת 2018 – סכום של 1,190 מיליון שקלים חדשים אשר ישולם באופן הזה:
(א) עד יום י"ז בתמוז התשע"ח (30 ביוני 2018) – סכום של 595 מיליון שקלים חדשים;
(ב) עד יום כ"ג בטבת התשע"ט (31 בדצמבר 2018) – סכום של 595 מיליון שקלים חדשים."

¹⁵⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197; ס"ח התשע"ז, עמ' 1083.

¹⁵⁶ ס"ח התשל"ז, עמ' 182; התשע"ו, עמ' 257.

¹⁵⁷ ס"ח התשע"ו, עמ' 219; התשע"ז, עמ' 302.

154. בחוק הרשויות המקומיות (מימון בחירות), התשנ"ג-1993¹⁵⁸ (בפרק זה – חוק הרשויות המקומיות) –

(1) בסעיף 3, במקום "33 שקלים חדשים" יבוא "56 שקלים חדשים";

(2) בסעיף 4 –

(א) בסעיף קטן (א), בהגדרה "המדד היסודי", במקום "תחילתו של חוק זה" יבוא "יום ג' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017), ואם החליטה הוועדה הציבורית כאמור בסעיף 4א להגדיל את הסכום של יחידת החישוב לפי הסעיף האמור – המדד שפורסם לאחרונה לפני יום קבלת ההחלטה";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "השתנה" יבוא "עלה";

(3) בסעיף 4א, במקום "הודעה על כך תפורסם ברשומות" יבוא "בלי לגרוע מכלליות הסמכות הנתונה לה כאמור, לקראת מועד עריכתן של בחירות כלליות כאמור בסעיף 4 לחוק הבחירות ולא יאוחר משנה לפני אותו מועד, תבחן הוועדה הציבורית ותחליט אם להגדיל את הסכום של יחידת החישוב ובכמה; החליטה הוועדה הציבורית להגדיל את סכום יחידת החישוב לפי סעיף זה, תפרסם הודעה ברשומות על סכום יחידת החישוב המוגדל";

(4) בסעיף 7

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) ברישה, במקום "אחד מאלה": יבוא "אחד מסכומי המימון כמפורט בפסקאות (1) עד (3) שלהלן, ואם היתה זכאית למימון כאמור ומועמד מטעמה הוא מועמד לראש הרשות בבחירות לפי סעיף 3 לחוק הבחירה הישירה, תהיה זכאית לקבל גם סכום מימון שהוא אחד מסכומי המימון כמפורט בפסקאות (4) עד (6) שלהלן";

(2) אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) נבחר המועמד לראש הרשות – 9.5% מסכום המימון על פי סעיף 6, אך אם קיבל המועמד שנבחר למעלה מ-60% מהקולות הכשרים – שישית מהסכום שיחסו לסכום המימון על פי סעיף 6, הוא כיחס שבין מספר הקולות הכשרים שקיבל למספר כלל הקולות הכשרים שניתנו למועמדים לראש הרשות, אך לא יותר מהסכום שהיתה זכאית לקבל אילו קיבל המועמד 80% מהקולות הכשרים.

(5) זכה המועמד בלא פחות מ-25% מהקולות הכשרים של הבוחרים – שישית מהסכום שיחסו לסכום המימון על פי סעיף 6, הוא כיחס שבין מספר הקולות הכשרים שקיבל המועמד למספר כלל הקולות הכשרים שניתנו למועמדים לראש הרשות;

(6) מועמד יחיד – 9.5% מסכום המימון על פי סעיף 6.6";

(ב) בסעיף קטן (ב)(1), במקום "סעיף קטן (א)(1) ו-(2)" יבוא "סעיף קטן (א), למעט (א)(3)".

155. הוראות סעיפים 3, 4, 4א ו-7 לחוק הרשויות המקומיות, כנוסחם בסעיף 154 לחוק זה, לא יחולו על בחירות שהיום הקובע לעניינן, כהגדרתו בחוק הרשויות המקומיות, חל לפני יום תחילתו של חוק זה; על בחירות כאמור ימשיכו לחול הוראות חוק הרשויות המקומיות כנוסחן ערב יום תחילתו של חוק זה.

חוק הרשויות
המקומיות – סייג
לתחולה לעניין
בחירות שהיום
הקובע לעניינן חל
לפני יום התחילה

¹⁵⁸ ס"ח התשנ"ג, עמ' 146; התשע"ד, עמ' 585.

156. על אף האמור בחוק הרשויות המקומיות, לעניין בחירות, כהגדרתן בחוק האמור, שייערכו בשנת 2018, יקראו את החוק האמור כך שבסעיף 7(ב) –

(1) בפסקה (1), במקום "85%" יבוא "70%";

(2) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(א1) סכום בשווי של 15% מן המגיע לפי סעיף קטן (א), למעט (א1)(3), ישולם עד יום כ"ה בשבט התשע"ט (31 בינואר 2019) או אם הוגש ערעור על תוצאות הבחירות כאמור בפסקה (1) – עד המועד הקבוע לעניין זה באותה פסקה, לפי המאוחר."

157. בחוק הטבות לניצולי שואה, התשס"ז–2007¹³⁹, בסעיף 4(ג), במקום "3,600 שקלים חדשים" יבוא "3,960 שקלים חדשים".

תיקון חוק הטבות לניצולי שואה – מס' 9

158. בחוק נכי רדיפות הנאצים (תיקון מס' 19), התשע"ד–2014¹⁴⁰, בסעיף 12, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

תיקון חוק נכי רדיפות הנאצים – תיקון מס' 19

"(ד) בן זוגו של נכה, כהגדרתו בחוק העיקרי או בחוק נכי המלחמה בנאצים, שמועד פטירתו חל לפני התקופה שתחילתה 36 חודשים לפני יום התחילה, יהיה זכאי למענק רבעוני בסך 2,500 שקלים חדשים שישולם בחודש ינואר, בחודש אפריל, בחודש יולי ובחודש אוקטובר של כל שנה (להלן – מענק רבעוני), כל עוד שמתקיים בבן הזוג התנאי האמור בסעיף 11(א)(1) לחוק העיקרי או בסעיף 13(א)(א) לחוק נכי המלחמה בנאצים, וכל עוד שכן הזוג איננו מקבל תגמול חודשי לפי הוראות סעיף 11(א)(2) או (3) לחוק העיקרי, או לפי הוראות סעיף 13(ב) או (1) לחוק נכי המלחמה בנאצים; המענק הרבעוני יעודכן בהתאם לשינויים שיחולו בתוספת היוקר בלבד.

(ה) על אף האמור בסעיף קטן (ד), המענקים הרבעוניים הראשון והשני לשנת 2017, לפי הסעיף הקטן האמור, ישולמו עד תום חודש יוני 2017 למי שהוכיח שהתקיימו בו התנאים כאמור באותו סעיף קטן."

159. בחוק יום חינוך ארוך ולימודי העשרה, התשנ"ז–1997¹⁴¹, בסעיף 4(א), במקום "התשע"ח" יבוא "התש"ף".

תיקון חוק יום חינוך ארוך ולימודי העשרה – מס' 9

160. בחוק לימוד חובה, התש"ט–1949¹⁴² (בפרק זה – חוק לימוד חובה), בסעיף 112 –

תיקון חוק לימוד חובה – מס' 36

(1) בסעיף קטן (א), במקום "יילמדו לפחות חמש" יבוא "שלומדים בה יותר מ־34 תלמידים בכיתה, יילמדו שעתיים לפחות";

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) על אף האמור בסעיף קטן (א), בלימודים בכיתה א' במוסד חינוך רשמי שהוא בעל ציון טיפוח 10–7 במדר הטיפוח, שלומדים בה עד 34 תלמידים בכיתה, תילמד שעה אחת לפחות מסך כל שעות הלימוד השבועיות של מיומנויות היסוד במסגרת לימודים שבה מספר התלמידים למורה אינו עולה על עשרים תלמידים; לעניין זה, "מדר הטיפוח" – מדר הטיפוח כפי שפורסם בחוזר המנהל הכללי של משרד החינוך"

161. (א) תחילתו של סעיף 112 לחוק לימוד חובה, כנוסחו בסעיף 160 לחוק זה, ביום כ"א באלול התשע"ח (1 בספטמבר 2018).

חוק לימוד חובה – תחילה והוראת שעה

(ב) בתקופה שמיום י' באלול התשע"ז (1 בספטמבר 2017) עד יום כ' באלול התשע"ח (31 באוגוסט 2018) יקראו את סעיף 112 לחוק לימוד חובה כך:

¹³⁹ ס"ח התשס"ז, עמ' 47; התשע"ז, עמ' 2.

¹⁴⁰ ס"ח התשע"ד, עמ' 570.

¹⁴¹ ס"ח התשנ"ז, עמ' 204; התשע"ו, עמ' 258.

¹⁴² ס"ח התש"ט, עמ' 287; התשע"ו, עמ' 1157.

(1) בסעיף קטן (א), במקום "בכיתת יסוד" יבוא "בכיתה א" ובמקום "חמש" יבוא "שלוש";

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) בלימודים בכיתה ב' במוסד חינוך רשמי, יילמדו שעתים לפחות מסך כל שעות הלימוד השבועיות של מיומנויות היסוד במסגרת לימודים שבה מספר התלמידים למורה אינו עולה על עשרים תלמידים";

(3) בסעיף קטן (ב), ההגדרה "כיתת יסוד" – תימחק.

162. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995¹⁴³ (בפרק זה – חוק הביטוח הלאומי) –

תיקון חוק הביטוח הלאומי – מס' 189

(1) בסעיף 74ב(א) –

(א) בפסקה (1), בסופה יבוא "כן יעביר המוסד בעד כל ילד זכאי סכומים נוספים כמפורט להלן:

(א) סך של 250 שקלים חדשים בהגיע הילד הזכאי לגיל 3;

(ב) סך של 250 שקלים חדשים בהגיע הילד הזכאי לגיל 13, ואם מדובר בילדה – בהגיעה לגיל 12";

(ב) בפסקה (2), בסופה יבוא "סכום החיסכון הנוסף יעודכן משנת 2017 ואילך, ב-1 בינואר של כל שנה, לפי שיעור עליית המדד שפורסם לאחרונה לפני אותו יום לעומת המדד שפורסם לאחרונה לפני יום 1 בינואר של השנה הקודמת";

(2) בסעיף 74ג –

(א) סעיף קטן (א) – בטל;

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום הסיפה החל במילים "משך הילד את סכום החיסכון" יבוא "לא משך הילד את סכום החיסכון הצבור הכולל, כולו או חלקו, קודם לכן – יעביר המוסד לסכום החיסכון הצבור הכולל סכום של 500 שקלים חדשים בהגיע הילד הזכאי לגיל 21";

(ג) בסעיף קטן (ג), במקום "הסכומים הנקובים בסעיף קטן (א) יעודכנו" יבוא "הסכום הנקוב בסעיף קטן (ב) וכן הסכומים הנוספים המפורטים בסעיף 74ב(א)(1)(א) ו-ר(ב) יעודכנו";

(3) בסעיף 74ד(ב), במקום הסיפה החל במילים "את מענק המשיכה הראשון" יבוא "את הסכומים הנוספים המפורטים בסעיף 74ב(א)(1)(א) ו-ר(ב), והילד הזכאי יהיה זכאי לסכומים הנוספים כאמור בעת משיכת סכום החיסכון הצבור הכולל".

163. סעיפים 74ב(א)(1), 74ג ו-74ד לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחם בסעיף 162(1)(א), (2) ו-ר(3) לחוק זה, יחולו על ילד זכאי, כמשמעותו בסעיף 74ב לחוק האמור, שנולד ביום תחילתו של חוק זה ואילך.

חוק הביטוח הלאומי – תחולה

פרק י"ד: תחילה

164. תחילתו של חוק זה ביום ג' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017) אלא אם כן נקבע בו אחרת.

תחילה

משה כחלון
שר האוצר

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

יולי יואל אדלשטיין
יושב ראש הכנסת

ראובן ריבלין
נשיא המדינה

¹⁴³ ס"ח התשנ"ב, עמ' 210; התשע"ז, עמ' 292.